…ayıs'ta işyeri komite ve konseyleri için ileri

…ayıs 1990, işçi sınıfının mücadele …nin gelişmesine, gücünün açığa çıkmasına …ıfın kendisine güveninin artmasına, …den önemlisi de bu gücün bilinç …nda eriyerek mücadelenin sürekliliğini …acak örgütsel güvencesini yaratmasına … etmelidir. Bu ise işyeri komite ve …ylerinin yaratılmasına bağlıdır.

■ 1 Mayıs 1990, işçi sınıfı ve emekçi halklar arasında ihtiyacı duyulan ortak bir pratik mücadele hattının yaratılmasına, ayrı kanallardan akan toplumsal muhalefetin birlikte ve aynı hedefe doğru akmasına, bu yöndeki çabaların daha ileri boyutlara ulaşmasına hizmet etmelidir.

■ Üretenlerin yönettiği bir düzen için, halkların kardeşliği üzerinde yükselen savaşsız, sömürüsüz bir dünya için yürütülen mücadele bayrağı 1990'da daha yükseklere çekilmelidir. Faşist kurumlaşmanın kaldırılıp sözün, yetkinin, kararın ve iktidarın halkta olduğu gerçek demokrasinin yaratılması doğrultusundaki mücadele daha da yükseltilmelidir.

SAYI:16
… NİSAN 1990
1000 TL
(KDV DAHİL)
…ÜNDE BİR ÇIKAR

İŞÇİLERİN SESİ

…kararname ile sivil diktatörlük pekiştiriliyor

…K ŞEF, TEK PARTİ

…, Ç.Emeç cinayetleri ile başlatılan …' ve "12 Eylül öncesine dönme" …ri ile yükseltilen "devlet terörü" …rdından son çıkarılan kararnamey… …oyuta sıçratılmıştır. Bu kararna… …kiye yeni bir döneme girmiştir. Bu …nayasasında hukuki ifadesini bu… …ktaörlüğü pekiştirici bir adımdır. …nda cumhurbaşkanlığı seçimiyle … giren "yarı-başkanlık", …ari" bir yönetim biçiminin bir ile… …olan Tek şef tek Parti yöneti…tir.

… ile başlayan süreçte devlet yeniden …dilerek, yasama-yargı bağımsızlığı … ve yürütme güçlendirilmiştir. 12 …**asasında hukuki ifadesini bulan ve …lerle tahkim edilen sistem sivil dik… …yönelmektedir.** Bir yandan, toplu…ızlük, politikadan uzaklaştırma ve … yollarının tıkanması, baskı-tenkil… …olitikaları esas öge olarak uygulan… … yanda uygulanan ekonomi politi… …mperyalizmle entegrasyon (bütün… …eflenmiş, ülke açık bir pazar hali… …ürülerek halkın yarattığı değerler …sı tekellere ve onunla bütünleşmiş …tifaka (oligarşi) peşkeş çekilerek, …zme bağımsızlık daha da arttırıl…

… yerel seçimlerinde büyük bir oy gü… …zal'ı cumhurbaşkanlığı koltuğuna …ur. Bu durum parlemento ve cum…lığının meşruluk tartışmalarının … beraberinde getirmiş. Bu gelişmele…arak siyasi iktidar ile muhalefet par…nda bir kopukluk (şike) yaşanmaya …tır. Böylece iflas eden ekonomi po… …siyasal temsil krize eklenirken 12 Ey…ındığı belirtilen ekonomik-siyasal is… 'toplumsal muhalefetin' uç verme… …tanımlanabilecek işçi, köylü, me…lik eylemleriyle istikrarsızlığa yönel…

…EN TOPLUMSAL MUHALEFET VE DEVLET TERÖRÜ

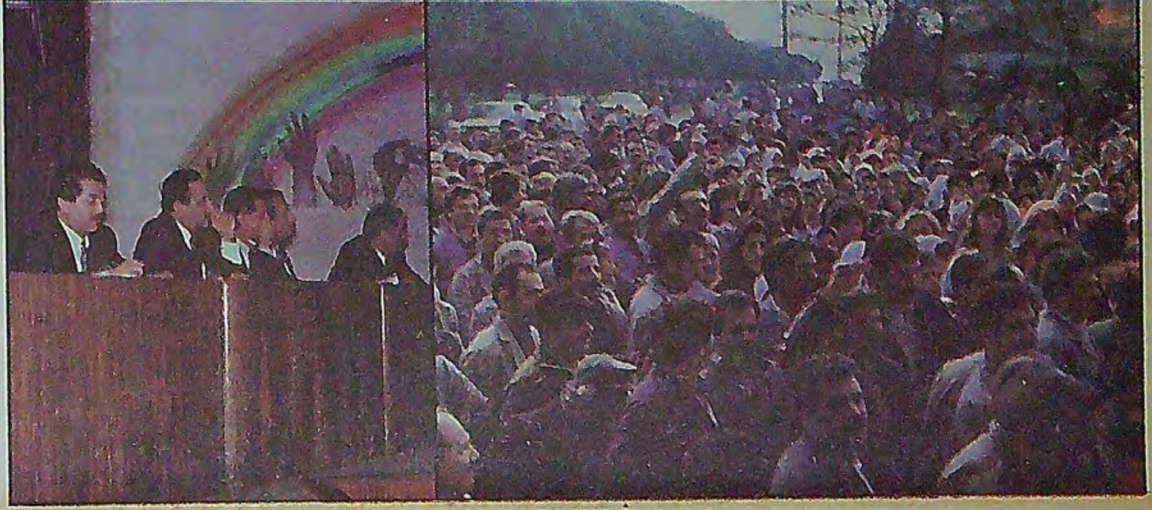
…nan ekonomi politikalar sonunda …pkiler devrimci-demokrat güçlerin …üğüne rağmen-kendiliğindenci bir …içiminde olsa da yükselmeye başla… …rencilerin özerk-demokratik üniver… …lerin tarımdaki sömürüye karşı baş… … kamu çalışanlarını sendikalaşma, … değişik kesimlerinin ve olağanüstü bölge halkının insan hakları doğrultusundaki mücadeleleri ve işçilerin Mart-Nisan'da başlayan ve giderek süreklilik gösteren ekonomik ağırlıklı eylemlilikleri toplumun kabuğunu çatlatmaya başladığı ve toplumsal muhalefetin yükseldiğinin göstergeleridir.

Bu gelişen toplumsal hareketlilik karşısında egemen güçler, yükselen toplumsal muhalefetin meşruluğunu gölgeleyecek, sindirecek, sistem partilerini bütünleştirecek, parlamento ve cumhurbaşkanlığını meşrulaştıracak silah olarak "terörizm" umacısına sarılmışlar-

Devamı 9.sayfada

…n öz deneyiminin ürü…an grev komiteleri sa…kulunun kazandırdığı …mlerle kalıcı örgütlen…re dönüştürülmelidir.

Yazısı 4.sayfada

Türk-İş Başkanlar Kurulu 1 Mayıs'ı görüştü

Başkanlar salonda, işçiler alanda

(İşçilerin Sesi-Ankara) 6-7 Nisan günleri toplanan Türk-İş başkanlar kurulu sürmekte olan grevler, Ilgaz Dağında yapılan gizli görüşme, Hükümet-Türk-iş zirvesi ve 1 Mayıs tartışmalarına sahne oldu.

Başkanlar kurulu toplantısı birini günü Şevket Yılmaz'ın açık konuşmasıyla başlarken, Yılmaz Türk-İş'in erken seçimin zaruretine inandığını belirtti.

İstanbul'da bulunan 35 sendika şubesinin 1 Mayıs'ın kapalı salon toplantılarıyla kutlanmasına karşı çıkan 1 Mayıs'ın anlamı ve içeriğine uygun bir şekilde kutlanmasını isteyen ortak telgra'ı başkanlar kurulunda okunarak geçiştirildi.

Sürmekte olan grevlere ilişkin, grevdeki sendika başkanları başkanlar kuruluna bilgi verirken, "bu konuyu ilişkin muhatap bulunamadığı, bakanların topu birbirine attığı,

Devamı 9.sayfada

Şubeler Türk-İş'i protesto etti

(İşçilerin Sesi/İstanbul)- Türk-İş yönetim kurulu; İşçi sınıfının mücadele, birlik, dayanışma günü olan 1 Mayıs'ı salon toplantısıyla geçiştirmeye çalışırken, işçiler kendi bayramlarına sahip çıkıyor. 1 Mayıs'ı anlamına ve içeriğini uygun bir şekilde kutlamak için çalışmalarını hızlandırıyorlar.

İstanbul'da çeşitli sendikaların şubeleri tarafından oluşturulan şubeler platformu, bu çalışmalarda büyük bir rol oynuyor. Şevket Yılmaz'ın 1 Mayıs'ın salonlarda kutlanacağını açıklamasından sonra yapılan başkanlar kuruluna bir telgraf çeken şubeler, 1 Mayıs'ın kapalı salon toplantıları yerine, üretimden gelen gücün kullanılarak içeriğine ve anlamına uygun görkemli bir şekilde kutlanması yönünde bir karar alınmasını istediler.

Diğer yandan da işçi sınıfının mücadele günü olan 1 Mayıs'a bizzat sınıfın sahip çıkmasını sağlamak, sınıfın düşünce ve eğilimlerinin kendi ağzından dile getirilmesini sağlamak amacıyla bir toplantı düzenlendi. Yıllardır 1 Mayıs'ın nasıl kutlanması gerektiği konusunda ciddi bir taraf olmayan işçilerin, kendi düşüncelerini ortaya koyabilmeleri, söz ve karar sahabi olabilmeleri yönünde oldukça önemli bir adım olan toplantı, İstanbul'daki bütün işyeri temsilcilerine, öncü işçilere açık olarak yapıldı. İşçilerin 1 Mayıs'ı kutlama doğrultusundaki kararlılıklarını dile getirdikleri bu toplantı, aynı zamanda 1 Mayıs'ın içerik ve biçimlerle kutlanması gerektiği konu-

Devamı 9.sayfada

Çimento grevi ertelendi

İşverenlerin "milli güvenliği" bozuldu

Çimse-İş Sendikasına üye, 38 toprak grubu, cam sanayii ve çimento fabrikalarında 17 bin 774 işçinin sürdürdüğü grev, 18. gününde Bakanlar Kurulu kararıyla, 60 gün süreyle ertelendi. Erteleme kararına karşı Çimse-İş Sendikası iptal davası açtı.

2882 sayılı yasanın 33. maddesi; "Karar verilmiş veya başlanmış olan kanun bir grev veya lokavt genel sağlığı veya milli güvenliği bozucu nitelikte ise Bakanlar Kurulu bu uyuşmazlıkta grev ve lokavtı bir kararname ile altmış gün süre ile erteleyeblir" diyor.

Bakanlar Kurulu ise; Buna dayanarak, 9 Nisan'da çimento grevini erteleme kararı alıyor. Ancak bunu 12 Nisan'daki Resmi Gazete'nin mükerrer sayısıyla uygulamayı başlatıyor.

Bununla birlikte işçiler, grev ertelemesine karşı kart basarak, işyerine girip üretimde bulunmuyorlar.

Bakanlar Kurulu'nun grev erteleme kararının Resmi Gazete'de yayınlanmasından hemen önce İmren Aykut, işi ve işveren sendikalarını 16 Nisan'da görüşmeye davet ediyor.

Şevket Yılmaz ise, Çimse-İş Genel Başkanı Tamer Eralan'la birlikte yaptığı basın top-

Devamı 9.sayfada

• Grev ve erteleme:

Erteleme tüm işçilerin 413 sayılı kararnameye karşı mücadele etmesi gerektiğini ortaya koymuştur

Yazısı 3.sayfada

Grevin ertelenmesi üzerine Yarımca Seramik'te Çimse-İş İzmit Şube Başkanı Genel Merkez'in ümitsizlik, çaresizlik politikalarının sözcülüğünü yaparken, işçiler "Hakkımızı istiyoruz, çalışmayacağız" diyorlardı.

• Özelleştirmeye karşı enerji işçilerinden tavır; Haklarımızı gaspettirmeyiz

Yazısı 5.sayfada

Yarımca Seramik işçileri soruyor:

"Kim çiziyor bu projeyi"

İşçilerin Sesi-İZMİT)-Bu kararın duyulduğu gün, Yarımca Seramik fabrikasındaydık. Çimse-İş'in direniş kırıcılığını izledik. Çimse-İş İzmit Şube Başkanı fabrikayı kısım kısım dolaşarak, genel merkezin ümitsizlik, çaresizlik politikalarının sözcülüğünü yaptı. İzmit Şube Başkanı Hasan Batı'nın "Arkadaşlar, şu an üretimi durduran tek fabrikayız. Diğer fabrikalarda direniş bitti, genel merkez sorumluluğun bize ait olacağını söylüyor, çalışalım arkadaşlar, yarın bugün savcısı, polisi gelir başımıza iş açılır." sözlerine işiler "Açız başkan ölüyoruz. Hakkımızı istiyoruz, çalışmayacağız" şeklinde cevap verdiler. Bu gelişmeler yaşanırken, özel sektör çimento fabrikalarında örgütlü şube yöneticileri Çimse-İş genel merkezinde toplanmak üzere yola çıkıyor, kamu sektöründeki şube yöneticilerine de toplantı çağrısı yapılıyordu. Bütün bu yaşananlar işçilerin çok uzağındaydı. Bir işçi tepkisini "Kim çiziyor-bu projeyi kim?" Çalışma diyorsunuz, çalışmıyoruz. Çalış diyorsunuz çalışıyoruz. Bizi satacaklar mı? Sözleriyle dile getiriyordu.

Devamı 9.sayfada

EMPERYALİZM 3

• Gelişmiş kapitalist ülkelerde derinleşen ekonomik bunalım,bir aşırı sermaye birikimi bunalımı olarak belirtmekte ve kâr oranlarının düşüşüne yol açmış görünmektedir. Bu durumda, emperyalist-kapitalist ülkelere ilişkin bu sorunun çözümü için gündeme getirilen anti-kriz programlarının bağımlı ülkeleri ve bu ülkelerin ekonomik, politik, kültürel faaliyetlerini dışlamış olması düşünülemez.

Sermayenin ve üretimin evrensel boyutta yoğunlaşması, yani sermayenin değerlenme ve birikim koşullarının uluslararası bir karakter kazanması sonucunda, kapitalizm artık bir dünya sistemi haline gelmiştir. Böylesi evrensel bir kararter taşıyan kapitalist emperyalizm, özellikle 2.Paylaşım Savaşı sonrasında, bu savaştan emperyalizmin tartışmasız patronu olarak çıkan ABD'nin önderliği ve katkılarıyla emperyalizmin politikalarını dünya çapında daha merkezi ve örgütlü olarak belirleyip, hayata geçirebilecek kurumlaşmalara girişmiştir. (Bu elbette ki emperyalistlerarası çelişkilerin ortadan kalktığı anlamına gelmez. Vurgulanmak istenen, sadece, emperyalizmin kapitalizme özgü anarşik işleyişten, bir ölçüde de olsa kurtulma, kapitalist gelişmenin dünya çapında asgari de olsa yönelimini tespit etme çabasıdır) Yazımızın geçen bölümünde açıkladığımız yeni sömürgecilik yöntemlerini uygulamaya başlayan emperyalizm, oluşturduğu IMF, OECD gibi kuruluşlarla GATT, Bretton-Woods gibi anlaşmalardan da yararlanarak hem bir bütün olarak dünya ekonomisinin kendi çıkarları doğrultusunda belirlenmesine, hem de tek tek ülkelerin dünya çapında oluşturulan bu belirlemeler içinde, bu iş bölümü içinde kendisine uygun görülen çizgiyi izlemesini sağlamaya yönelmiştir. Böylece, yeni-sömürge ülkelerin bütün toplumsal, ekonomik ve siyasi yapılanmalarının emperyalizmin çıkarları doğrultusunda şekillendirilmesini hedeflemiştir. Bu ülkelerde oluşan işbirlikçi ve tekelci nitelikteki sermaye grupları emperyalizmle işbirliği içinde çarpık ve bağımlı bir "sanayileşme" süresinin başını çektiler. Geçmişte dışarıdan ithal edilen bazı ürünler' yabancı sermaye ortaklığı/işbirliğiyle korumacılık altında ülke içinde üretilmeye başlandı. Döviz, enerji, makine, teçhizat, hammadde, aramadde ve teknoloji olarak dışa bağımlı olarak gerçekleşen bu sanayileşme" aynı zamanda tekelci bir karakterde gelişmiştir. Ülke içinde işçi sınıfının eskisine göre nisel ve nitel olarak gelişmesini ve sağlayan bu yönelim sermaye ihraç ve transferlerindeki bileşimlerde de bir değişmeyi doğurmuştur. Nakit sermaye ihracı, 2.Paylaşım Savaşı'ndan önce sermayenin isim, patent hakkı, yedekparça, teknik bilgi, teknik eleman vb. diğer elemanlarına göre çok daha fazla yer tutarken, 2. Paylaşım Savaşı sonrası bu oran ters yönde değişmiştir.

ULUSLARARASI YENİ İŞBÖLÜMÜ

Bu gelişmelere bağlı olarak uluslarası düzeyde gerçekleşen işbölümünde de değişmeler gündeme gelmiştir. Geçmişin klasik işbölümü olarak adlandırılan işleyişinden dünya piyasasına tarım ve hammadde ürünleri süren bağımlı ülkelerin özellikle 1960lı yılların ortalarından itibaren belirli ürünlerin üretiminde uzmanlaşması uluslararası yeni işbölümünün gereği olarak dayatıldı. Elbetteki, bu yeni işbölünün arkasında bu tarihlerde derinleşmeye başlayan emperyalizmin krizi ve bu krizin aşılması doğrultusunda benimsenen emperyalist politikalar vardır.

Emperyalist-kapitalist ülkelerde verimlilik oranlarının düşmesi, sermayenin teknik bileşiminin yükselmesi ve kar oranlarının düşmesi sorunlarıyla karşı karşıya kalınması nedeniyle, bağımlı ülkeler, ucuz emek güçleri vasıtasıyla, emperyalizm için artı-değeri artırmanın kaynaklarından birisi olarak gündeme geldi. Bir diğer kaynak ise emperyalist ülkelerin kendi içlerine yönelik uygulamalardı. Yeni sağolarak da adlandırılan bu politikalar, gelişmiş emperyalist ülkelerdeki ?sömürüyü artırmaya, sosyal devlet ilkelerinde gerilemeye, anti-sendikal uygulamalara, kısacası karı artırmaya yönelikti. Biz, burada ağırlıklı olarak krizin çözülmesine yönelik politikaların bağımlı ülkelerdeki etkisi üzerinde duracağız.

Gelişmiş kapitalist ülkelerde derinleşen ekonomik bunalım, bir aşırı sermaye birikimi bunalımı olarak belirmekte ve kar oranlarının düşüşüne yol açmış görünmektedir. Bu durumda, emperyalist kapitalist ülkelere ilişkin bu sorunun çözümü için gündeme getirilen anti-kriz programlarının bağımlı ülkeleri ve bu ülkelerin ekonomik, politik, kültürel faaliyetlerini dışlamış olması düşünülemez. Bu anti-kriz programları uluslararası işbölümünde yeniden bir düzenlemeyi gerektirmektedir. Emperyalist ülkeler, kar oranlarının düşmesine paralel olarak yatırımlarını emek gücünün çok ucuz olduğu geri bıraktırılmış ülkelere (özellikle bu ülkelerdeki serbest bölgelere kaydırmıştır, 60lı yılların ortalarından başlayarak geri bıraktırılmış ülkelerin belirli sanayi mallarını ihraç ederek dünya ekonomisindeki işbölümüne katılması ve bu anlamda dünya işbölümünde yeni bir düzenlemenin ortaya çıkmasının temeli budur. Ama bunun gerçekleşebilmesi için şu önkoşullar zorunluydu.

1) Yeni sömürge ülkelerde çalışmaya hazır emek gücünün tükenmez bir potansiyel oluşu. Emek gücünün adeta bedava oluşu. Çalışma sürelerinin uzun ve işgücü örgütlenmesinin zayıf olması.

2) İşbölümünün daha küçük bölümlere parçalanması, üretim sürecinin daha küçük bölümlere ayrılması. Böylece, bağımlı ülkelerde eksikliği duyulan nitelikli işgücü bulmanın sorun olmaktan çıkması.

3) Ulaşım ve iletişim teknolojisinin ulaştığı düzey olarak, 60'ların ortalarından itibaren, yeni işbölümü, dikey uluslararası işbölümü ortaya çıkmıştır. Emperyalist ülkelerde en çok emek gücü gerektiren, artık eski olarak değerlendirilen veya kirli teknolojilere sahip sektörlerdeki üretimin belirli ve sınırlı kısımları, ücretlerin düşük, çalışma sürelerinin uzun, işgücü örgütlenmesinin zayıf olduğu ülkelere taşınmıştır. Bu tür birikimin en çarpıcı örneklerine serbest bölgelerde rastlanır. Sermayenin değerlenme ve birikim koşullarının mantığı uyarınca, geri bıraktırılmış ülkelerin dünya işbölümünde imalat sanayicilerine katılmasında belirleyici etken işgücünün bu ülkelerde adeta bedava denecek kadar ucuz olmasıdır. Bunu sağlayan ise bu ülkelerdeki anti-sendikal baskıcı ve faşist yönetimlerdir. Diğer önemli bir nokta bu ülkelerdeki sanayi yatırımlarında yabancı sermayenin tartışılmaz bir biçimde egemen olmasıdır. Emperyalizm tarafından 1960lı yıllarda gündeme getirilen bu anti-kriz politikalarınca oluşturulan sürece, Türkiye 1980de katıldı.

24 OCAK + 12 EYLÜL VEYA TÜRKİYE'NİN EMPERYALİZMLE TAM BÜTÜNLEŞMESİ (ENTEGRASYONU) HEDEFİ

Emperyalist ülkeler açısından kar oranlarının düşme eğilimine karşı üretilen anti-kriz programları IMF ve Dünya Bankası'nın direktifiyle 24 Ocak 1980 istikrarkararları ile kabul edilip, 12 Eylül açık faşizmi ile toplumsal muhalefetin susturulduğu koşullarda hayata geçirildi. Fakat, bu gelişmeler sadece emperyalizmin değil, aynı zamanda Türkiyedeki işbirlikçi tekelci burjuvazinin de 1970lerin sonunda içine düştüğü krizin sonucuydu. Yani hem iç, hem de dış egemen güçlerin içine düştükleri krize çıkış arayışlarının kesiştiği bir noktada emperyalizmle tam olarak bütünleşmeyi, Türkiyeyi emperyalizmin açık pazarı haline getirmeyi hedefleyen yeni bir model gündeme geldi.

İkinci Paylaşım Savaşı sonrası dönem, Türkiyede cumhuriyetin ilk yıllarından beri izlenen devlet eli ve yardımıyla özel sermaye birikimini hızlandırma politikasının somut sonuçlarını gösterdiği ve büyük toprak sahipleri, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve tefeci tüccar üçlüsünün yani oligarşikittifakın egemenliklerini kurup sürdürdükleri yılları içerir. Kendi içinde de çelişkileri barındıran bu oligarşik yapı, bütün halk kesimleri karşısında, kendi soygun ve sömürülerini sürdürürken birbirleri ile de belirli anlaşmazlıklar içindedir. İşte 1980é gelindiğinde uygulanan yeni ekonomik istikrarpolitikaları ve bunun uygulanma zeminini hazırlayan 12 Eylül faşizmi bütün halk üzerindeki soygun ve sömürüyü katmerlendirirken, diğer yandan da oligarşi içindeki dengeleri işbirlikçi tekelci burjuvazi lehine, diğerleri aleyhine yeniden düzenlemiştir. Tefeci faizi holdinglerin denetimindeki bankalara çekilmeye çalışılmış, tarım kesiminde üretilen değerlerin devlet olanaklarından da yararlanılarak tekelci sermayenin hizmetine sunulması hedeflenmiştir.

Uygulanan ekonomik ve siyasi politikalarda işbirlikçi tekelci burjuvazi, oligarşi içinde belirleyici bir konuma gelmiş, ülke genelinde üretilen değerlerin kontrolünde bütün toplumsal hayatın belirlenmesinde birinci dereceden söz sahibi olmuştur. Tekelleşmenin de yoğun bir şekilde yaşandığı bu dönemde oligarşinin tabanı daralmıştır.

Uluslararası işbölümü çerçevesinde Türkiyeye dayatılan rolün işbirlikçi tekelci burjuvazi tarafından da sahiplenilerek uygulanmaya çalışılması sonucunda Türkiyenin emperyalizme olan bağımlılığı daha da derinleşmiş, sisteme tam entegrasyonu (bütünleşmesi) hedeflenmiştir.

Ülke içindeki sınıf mücadelesindeki dengelerde de bazı değişmeleri doğuran 1980 sonrası yaşanan gelişmelerin en önemli sonuçlarından birisi de işçi sınıfının öneminin ve rolünün daha da artması olmuştur.

TEK TEK ÜLKELERİN DEVRİMLERİ, ENTERNASYONALİZMLETAÇLANDIKÇA EMPERYALİZME GERÇEK ANLAMDA DARBE VURACAKTIR.

Sermayenin kendi içinde bütünleşme eğilimlerinin oldukça yoğunlaştığı bu dönem, aynı zamanda bir dünya sistemi olan emperyalizmin bu sistemin çeşitli parçalarındaki gelişmeleri daha sıkı bir kontrol altında tutmasının da zemnini yaratmaktadır. Özellikle Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupadaki son gelişmelerle birlikte emperyalizmin insiyatif alanı daha da gelişme eğilimindedir. Bugün bu bütünleşme eğilimleri farklı düzeylerde sürmekle birlikte, bu eğilim emperyalistlerarası çelişkilerin ve kapitalizmin son aşaması olan emperyalizmin kendi işleyişinden kaynaklanan çelişkilerin kalktığı veya azaldığı anlamına gelmez. Bu çelişkilerin kendilerini farklı biçimlerde gösterdikleri, dolayısıyla bu farklılıkların değerlendirilmesinin gerektiği göz önünde tutulmalıdır.

Önemle vurgulanması gereken bir nokta da tek tek ülkelerde gerçekleşecek devrimlerin, artık eskisinden de yoğun bir emperyalist kuşatmayla karşı karşıya kaldıkları/kalacakları gerçeğidir. Bu gerçeklikten hareketle, emperyalist kuşatma karşısında enternasyonalist (uluslararası) dayanışmanın gerekliliğinin ve öneminin daha da arttığını belirtmek gerekir. Bu yüzden, tek tek ülkelerin devrimleri, bu enternasyonalist dayanışmayla taçlandıkça emperyalizme gerçek anlamda darbe vuracaktır.

Komite tartışmaları somut adımla[...] dönüşüyor

İşyeri komite ve konseylerinin geniş işçi kesimlerinde kabul görmesi ve somut çabalara dönüşmesinin bir sonucu da, kimi sendika yönetimlerinin bu önermeye-çoğu kez farklı anlamlar yükleyerek- sahip çıkmaları oldu. Bunlardan biri de Basın-İş İstanbul şubesi. Sendika yönetimi en başta şube başkanı Hasan Tufan olmak üzere işyeri komitelerini savunuyor. Ancak, işyeri komitelerine, sendika kararlarını tabana yaymak-yukarıdan aşağıya kararların akmasını sağlayan mekanizma-anlamı veriliyor.

Bunun yanı sıra Basın-İş bünyesindeki işyerlerinde sancılı da olsa komiteleşmeye dönük pratik çalışmalar yapılıyor. Bunun en somut örneğini, işyeri komite ve konseylerini savunan temsilcilerin, geliştirilmek üzere tartışmaya açtıkları "program taslağı" oluşturuyor. Daha çok işleyişe yönelik olan çalışma, Darphane'de çalışan hemen tüm işçilerin gündemine işyeri komite ve konseylerini sokmuş durumda.

İşyeri komite ve konseylerinin daha[...] anlaşılması, pratikte karşılaşılan güçl[...] aşılması amacıyla geniş bir tartışma [...] yaratılmasının gerekliliğine inanarak, [...] sayılarımızda pratik ürünleri sayfaları[...] tartışmaya açmıştık. Bu uygulamanın [...] niteliğinde bu sayımızda Darphane'de [...] somut çalışmayı ve bazı işçilerin bu [...] üzerindeki görüşlerini aynen yayınlıyo[...] darlığından ötürü tüm işçilerin görüşl[...] vermek yerine, geneli yansıtanları te[...] etmek zorunda kaldık. Bundan sonra [...] tür pratik tartışmaların sürmesi için b[...] konudaki her türlü çalışmaya açık olduğumuzu bir kez daha vurguluyor[...]

Tartışmaların yaygınlaşması ile birlikte komite ve konsey tanımlamaları epeyce birbirine karıştırılıyor ve bu örgütselliklere farklı anlamlar yükleniyor. O halde işyeri komite ve konseylerini bir kez daha açıkça tanımlamak gerekiyor. İşyeri komite ve konseyleri sınıf ve kitle sendikasının nüveleri, temel taşlarıdır. İşyeri konseyleri, bir işyerindeki en geniş işçi kitlesini bünyesinde toplayan -bunu hedefleyen- örgütlülüklerdir. Ve bu nedenle doğal olarak seçim söz konusu değildir. Komiteler ise, mücadelenin işyerindeki beynidir. Daha sınırlı sayıda işçiyi kapsar. Komitede yer alacak işçilerin sayısını kotarılacak işler belirler. Örneğin bir işyerinde örgütlenmeden, eğitimden, sözleşmeden vs. sorumlu birer kişi yetebilirken bir diğer işyerinde toplu sözleşme için daha fazla sayıda insan gerekebilir.

Eğer sendika yönetimleri işyeri komite ve konseylerini savunuyor ise, işyerindeki tüm işçileri kapsayacak bir eğitim-tartışma sürecinin ardından gönüllülük esasında ya da seçimle (atamayla değil) komite oluşturulur. Gerici sendikalarda ise işleyiş bu kez tersinden olur. Gönüllülük esasında bir araya gelen ve işyeri komitelerini kuran işçiler süreç içerisinde işyerlerindeki tüm işçileri kapsayan işyeri konseyini hedeflerler. İşyeri komitesi işyerinin beyni, işyeri konseyi ise bu beynin çeperidir.

KOMİTELER "TEMSİLCİLER MECLİSİ"DEĞİL KARAR ORGANLARIDIR

Darphane'de "program taslağı" ile başlayan işyeri komite ve konseyleri tartışmasında görüşlerini yazılı olarak ifade eden işçiler ağırlıklı olarak komiteyi bir "iletişim aracı" "temsilcilerin görevini kolaylaştıran meclis" olarak görüyorlar. Çalışmaların temsilcilerin önderliğinde yürütülmesini istiyorlar. Bu istem, temsilcilerin şahsından çok temsilcilik kurumuna verilen anlamdan kaynaklanıyor. Buna bağlı olarak gündeme gelen bir eğilim de, temsilcilerin komiteyi kurmasından sonra "katılma" yönünde.

Temsilcilik kurumu yasalarla da güvenceye alınmış olan, bir yanıyla da sendikanın kararlarını, diğer yandan işverenin direktiflerini "tabana iletmek"le görevli yapılardır. Temsilcilik işçinin sendikada ve işveren karşısında temsilciliğini değil, sendikanın ve işverenin iş yerindeki kulağı ve ağzı işlevini görür. Nitekim pek çok sendikada "sendika temsilciliği" biçiminde ifade ediliyor. Ve yasaları yaradana sığınıp, "atama" üsülü uygulanıyor.

İşyerinde sendikanın daha fazla sayıda insan tarafından "temsil" edilmesinin adını işyeri komitesi koymak istiyor şube yönetimi. Sendikanın varolan durumuyla, aldığı kararları tartışmasız savunmayı işyerindeki bir-iki temsilcinin ötesinde işyeri komitesinde yer alan daha çok sayıda insana yaymak hedefleniyor. Sendikanın bu yaklaşımı temsilciliğin ve "yöneticilerin yönetmesi"nin meşru oluşundan ötürü işyerlerinde olağan bulunabiliyor.

İşyeri komite ve konseyleri "temsilci" misyonuyla hareket etmeyen yapılardır. İşçilerin kararlarını sendika yönetimlerine oturtan, sendikayı denetleyen, sendikayı birkaç kişilik yönetime teslim etme yerine, sahiplenen örgütselliklerdir. Eğer temsilciler, işyeri komite ve konseylerini savunuyorlarsa komitede yer alabilirler. İşyeri komite ve konseyini kurma uğraşına girişebilirler. Ama süreç içinde temsilcilik kimliğinin de eritilmesi hedeflenmelidir. Çünkü sorun, "temsil" sorunu değil, bütün işçilerin ortak iradesini yansıtan ilişki organlarının yaratılmasıdır. İşyeri komite ve konseylerini kabul eden ve içinde yer alan temsilciler bu süreçte, işçilerin kararlarını-iradesini sendikaya ve işverene ileterek-savunarak temsilcilik kurumunun yasalarla belirlenen dar elbisesinin parçalamalı, işyeri komite ve konseylerinin belirleyiciliği doğrultusunda hareket etmelidir. İşyeri komitesini tanımayan ve temsilcinin belirleyiciliğinde ısrar eden temsilcilerle ve sendika yönetimleri ile süreç içinde çatış - mak kaçınılmazdır. Çatışma (kendi çıkarı için savunuyor diye) batan köprüleri atmaktan çok pratikte yaşanmalı ve iknayı içermelidir.

İŞYERİ KOMİTE VE KONSEYLERİ BÜROKRATİK, HANTAL YAPILAR DEĞİL, DOĞRUDAN KARAR ALMA, UYGULAMA ORGANLARIDIR

İşyeri komite ve konsey örgütselliklerinin en temel ilkelerinden biri işçilerin söz ve karar sahipliğidir. Diğer bir deyişle kendi (işçi sınıfı) için düşünme, söz söyleme ve karar alıp uygulama organlarıdır. Yani işyeri komite ve konseyleri, yönetmenin bir ayrıcalık olmadığı, üretenlerin en iyi yöneten olduğunun bilincini pratikte sağlar. İşyeri Komite ve konseyleri ne sendikanın merkezi kararlarını "tabana" ulaştıran, bilgi akışını sağlayan yapılardır, ne de danışma kurulları.

Komite ve konseyler sendikaların hantal, bürokratik yapısının işyerindeki küçük modelleri ise asla değildir. Ne kuruluşunda ne de işleyişinde hantallığa ve bürokrasiye yer yoktur. İşyeri komite ve konseyleri "gerektiğinde 1/5 çoğunluk isteği ile toplanır" gibi bürokratik işleyişe pirim vermeyecek denli yaşamın canlı pratiğinde, esnek, hareket kabiliyeti yüksek yapılardır.

Karar alma, iknaya yönelik tartışma sürecinin sonunda gündeme gelir. Oylama başvurulacak en son (çok zorunlu kalmadıkça da hiç gündeme getirilmemelidir) yöntem olabilir. Ki, yaşamın her boyutuna müdahale etmeyi ve somut tavırlar almayı hedefleyen bu örgütsellikler "oy"a başvurmayacak denli canlı olmalıdır.

İŞYERİ KOMİTELERİ SOYUT[...] TARTIŞMALARDA DEĞİL, SO[...] ADIMLARDA İFADESİNİ BULACAKTIR

İşyerindeki en basit sorundan, [...] alana, ülkedeki ve dünyadaki geliş[...] ğin pekçok sorunu gündemine al[...] ken komiteler, daha en başta yap[...] icazete tahammülü yoktur. Komit[...] rulması için temsilcileri beklemek [...] netimlerin iyi niyetine bırakma[...] değildir. Komite ve konseyler sını[...] ki insanla yapılan soyut tartışmal[...] ne geçip somut-pratik [...] dönüşmelidir. Bunun için işyerind[...] ların tespiti neden ilk adım olma[...] içinde bunalan tezgah komşumu[...] nün birazını omuzlamak, oğlun[...] sünnet ettirmek ya da akan damı[...] onarmak, dayanışmak neden olm[...] elden işçiler arasındaki sıcaklığı s[...] olan bu adımlar, yararcılığın tersi[...] ve konsey örgütlenmelerinin yaşa[...] ne dönük çabalar olmalıdır.

İşçilerin söz, yetki ve karar sahi[...] netilmeyi değil, yönetmeyi kavratı[...] tartışmalarla gerçekleşemez. İşye[...] ki "mekan"larda biraraya gelen [...] işçi önderlerinin yanlış eğilimlere [...] ri eleştiriler, sorunun doğru kavra[...] denli hizmet edebilir? En iyi öğre[...] pratikte oluyorsa eğer, varolan [...] kenarından somuta dökülmeli.

İŞYERİ KOMİTE VE KONSEYLERİNİ OLUŞTUR!

Gelecek günler,yalnızca sendik[...] ğil, ülkedeki sorunlara duyarlı o[...] kötü sonuçlara gebe. Siyasal anla[...] cosvari gelişmelerin olduğu ülken[...] diktatörlüğün yerleştirilmesi doğr[...] düzenlemeler yapılıyor. Yeni çıkar[...] hükmünde kararname ile toplum [...] savcısı, polisi, yargılayıcısı haline [...] Basın özgür-süz-lüğüne korkunç d[...] diriliyor. Gün be gün haklar gas[...] Her şey alınterimizi göbeğine ya[...] için. Sömürünün sürmesi için. Ge[...] ler, eğer örgütlü olunmazsa, müc[...] yıllar geriye atacak yeni saldırıla[...]

İşçi sınıfı ve emekçi haklar üze[...] yük' oyunlar oynanıyor. Bu oyu[...] mak, direnmek, teslim olmamak [...] Mücadele örgütlü olursa başarıya [...] Bugün sınıfın önündeki acil görev[...] mite ve konseylerini kurmak, kit[...] mek ve nitelleştirmektir.

Darphanede tartışmaya açılan program taslağı

SENDİKA: İşçilerin ekonomik ve demokratik istemleri için kurdukları mücadele örgütleridir. Bu örgütlülük işçi tabanındaki örgütlülük olan işyeri komite ve konseylerinden başlar.

KOMİTE: Ortak talepleri olan ve bu taleplerini yaşama geçirmek için bir araya gelen insan topluluklarına komite denir. **İşyeri Komitesi** işyeri konseyinin üst örgütlenmesidir.

KONSEY: İşyeri birimlerince belirlenen ve çalışılan işyerini kapsayan işçilerin oluşturduğu işyeri meclisidir (İşçi meclisi).

İŞYERİ KOMİTE VE KONSEYLERİ

İşyerlerinde işçilerin mücadelesini tutarlı, düzenli, sağlıklı yürütülmesi ve kalıcı olmasını sağlayan birim örgütsellikleridir.

-İşyeri komite ve konseyleri tezgah başındaki işçiler ile işçi temsilcileri arasındaki iletişimi (diyaloğu) sağlar.

-Temsilcilerin işini kolaylaştırır. İşçilerle birlikte çalışmayı gerektirir. Tabanın söz ve karar sahibi olmasını yaşama geçirir.

-Sendikanın merkezi politikalarının oluşmasında yukarıdan aşağıya, aşağıdan yukarıya bilgi alışverişini kolaylaştırır.

-Demokratik merkeziyetçilik ve sendika içi demokrasyi yaşama geçirir.

-İşçilerin sendika üzerinde denetimini sağlar.

KOMİTE VE KONSEY ÜYELERİNİN BELİRLENMESİ

İşyeri komite ve konseylerinde görev almak gönüllülük ve özveri gerektirir. Konseyi belirlerken çalışılan yerin (birim) çoğunluğuna göre işçi sayısı belirlenir. Komite ve konseyin belirlemesinde seçim esastır. Seçimde gizli oy açık sayım yöntemi uygulanır.

İŞYERİ KONSEYİNİN ÇALIŞMASI

İşyeri konseyi her hafta konsey üyelerinin belirleyeceği, bir günde gündemli toplanır.

Toplantılar işyerinde olduğunda yemek paydosunda işyeri temsilciliğinde yapılır. (Toplantı duruma göre dışarıda belirlenen bir yerde de yapılabilir.) Sorunlar ve öneriler-açık bir biçimde tartışılır. Tartışmada anlaşma esastır. Anlaşma sağlanamaması durumunda konu oylanır. Oylama gizli oy açık sayımla gerçekleştirilir. İşyeri konseyinin aldığı kararlar uygulamaya konulur. Olağanüstü durumlarda 1/5 işyeri konseyi üyesinin talebi ile işyeri konseyi toplantıya çağırılır.

İşçiler ne diyo[...]

Temsilcilik müessesesi iyi çalışı[...] miteyle iyi diyalog kurabilirse, b[...] konseye ihtiyaç yoktur. Fakat gr[...] nusu olursa komitedekilerin sayı[...] labilir.

Abdullah D[...]

Komite kuruluna karşı değilim[...] nuda iyi anlaşabilmek için komit[...] na temsilciler ve işçilerin [...] katılmalıdır.

Has[...]

İşyeri komitesi işyeri sorunları[...] cut sözleşmenin yürüyüp yürüme[...] le getiren ve temsilci mekan[...] yardımcı olan gruptur. Böyle bir [...] nin kurulması yararlı olacak kanıs[...]

Kenan[...]

...İşyeri temsilcilikleri, komite[...] seyleri gerçekten olması gereken y[...] Neden? Çünkü sendika üst kaden[...] alt kademedeki insanlar arasında[...] sağlama, tabanın sesini duyurm[...] dan, gerçekten lüzumludur. Ve k[...] alınmasında kolaylık sağlar...

Ramaz[...]

Komite bana göre bir işyerinde [...] sesinin daha iyi ve duyarlı bir şek[...] masını sağlar. Ama bu komitenin [...] sına, tutarlılığına, duyarlılığına [...] Böyle olursa komiteye katılırım.

Ayha[...]

Komite kurulmasına evet. Fak[...] lan komite içinde bir üst komite seç[...] di bir şekilde çalışmalıdır.

Meti[...]

Komite kurulsun ama, temsilci[...] çalışmayı yapmazsa faydalı olmaz[...] tindeyim.

Şaba[...]

e işçileri birçok demokratik hak elde etti

' sözleşmeden rahatsız

'in temsilciler toplantısında alınan kararın çiğnenerek, komitelerin söz- asına oturtulmaması eleştirildi.

n kabul edilen 1 Mayıs'ı da içeren kimi idari maddeler Ankara ve İz- gündeme gelmedi. Bundan rahatsız olan SHP, sözleşmedeki belediye ini Ankara'da toplantıya çağırdı.

ş sendikasının İstanbul'daki 6 şu- oplu sözleşme görüşmelerinde bi- ır hakkında bilgilendirmek üzere oplantısı düzenlendi. Toplu söz- nen noktanın tartışılmasının ya- yıs 90'da alınacak tavrın tartışıl- lantının gündeminden olmasına n yetersizliğinden ötürü tartışıl- <, Ahmet Güven ve Hıdır Bal 6. aptıkları konuşmalarında 1 Ma- m'de olacaklarını açıkladılar.

a söz alan temsilciler ağırlıklı ola- n alınan kararların çiğnenerek, me görüşmelerinin her safhasın- ilmesi gereken işçilerin birinci tur **ızılay düğün salonuna tıkılması- mı?''** olduğunu sordular. Bun- bir madde de erteleme olmama- , bir madde tartışılıp kabul edil- nin görüşülmemesini istediler. İş- e karar sahipliğinin taslak oluş- urlı halde, işçilerin katılımını en- şube yönetiminin işverenden ya- ı uygulayan iki şube yönet' ninin ana olduğunu iddia ettiler.

cevaplamak üzere son sözü olan rtelemenin prosedür gereği grev rak bir kenarda dururken diğer görüşülebileceğini, bunun huku- olduğunu söylerken, ''Sözleşme **alınırken** öyle değilmiydi?'' bi- ya atılan soruya yanıt vermedi. nuşmasına şöyle devam etti; ''Söz **k maddeler nasıl geçtiyse, bun- ler de öyle geçecektir. Emeğimi- ı almak bizim örgütlü gücümü- Hiç bir toplu sözleşme dönemin- öncesi de dahil böylesine ileri idari çmemişti. Ama önemli olan bun- tır''** dedi. Konuşmasında 1 Ma- s alanında olacaklarını ve bunun ları olduğunu söyleyen Hıdır Bal, öz alan Adnan Baran'a yönelerek **cak durumda olmadığımızı söy- asamızda greve ayıracak paramız sormuyorsun. Asıl sana sormalı, daha yetkilisin.Eleştirilerimize ta- emediğin Türk-İş yönetimindesin. asada paramız var mı?''** dedi. Ki- bu sataşma sonucu söz almak **aran'a** söz verilmedi. İşçilerden toplantı salonunu terkederken, yönelik ''Şuna bak kardeşim, belli paraları yemiş, şimdi de grev yap- korkuyor'' biçiminde söylendikleri Türk-iş üst kurul delegesi ve denetleme kurulunda yer alan Ad- ın Hıdır Bal'ın konuşmasında özel l etmesine neden olan konuşması e:

sözleşme dönemine girerken önce- dır uygulanan ekonomik ve siyasi ın faturası işçi sınıfına çıkarıldığı örgütlü gücüne dayanmasının zo- a inandık. Ve komitelerin kurul- neldik. Yukarıdan aşağıya, aşağı- ıya bir işleyiş hedeflendi. Bu doğ- aslaklar komitelerde oluşturuldu. görüşmelerine komitelerin girmesi alınan bir karar olmasına karşın, uyumsuzluk var gerekçesiyle red- örülüyor ki şube başkanları arasın- msuzluk var.. Deniyor ki genel grev Bugün bunun şartları mı var. Ha- an Türk-İş'e çatıp paçayı kurtar- ler danışma kurulu kabul ediliyor. n da işçiler ''geri'' deniyor. Daya- dahi kurabilmiş değiliz. Grevleri tacak olan işçilerin örgütlülüğü ve asıdır. Tarım-İş ile, Çimse-İş ile da- sağladık mı? Kendi bünyemizde ayı sağladık mı? Toplu sözleşme im- , işçiler istedi böyle oldu diyeceksi- katmadınız ki! Eğer işçinin örgütlü- aratmıyorsan sınıf sendikası olun- gün Türk-İş yöneticileri işçi değil cı''.

e-İş'te toplu sözleşme öncesi, taslak- rlanması için işyeri komiteleri kurul- 5 işyerinde ayrı ayrı oluşturulan tas- r işyerinden bir komite temsilcisinin ''Üst Kurul''da teke indirilmişti. Ve an karar gereği, sözleşme görüşme- r şubeden bir işçi de katılacak, her sonrası gelişmeler işçilere aktarıla- madde kabul edilmeden diğerine ge- ekti. Ne var ki Belediye-İş'teki geliş- nan kararların yaşama geçirilmediği oldu. Ve 6 Nisan günü yapılan top- ntüyü kurtarmak, dostların alışver- şite görmesi için düzenlendi. Belediye-İş şube yöneticilerinin savunduğu ve yer yer somut çabalara giriştiği **''işyeri komite ve konseyleri''** ise bazı şube yöneticilerince işine gelmeyince fesh edilebilen yapılar konumuna gelecek kongre hesaplarının siyasal ve kişisel çıkarların sonucu, yaşamın dayatması olarak gündeme gelen işyeri komite ve konseylerinin savunulduğu görülüyor. Fakat farklı kesimler tarafından farklı biçimlerde savunulan işyeri komitelerinin içeriğinin doldurulması konusunda yapılan çalışmalar çok daha ciddi çabaları gerektiriyor.

Öte yandan SHP çıkışlı gelişmeler oldukça dikkat çekici. İstanbuldaki gelişmelerde kabul edilen 1402'liklerin geri dönmesi ya da tazminatlarının ödenmesi, atılan veya ayrılan işçilerin tazminatlarının ödenmesi ve 1 Mayıs'ın ücretli izin günü olması maddeleri, Ankara ve İzmir'de süren görüşmelerde gündeme dahi gelmedi. Ve yalnızca İstanbul'da gündeme gelen bu maddeler Nurettin Sözen'i ve SHP üst yönetimini rahatsız ediyor. Toplu sözleşme görüşmesi süren belediye yöneticileri Ankara'da SHP ile toplantı yapmaya çağırılıyor. Bundan sonraki gelişmelerin neler olabileceğini tahmin etmek hiç zor olmasa gerek. İkinci turda görüşülecek olan parasal maddelerin istenilen ölçüde kabulu bu üç maddenin yeniden pazarlık konusu edilmesini gündeme getirebilir. Toplu sözleşmeye, sözü edilen maddelerin uygulanmasının Belediye meclislerinin insiyatifine bırakılması da eklenebilir. Ve son hamlede Çalışma Bakanlığı'nca yasal olmadığı gerekçesiyle iptali pekalâ mümkündür.Ya da Belediye-İş Genel Merkezinin yasaların kendisine tanıdığı sözleşmeyi imzalama yetkisini kullanarak devreye girmesi çok mu şaşırtıcı olur?

Tam da bu noktada görev, Çeltek'te 69 işçinin katledilmesine tepki gösteren ve **''Yaşamak istiyoruz''** şiarını bir günlük grev somutunda,İstanbul halkıyla bütünleşerek yaşama geçiren belediye işçilerin örgütlü güçlerine düşüyor. Komiteleri kendi koltuk sevdaları uğruna savunuyor görünenleri fazlaca ciddiye almadan ama, bürokrasinin bir değişik savunusu olan ve sağlam temeller üzerinde yükselmeyen **''üst komite''** gibi yapılanmalara da prim vermeden giderek konsey örgütlenmesi ile etlenecek olan gerçek anlamda bir sınıf ve kitle sendikasının yapıtaşı işlerini görecek işyeri komiteleri kurmak gerekiyor.

Ancak bakış açısını işyeri ya da Belediye-İş ile sınırlamaksızın ülkenin, özellikle son Bakanlar kurulu kararıyla tek parti, tek adam ya da sivil diktatörlük dönemine koşar adım girdiği bu süreçte gelecek saldırılara karşı da hazırlıklı olmak zorunludur.

Bugün belediye içşisinin en acil görevi; **Her yönden gelen saldırılar karşısında teslim olmamak için, yenilmemek için, en temel haklarımıza sahip çıkmak, korumak için işyeri komite ve konseylerini kurmaktır.**

Grev ve erteleme

İçinde bulunduğumuz yıl 800.000'e yakın işçinin toplu sözleşme dönemi. Bunun ilk dalgası Tarım ve Çimento-Toprak İşkolları idi. Buralarda görüşmelerin olumsuz sonuçlanması grevi getirdi. Çimento işletmeleri ise, özelleştirme konusunda ileri bir noktada olmasından dolayı özel bir önemde ve kamuoyunun dikkatleri üzerindeydi. Ayrıca grev öncesi olan bazı gelişmeler, çimento grevlerine gözlerin çevrilmesine neden oldu.

Bilindiği üzere, 1990 bütçesi tüm yükü çalışanların sırtına yıkmakta. Çalışan kesimlerin ücretlerinin düşük tutulması ve hükümet programının (uygulanan ekonomik politikaların) ilk maddesini özelleştirmeler oluşturmaktadır. Bu programın uygulanabilmesi ise,işçilerden ve genel olarak da toplumdan olumsuz bir ses çıkmamasına dayanmaktadır. İşte bu amaçla, siyasal iktidar birçok manevralara giriyor. Bu manevra ve ilişkilerin ilk sırasını ise sendikalar oluşturuyor. Bu çerçevede başbakan, çalışma bakanı, bir kısım sendikalar ve işveren kuruluşları gizli ve açık toplantılar düzenliyor. Yakında cumhurbaşkanlığının da bu kervana katılması beklenen bir durum olmalıdır.

Özellikle işçilerde ve sendikal platformda en fazla yankı bulan, Çalışma Bakanı İmren Aykut ile Türk-İş ve sağ sendika yönetimlerinin başkanlarının (bu toplantıya katılmayanlar da vardı)Ilgaz Doruk Otel'e yaptıkları gizli toplantı idi. Bu toplantıyı ilginç kılan bir konu da, katılanlar arasında Çimse-İş Genel Başkanının da bulunması ve Çimse-İş'e bağlı 18.000 işçinin greve çıkma aşamasında olmasıydı. Bir başka boyutu ise, Fransız şirketine devredilen işyerlerinden ilk olarak Bolu çimento fabrikasında 9 Nisan 1990'da devir işlemlerinin başlatılma kararının öncesine rast getirilmesidir.

ÇİMENTO İŞÇİLERİNE OYUN, VURGUNCUYA SOYGUN

Gizli olarak düzenlenen Ilgaz Doruk toplantısında birçok kurumun yanı sıra çimento işçilerinin nasıl oyuna getirileceği de tartışılmış olsa gerek. Bu oyun işçileri greve çıkarmak ve grev sırasında özelleştirmeleri başlatarak, hem grevlerin çözülmesini sağlamak, hem de işçi haklarının (tazminat, işten atılma, sözleşmelerin güme gitmesi vb.) gasbetmektir. Yasal olarak grev sırasında işçilerin iş akitleri askıda olsa da, özele devir işlemi bir kargaşa yaşatacaktı. Birçok uygulama bizleri bu gibi durumlarda eski işverenin ortadan kaybolması ve/veya ''gidin yeni işvereninizle konuşun-anlaşın'' gibi tavırların geliştiğini göstermektedir.Yeni işveren ise, işe gelen ve aynı zamanda işine gelenle anlaşarak çalışmaları başlatacak ve sözleşme ortadan kalkmış veya güme gitmiş olacaktı. İşte çimento işçileri için hazırlanan tezgah bu idi.

Bu oyunun bir diğer boyutu ise, karaborsa-soygun ve sömürü'dür. Ülkemizde çimento fiyatı (açık) 120.000 TL/ton'dur grevle birlikte bu rakam, 240.000 TL/ton'a çıkmıştır. Grevler gerekçe gösterilerek,hemen gümrük sıfırlanarak ithalat devreye sokulmuştur. SEKA ve DEMİR-ÇELİK'te olduğu gibi, islamcı AL BARAKA (Korkut Özal) ve SABANCI Holding altı aylık ithalat bağlantılarını kurmuşlardır. Ayrıca irili ufaklı 50'ye yakın firma ithalata girmiştir. Çimento fiyatları iki misline çıkmış; vurgun, karaborsa soygun alabildiğine yükselmiş ve bunun ilk 15 gün içinde vardığı boyut işçilere verilecek ücret farkının toplamını geçmiştir. İşte çimento grevlerinin öncesinden hazırlanan bu uygulamalarla, özelleştirmelere rahatça geçebilmek, işçileri ortada bırakmak, haklarını gasbetmek, grevleri kırmak ve bu süreçte vurgun-sömürüyü geliştirerek, sermaye sahiplerini daha büyütürken, bu azgın sömürünün faturasını işçilere ve halka çıkarmak hedefleri amaçlanmıştır.

SİLAH GERİ TEPİYOR, GREVLER ERTELENİYOR

İnşaat sektörü yaşanan ekonominin motor güçlerinden değerlendirilir. Yan girdilerinin (fayanstan-demire, doğramadan-taşımacılığa ve işçi istihdamı açısından) çeşitli olmasından dolayı bu sektörde başgösterecek bir durgunluk ülke ekonomisini tıkanma noktasına getirir. Sektörün ana girdi maddesinden olan çimento belirleyici bir önemdedir. Çimento işyerlerine ilişkin özelleştirme programı idare mahkemesinin verdiği kararla, 9 Nisan 90'da uygulamaya sokuldu. Temyiz hakkının olmasına karşılık, bu bir zaman dilimini kapsayacaktır. Bu zaman dilimi ise, ekonominin iyice tıkanmasını beraberinde getirme tehlikesini taşımaktadır. Ki, 18 günlük grev İNŞAAT SEKTÖRÜNÜ durdurmuş, altyapı (yol-baraj, kanalizasyon imar vb.) çalışmaları durma noktasına gelmiştir. Kamuoyunda, mozaikçisi, demir ustası,kapı kolu üreticisi, kooperatifler, yap-satçılar, inşaat işçileri grevin sorumlusu olarak siyasal iktidarı görmeye (yapılan vurgunların toplum tarafından bilinmesinin de etkileriyle) başlamıştır. Ayrıca, inşaat sektörünün durmasının getireceği sonuçları gören hesaplayan siyasal iktidar, bu gelişmeler sonucunda GREV YOK diyerek Bakanlar Kurulu kararıyla grevi 60 gün erteledi, daha doğrusu tamamen kaldırdı.

İŞÇİLER OYUNLARI GÖRMELİ, KARARLARINI KENDİ VERMELİ

Bu gelişmeler karşısında Türk-İş ve Çimse-İş Başkanları göstermelik bir basın toplantısı ile direniş çağrısı yapıyorlar. Ama üzerinden bir gün geçmeden işbaşı yapma talimatını gönderiyorlar. İşçiler bu sahte çıkışlara aldanmamalı. Kendi kararını kendisi vermeli. Ve en önemlisi de öğrenmeli. Bu güne kadar hep ücret talep etmeyi beyinlere kazıdılar. Tabii ki yüksek ücret kavgasına kimse ''hayır'' diyemez. Ama bu taleple başlatılan bir kavga bilinçle yoğrulmadıkça, bir anlamı taşımıyor. Sadece, kısa bir dönem geçici ferahlık yaratıyor. O zaman ücret talebinin tek başına yeterli olmadığını yaşıyorsun. Öyleyse sınıf bilincini geliştirmen, doğrudan, örgütlü bir şekli de devreye girmen Söz-Karar-Yetki sahibi olman kaçınılmaz bir görev olarak kendini dayatıyor.

Düşün, grevin ''milli güvenlik'' gerekçesi ile yok edildi. Bunun dayanağı ise ''Olağanüstü Hal'' yasasına ''ek olarak çıkarılan 413 sayılı kanun hükmünde kararnamedir. Bu durum, tüm işçilere, bu kararnamenin işçiler aleyhine işlemeye ve işletilmeye başladığı göstergesidir. Ki, Cumhurbaşkanı son TV konuşmasında bunu açıkça ilan etmiştir. İşte, 413 sayılı kararnameye karşı mücadeleleri yükseltmezsen zoraki çalışmayı kabul etmek konumunda da kalacağını hiçbir zaman unutma.

Tek işyeri olarak, tek işkolu olarak bütün bu oyunlara karşı koymak pek olanaklı değildir. Sınıf kardeşlerinle, toplumun diğer kesimleriyle mücadele ve dayanışma birliğini geliştirmek şarttır. Örneğin, ithal çimentoyu gemilerden kim boşaltıyor? Tabii ki işçiler. Neden bu sınıf kardeşlerimizle bir dayanışma geliştirilmiyor. Denizciler Sendikası Başkanı Emin Kul, bir kere de Şevket Yılmaz'a ''kul'' olmaktan vazgeçip, işçilerin mücadelesine ''Kul''luk etmiyor? Evet! Zaman geçmiş değil, AL BARAKA- SABANCI 6 aylık ithalat bağlantısı yaptı. Denizciler Sendikası, Likat-İş Sendikası işçileri çimento işçileriyle dayanışmasını göstermeli. Ve gemilerdeki çimentoları boşaltmamaları en büyük dayanışmayı oluşturacaktır.

Tüm bu görevlerin yerine getirilmesi öfkenin bilince çıkarılması, işyerinde, sendikanda ülkende) söz-yetki-karar sahibi olunması ancak örgütlülükle mümkündür. Bu örgütlülük ise, işyeri komite ve konseyleridir. Bu örgütsellikleri oluşturmak görevi ile karşı karşıyayız. Bu örgütselliklerden yoksun kalacağımız hergün, teslim olmamızı daha kolaylaştıracaktır. Eğer bir kere daha teslim olmayı düşünmüyorsak, direnme odağı olacaksak, İŞYERİ KOMİTE VE KONSEYLERİNİ oluştur.

'Zorlukları işyeri komite ve konseyleriyle aşabiliriz'

'' Özelleştirmeler,işten atılmalar , Toplu İş Sözleşmeleri ve İşyeri Komiteleri'' konulu panel, Kartal Belediye Sineması'da yapıldı. Sait Üner , Çetin Uygur, Nabi Delice, Munzur Pekgüleç'in çabalarıyla düzenlenen paneli Çetin Uygur yönetti. Panele konuşmacı olarak Sabri Topçu (TÜMTİS Genel Başkanı), Atilay Ayçin(Hava-İş Genel Başkanı), Münir Ceylan (Petrol-İş Genel Başkanı), Oktay İşleker (Tes İş 1 Nolu Şube Başkanı), Yener Kaya (Deri-İş Genel Başkanı) katıldılar.

Panelin başlangıcında bir konuşma yapan ve özelleştirme konusunda bilgiler veren Prof. Burhan Şenatalar özetle şunları söyledi:

''Özelleştirmenin dünyanın bütün ülkelerinde yaygın biçimde gündemde olduğu iddia ediliyor. Oysa böyle değil. Yaygın anlamda özelleştirme faaliyeti İngiltere ve Şili'de var. Bu iki ülkenin ortak özelliği siyasal iktidarın ekonomik ve politik anlamda emekçi kitleleri açıktan karşısına almış olması. Hatta bazı ülkelerde toplumsal muhalefetin yükselmesi özelleştirme politikası savuncularını geri adım atmaya zorladı. Örneğin Brezilya'da, Türkiye'de hükümet Thatcher'in İngiltere'de yaptığı gibi orta sınıfları yanına almayı başaramadı. Gelen tepkiler üzerine geçici bir süre için de olsa uygulamaları yavaşlatmak zorunda kaldı. Ancak buna aldanmamak gerekir. Bir süre sonra allayıp pullayıp özelleştirmeyi yaygın biçimde yeniden gündeme getirecektir. Buna karşı uyanık olmak gerekir.''

Şenatalar KİT'lere talip olan çokuluslu tekellerin ileri bir teknoloji getireceklerine ilişkin hiçbir garanti olmadığını, bunların amacının kâr olduğunu, özelleştirmenin ardında yatan gerçek nedenin dış borç sorunu ve bütçe açıkları olduğunu söyledi.

Petrol-İş Genel Başkanı Münir Ceylan sözlerine 24 Ocak Kararlarını eleştirerek başladı. Ceylan, grevdeki işçi sayısının 36 bin olduğunu, nisan ayı içinde 8 bin üyelerinin daha greve çıkacaklarını belirterek şöyle konuştu:

''İşçiler insanca yaşamak istiyorlar.Toplu sözleşmeleri istedikleri doğrultuda imzalansa bile, işçi çıkarmalar gündeme gelecek. İşverenler yüksek ücretli işçileri işten atıp yerlerine düşük ücretle işçi almaya çalışacaklar. Bunun önlemlerini mutlaka almamız gerekiyor. Örgütlülüğe, sendikalara saldırılar hâlâ sürüyor. 12 Eylül yasaları ülkede yalnızca çalışanların yüzde 12'sine sendikalaşma hakkı tanıyor. İşçiler, 'yeter artık bu teslimiyet ve uzlaşma' diyorlar. İp nerede incelmişse oradan kopsun' diyorlar. Yıllardan beri el açan, avuç açan, bir anlayış bugüne kadar sorunlarımızın yakınından bile geçememiştir. Türk-İş Genel Kurulu'nda alternatifi ortaya koymaya çalıştık. Şimdi de takipçisi olmaya çalışıyoruz. Türk-İş'in mevcut yöneticilerine kızmak da sorunları çözmüyor. Sorunlar işçi sınıfını ilgilendiriyorsa, sıkıntıyı yaşayanlar birlikte mücadele ederler, sorun çözülür. Yeni bir bölünmüşlük, sorunların çözümünü zorlaştırır.''

KİT'lerin işçilerin ödediği vergilerle oluştuğunu ama iktidarların arpalığı haline dönüştüğünü söyleyen Deri-İş Genel Başkanı Yener Kaya ''Biz işçiler olarak gücümüzü kullanırsak, bu oyun bozulur. 10 yıldır gündemi işverenler belirliyordu. Artık işçiler belirleyecek' dedi.

Tes-İş 1 Nolu şube, TEK'in özelleştirilmesine karşı aktif mücadele içinde. Şube Başkanı Oktay İşleker, siyasal ikidarların KİT'lere bakışını tarihsel gelişimi içinde özetledikten sonra TEK Anadolu Yakası'nın işletme hakkının özel sektöre nasıl peşkeş çekildiğini ve TEK'in bölge bölge satılacağını anlattı. İşleker, Anadolu Yakasının yasadışı devir işlemini engellemek için yargı yolu da dahil, çeşitli yollara başvuracaklarını, mücadeleden vazgeçmeyeceklerini sözlerine ekledi.

TÜMTİS Genel Başkanı Sabri Topçu, ağırlıkla sürmekte olan toplu sözleşmeler ve grevler üzerinde durdu. Toplu sözleşme komitelerinin grev boyunca grev komitelerine, grevi sonrasında da dayanışma komitelerine dönüştürülmesi gerektiğini belirten Topçu, toplu sözleşmelere maddeler koyarak da işten atılmaları engellemenin yollarının aranması, Disiplin Kurulları'nın kapsamının genişletilmesi ve toplu sözleşme görüşmelerinin bütün aşamalarına işçilerin aktif katılması gerektiğini vurguladı.

Son olarak söz alan Hava-İş Genel Başkanı Atilay Ayçin, sorunları tespit etmenin yetmediğini bunların çözüm yollarını, alternatifleri, uygun mücadele biçimlerini önermek gerektiğini belirterek şu görüşlere yer verdi:

''İş barışının bugüne kadar kimlere hizmet ettiği ortada. İşçi sınıfını temsil eden bir sendikayetkilisi yalvar yakar olup, sermaye temsilcilerine avuç açmaz. USAŞ'ın kapalı kapılar ardında pazarlığı yapılıyor. USAŞ 14 milyara peşkeş çekiliyor. Satın alanlara tensikat yetkisi verilmiş. Peki ne yapacağız? Türk-İş'le bir yerlere gitmek mümkün değil. Sendikalar ekonomiden başka birşey düşünmeyen kurumlar haline getirilmiş. Oysa mücadelemiz öğrencinin, öğretmenin, tütün üreticisinin mücadelesi ile birleşip bütünleşemiyorsa, başarılı olamayız. Bugün sınıf mücadelesine sağ patentli sendikalar bile sahip çıkmaya çalışıyor. Herkes işyeri komitelerinden söz ediyor. Eğer işyeri komitelerini devrimci anlamda kavrayıp, hayata geçirmek için mücadele etmiyorsak, yalnızca ''moda'' diye sahip çıkıyorsak, sınıfa saygısızlık yapıyoruz demektir.''

Yol, Emek Dünyası, Hedef ve İşçilerin Sesi 'özelleştirmeyi, işten atılmaları ve işyeri komiteleri konusunda görüşler içeren ortak bir özel sayı hazırladılar. Özel sayıda özelleştirmelere, işten atılmalara karşı mücadele için, toplu iş sözleşmelerinde ve grevlerde başarı için işyeri komitelerinde örgütlenmek gerektiği belirtilerek, şöyle denildi:

''Yaşadığımız sorunların çözümünü sadece sendika yönetimlerinin iyi niyetine bırakmadan, sorunları yaşayanlar olarak bizzat işçilerin devrede olması bilinciyle hareket etmeliyiz. En geniş işçi kitlesini sınıf ve sendikal bilinçle donatan, her türlü soruna karşı duyarlı, tartışan, kararlar alan ve aldığı kararları uygulayan, emekle sermaye arasındaki çelişkinin en açık, en net ve en dolaysız olarak yaşandığı işyerlerini temel alan örgütlenmelerimizi yaratmalıyız. Sendikal örgütlenmeyi dışlamayan tam tersine işçilerin söz ve karar sahipliğini sendikal mücadelenin bütün boyutlarında gerçek anlamıyla hayata geçirecek olan İŞYERİ KOMİTE VE KONSEYLERİYLE içinde bulunduğumuz zorlukları aşabiliriz.''

Yunus çimento işçileri greve çıktıkları gün "ithal çimentoya hayır" pankartları taşıdılar. Grevlerinin kırılacağını önceden kestirmiş gibiydiler.

Grevin ertelenmesine Yunus Çimento işçileri tepki duyuyor

"Sessiz kalmayacağız"

Çimento grevinin Bakanlar Kurulu kararı ile 2 ay ertelenmesi ve Çimse-İş'ın "pasif direniş" "üretim olmayacak" biçimindeki kararının ertesi günü Kartal'da kurulu Yunus Çimento fabrikasına gittik. Basına da yan..yan Çimse-İş'in kararı nedeniyle işçileri temsilcilik odasında ya da dışarıda görmeyi umuyorduk. Ne var ki, Yunus çimentoda üretim başlamıştı. Yunus Çimento işçileri de bizimle aynı şaşkınlığı paylaşıyorlardı. Üretim olmayacak kararının akşamı "makinelerinizin başına" diyordu Çimse-İş Genel Merkezi. Temsilcilik odasında yakaladığımız sınırlı sayıdaki işçiyle sohbet ettik. "Grevin ertelenme nedeni nedir?" "sendika aldığı kararı neden akşamı değiştirdi?" "Tavrınız ne olacak?" "grev süresince neler yaptınız" biçimindeki sorularımıza şu yanıtları aldık:

"Çimento grevinin ertelenmesi her şeyden önce siyasi iktida... meğe bakış açısını gösteriyor. Eğer çimento grevi başarı ile sonuçlanıp, yüksek ücret elde etseydik, diğer kamu çalışanlarına da emsal teşkil edecektik. Elbette bu durum hiç işlerine gelmedi. Bir de çimento grevinin ardından girilen ithalat bağlantılarının sonucu dünya çimento fiyatları % 50 arttı. GAP projesi de bu kararda epey etkili oldu. Urfa tüneli çimento yokluğu nedeniyle yarım kalmış. Ülkedeki inşaat sektörü bu kısa sürede adeta durdu. Sermaye tüm bu gelişmeler karşısında köşeye sıkıştı. Bu nedenle grevimiz ertelendi. Bizim en etkili silahımızı elimizden alan bu uygulama sonucu büyük hak kaybına uğrayacak olan biz işçileriz.

Siyasi iktidar, bir avuç bakan onbinlerce işçinin kaderini belirleyebiliyor. Sendikacılar ise, bu duruma sessiz kalıyor ve teslim oluyor. Yıllardır işçi sınıfı tepkileriyle başbaşa kalıyor. Bu tepkiler örgütlü ifade edilemiyor. Grevin sürmesini, en azından sendika genel merkezinin bitirmesini istiyorduk. Fakat işçi düşmanı ANAP'ın grevi bitirmesi moral bozukluğu yarattı.

Sendika önce üretim olmayacak dedi. Ardından dün saat 23.00'de şube aracılığıyla üretim olacağını bildirdi. Çünkü Bursa'da (daha birkaç yerde daha) üretim yapmayan işçiler, fabrikaya giren polis tarafından coplanmış. Türk-İş gerçekten sınıf sendikası olsaydı, genel greve dönüşürdü bu. Şimdi Danıştay kararı bekleniyor. Geçmişteki Demir-Çelik grevinin erteleme kararını Danıştay bozmuştu. Ama bu kararı işçilerin mücadelesi sonucu vermek zorunda kalmıştı. Kimi kime şikayet ediyoruz? Bu Anayasa'ya dayanarak alınan grev erteleme kararını, Anayasa'nın organı olan Danıştay mı engelleyecek?

Direnişi kıran en önemli faktör, tulumları giyerek, kart basarak fabrikaya girmek ama üretim yapmamak biçimindeki sendika kararı oldu. Kart basan, tulumlarını giyen işçi psikolojik olarak üretime hazırlandı. Grup sözleşmesi de çok büyük olumsuzluk kattı. Sözleşme görüşmeleri sırasında üretime yönelik eylemler önerdik ama, tarım bölgesindeki şubeler kabul etmedi, birliği sağlayamayız dediler. Biz Yunus Çimento olarak aylardır greve hazırız ama, diğer işyerlerinin durumu farklı olduğundan pek çok eylemi gerçekleştiremedik.

Yıllarca çimento fabrikalarında greve çıkılmazken, hükümetin alabildiğine yıprandığı bir dönemde gündeme gelmesi düşündürücüdür. Genel merkez 9 yıllık hakların alınmasını neden bugün gündeme getiriyor? Bugüne kadar kafasına göre iş yapan sendika bu kez taslakların hazırlanmasında dahi bizi sürece kattı. Neden, çünkü bu grev birtakım siyasi kaygılar için gündeme geldi. İşçi sınıfının hak ve çıkarları için değil. Sendikacılarımız koltuklarını sıçrama tahtası olarak görüyor. Ve DYP'nin politikaları doğrultusunda hareket ediyor, bizim çıkarlarımız için değil. Böyle olunca da sermayenin çıkarları iktidarı da muhalefeti de birleştiriyor. DYP'nin temsilciliği gibi hareket eden sendika yönetimi doğal olarak böyle olunca teslim oldu. Sonuçta zarar gören biz olduk. Ama sessiz kalmayacağız. Tek başına göstereceğimiz tepkinin sonuç getirmeyeceğinin de farkındayız. Bütün demokratik kuruluşlardan, kamuoyundan destek bekliyoruz.

Kısa süren bu grev bize çok şey öğretti. En başta dayanışmanın önemini kavradık. Grev sırasında bizi ziyaret edenler bize büyük güç verdi. Bundan böyle Yunus Çimento işçileri olarak kendi dışımızdaki grevlere, direnişlere destek olacağız.

Grev süresince bir program hazırladık. Çimento ithalatı yapan Fındıklı'daki Çitosan müdürlüğüne siyah çelenk bıraktık. Otomobil-İş ve DSP mitinglerine "ithal çimentoya hayır" yazılı pankartlarımızla katıldık. Hazırladığımız basın bildirilerini ve afişleri birçok demokratik kuruluşa, partilere ve işyerlerine astık. Ancak grevin kısa sürmesi nedeniyle programımızda olan birçok şeyi gerçekleştiremedik. Çalışan personelin grevi sahiplenmesi için ev ziyaretleri yapmak, ailelerin grev yerlerini ziyaret etmelerini sağlamak, hasta arkadaşlarımıza maddi manevi destekte bulunmak. İşçi sağlığı derneği ile temasa geçtik ve bir sağlık taraması yapmayı hedefledik. Ayrıca grevle ilgili panel, dayanışma gecesi ve miting de programımız dahilindeydi.

Grevden 3 ay önce işyerinde bir komite kurduk. Sözleşme dönemine baştan sona komite aracılığıyla hakim olduk. Greve çıkınca da grev komitesi kurduk. İlk olarak herkesten biner lira toplayarak bir fon oluşturduk. Kısımlardan seçilen 30 kişiden oluşan işyeri komitemiz ve grev komitemiz olmasaydı, grev bu kadar kısa sürede bu kadar canlı geçemezdi. Elbette ilk deneyimimiz olduğu için, birçok eksiğimiz oldu. Eğitim gibi örneğin. Bunları da süreç içinde bulacağımıza inandık."

Grev komiteleri, işyeri komitelerinin organı olmalıdır

Grev komiteleri, savaş okulunun kazandırdığı birikimlerle kalıcı örgütlenmelerin yaratılması sürecine girmelidir. Sendikal yaşamın bütününe İşçiler çekilmelidir.

Grev, toplu sözleşme, 1 Mayıs komiteleri gibi oluşumlar işyeri komiteleri içinde değerlendirilmelidir.

1990 yılında 830 bin işçinin toplu sözleşme görüşmeleri yapılacak. Bugüne kadar yapılan görüşmelerin büyük bir kısmı uyuşmazlık aşamasında. İşçi sınıfının içinde bulunduğu koşullara tepkisini gösteren çeşitli sendikalara bağlı 35.000 işçi de grevde.

Önümüzdeki günlerde grev dalgasının yükselmesi beklenen bir gelişme. Grev kavga demek, grev dostla düşmanı görmek demek.

İşçi sınıfı bu en büyük silahı, gerçek anlamda bir mücadele okuluna dönüştürdüğünde yeni kazanımları yeni deneyimleri ile daha dirileşecek, sermayederlar karşısında pozisyonu güçlenecek.

Grevlerin giderek yaygınlaşması ile birlikte, grev komiteleri tartışması gündeme giriyor. Bizde bu doğrultuda grev komiteleri ile İşyeri Komiteleri arasındaki ilişkiyi açmaya gerek duyduk.

GREV KOMİTELERİ SINIFIN ÖZDENEYİMİN ÜRÜNÜDÜR.

12 Eylül faşizmi örgütsüz bir halk yaratmak için başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi halklarımızın örgütlülüklerine saldırdı. Toplumu bütünüyle ideolojik bir bombardımana tuttu. Özellikle 1980 sonrası, işçi sınıfını bir bellek yitimine uğrattı.Örgütsüz bıraktı.12 Eylül yasalarının belirlediği çerçevede sınıfın başına çöreklenen sendikal oligarşiler ile, sınıfın kendisi için adım atması engellenmeye çalışıldı.

Buna rağmen işçi sınıfı keni özgücü ve deneyimi ile 80 sonrasında Netaş'ları Kazlıçeşmeleri, Seydişehirleri, SEKA ve Demir-Çelik grevlerini yaratarak haklarını almakta kararlı olduğunu gösterdi ve emekten yana olanlara umut ve mücadele azmi verdi.

İşçi sınıfı yarattığı savaş okullarında, savaşın kazınılması doğrultusunda bizzat nefer gibi hareket ederek grevlerin başarıya ulaşması, yönlendirilmesi amacıyla işyerlerinde kendi grev komitelerini oluşturdu.

Bu komitelerin oluşturulması kendiliğindenci, refleksel bir şekilde de olsa sınıfın öz deneyimlerinin ürünüydü.Gelecek doğrultusunda birikimierini artıran sınıfın dirileştiren çabalardı.

Fakat grev komiteleri çoğu kez işlevsiz kaldı ve dar pratiğe hapsoldu. Çeşitli toplum kesimlerini grev konusunda duyarlı hale getirme, diğer işyerlerini dayanışmaya çekme, grevdeki işçileri aktif ve duyarlı kılmada, alt komisyonlar oluşturmada grev yerini tartışma ve eğitim amacıyla kullanmada, görevlerini pek gerçekleştiremedi.

Grev komiteleri ve toplu sözleşme komiteleri gibi örgütlenme çabaları, dönemsel olarak algılandığından, sorunlar bittikten sonra da işlevleri bitirildiğinden tepkisel ve refleksel çıkışları ifade ediyordu.

İşçi sınıfının öz deneyiminin ürünü olan bu çabaların nitelikleştirilmesi ve örgütlenmenin evrilerek mücadelenin kalıcı organlarının yaratılması doğrultusunda pek başarılı olunamadı.

Özellikle 1989 yılında 600 bin işçinin, siyasi talepler ve sonuçlar doğurmadığı anlamda kendiliğindenci ve ekonomik temelde de olsa ayağa kalkması, sınıfın önündeki acil görevin mücadelenin ve örgütlenmenin kalıcı kılınması olduğunu bir kez daha gösterdi.

İşçi sınıfı bu doğrultada sorunları en sıcak yaşadığı alanlardan, işyerinden başlayarak bütün yakıcılığıyla hissedilen mücadele ve örgütlenmeyi sürekli kılacak yapılar olan işyeri komite ve konseylerini yer yer yarattı.

İŞYERİ KOMİTE VE KONSEYLERİ SENDİKAL MÜCADELEYİ SÜREKLİ KILACAK, ÖRGÜTLÜLÜĞÜ KALICILAŞTIRACAK YAPILARDIR.

İşyeri komite ve konseyleri, sendikal mücadelenin temel halkasıdır. Sınıf bilimini işçilere taşıyan, sendikal alanın bütününde işçileri devreye sokan, devrimci sendikal yapının nüveleridir.

İşyeri komite ve konseyleri, dönemsel bir yapılanma veya tepkiyi örgütleme değildir. Sınıfın özdeneyimlerini ürünü olan ve devrimci özünün geliştirilmesi gereken, hayatın içinden çıkan kalıcı niteliklerdeki yapılanmalardır.

Sınıflar mücadeleşinin gelişimine göre değişik biçim ve nitelik taşıyacak işyeri komite ve konseyleri sendikal demokrasinin okullarıdır.

Gerçek anlamda sınıf ve kitle sendikal yapısının yaratılmasında mücadelenin sürekli kılınması ve örgütlenmenin kalıcılaşmasını sağlayacak işyeri komite ve konseyleri sınıfın kendi demokrasisinin yaşatıldığı alanlardır.

İşyerleri stratejik bir öneme sahiptir. Sorunlar bu alanda en sıcak olarak yaşanmakta ve bütün işçileri kavramaktadır. İşçilerin sendikal alanın bütününde söz ve karar sahibi olması ve ortak iradenin örgütlüğünün yaratılması İşyeri Komite ve Konseylerinin yaratılmasından geçecektir.

Varolan sendikal oligarşilerin parçalanması sınıfın öz gücünün hareket geçmesiyle ve bu gücün örgütlülüğünün yaratılmasıyla mümkündür. İşyeri Komite ve konseyleri sınıfın sendikal örgütlülüğünün yaratılmasında atılması gereken ilk adımdır.

İşyeri komite ve konseyleri işçilerin siyasi potansiyelini harekete geçirerek işçiler üzerindeki her türlü burjuva ideolojisinin etkisinin kırılması doğrultusunda eğitim ve örgütlenmeyi içiçe yürütür. Sınıfa kendisi için sınıf olma bilincini taşıyarak, sınıfın kendisi için adım atmasını sağlar., İşçilerin dirileşmesi kendi sınıf kimliğiyle hareket etmesi doğrultusunda mücadeleyi işyerleriyle sınırlı tutmaz. Yakın mahallelerle, değişik işyerleriyle, demokratik kitle örgütleriyle ilişkiler kurar ve bu ilişkileri geliştirir.

İşyeri Komite ve konseyleri, mücadelesini sınıfın genel mücadelesine bağlı bir şekilde yürütür. Bugün genelde yapılması gerekenleri, bulunduğu alanda örgütlülüğüyle gerçekleştirir.

İşyeri komite ve konsey örgütlülüğü sendikal mücadelenin bütününe müdahale eder. İlişkileri buna göre organize ederek belirler. Kendi içinde görev dağılımını gerçekleştirerek "Üretenlerin yöneten olması doğrultusunda" ilk deneyimlerin kazınıldığı ve bu niteliklerin geliştirildiği organizasyonları sağlar.

Örneğin, grev komiteleri, toplu sözleşme komiteleri veya çok sıcak yaşanan 1 Mayıs komiteleri gibi oluşumları işyeri komitelerinin organları olarak anlamak gerekir.

İşyeri komite ve konseyleri, yaşanan dönemin ve mücadelenin gerekliliği doğrultusunda organlaşmalarını yaratmalıdır. İlişki ve görevlerini gelişen mücadelenin gereklilikleri doğrultusunda belirlemelidir. Grev, toplu sözleşme, 1 Mayıs komiteleri gibi oluşumlar işyeri komiteleri yapılanmasının içinde değerlendirilmeli yalnızca bu oluşmumlar ön plana çıkartıp farklı işlevler yüklendirilmemelidir. Bu komiteleşme çabaları işyeri komiteleriyle özdeş tutulmamalıdır. Böylesi bir anlayış niyet ne olursa olsun işyeri komitelerini içeriğini ve altını boşaltma çabasına hizmet eder. Bu türlü komiteleşmeler işyeri komite ve konsey örgütlülükleri içinde algılanmalı ilişkiler buna göre organize edilmelidir. Mücadeleyi tepkiyi organize etmek veya dönemsel olarak algılama yerine, mücadeleyi bir bütünlük içinde değerlendirip, örgütlenmede bu tarzda gerçekleştirilmelidir. Bu anlamda işyeri komite ve konseyleri sendikal mücadelenin ana halkası ve kalıcı örgütlülükleridir.

GREV KOMİTELERİ EVRİLEREK MÜCADELEYİ KALICI KILACAK ÖRGÜTLENME OLAN İŞYERİ KOMİTELERİNE DÖNÜŞMELİDİR.

Grev komiteleriyle işyeri komiteleri arasındaki ilişkilere bu doğrultuda bakılmalıdır. Grevlerin yaygınlaştığı bir dönem girmekteyiz, içinde bulunduğumuz dönemde asıl görev, greve çıkmak değil, grevleri bir "savaş

Devamı 9.sayfada

Grevdeki işçilerle görüştük

Adana Çimento Fabrikası işçileri

1 Mayıs hakkında neler düşünüyorsunuz?

-İşçilerden başka herkesin gününü kutlama hakkı varken bizim niye olmasın.Polisler 1 hafta boyunca polis haftası kutluyor, bizde bayramımızı alanlarda kutlamalıyız.

- Alanlarda kutlayarak, gücümüzü ve beraberliğimizi göstermeliyiz.

1 Mayıs dayanışma günüdür. Kapalı kapılar ardında kutlanmaz. 12 Eylül yasalarına teslim olmamalıyız.

1 Mayıs bütün dünyada ABD'de kutlanıyor, bizde neden kutlanmasın. İşçi sınıfı olarak en meşru hakkımız için mücadele etmeliyiz.

Şevket Yılmaz'ın hükümet yetkilileri ile görüşmesi ve Adana mitingindeki yuhalanması olayı ile ilgili açıklamaları hakkında ne düşünüyorsunuz?

Hükümetle ne görüşulebilirki, zaten beraber çalışıyorlar, olsa olsa mücadelemizi nasıl kıracaklarını görüşürler.

Adana'da Şevket Yılmaz'ı yuhalayanlar emeği ile geçinen, ekmeği borca alanlardı.

- İşçi sınıfına karşı yapılan 12 Eylül darbecilerine bakan veren Türk İş yönetimi bugün kalkmış ona karşı mücadele ettiğini söylüyor. Buna kim inanır. Elbette Şevket istifa diye bağırırız.

Sendika seçimleride demokratik değil, oraya demokrat insanları seçmek istiyoruz, ama suyun başını devlet tutmuş.

- Bildiğimiz gibi grev işçi sınıfı için bir savaş ve eğitim okuludur. bu konuda sendika ve işçi arkadaşlar tarafından neler yapılıyor, yada yapılmalıdır?

- En büyük eksiğimiz eğitimdir. Sendika seminerleri yetersiz. Büyük salonlarda periyodik olarak yapılsa ailece geliriz, eşlerimiz ve çocuklarımızda bilinçlenir. Özellikle işçi sınıfını kaynaştırır. Eğitim çalışmasına bütün işçilerin katılımı sağlanmalı.

- Sendikamızda kitaplık var kitap yok. Kitap olsa kahvelerde vakit geçirmek yerine gelip sendikalarda kitap okuruz.

- Grev sırasında bir işçi arkadaşımızın getirdiği kitaplar bizi çok duygulandırdı. Sendikamız ilk defa kitap gördü. Eğitilmeyen insan, hayvandan daha tehlikelidir. Elalem fok balığını eğitiyor, araba kullandırıyor, biz hâla sınıfımızın bilincinde değiliz.

BİR GRUP YALOVA TİGEM İŞÇİSİ:

"Bizler greve niye çıktığımızı ancak grev başladıktan sonra anlayabildik. Grev öncesinde niye greve çıktığımız, grevde nelerle karşılaşacağımız yeterince anlatılmadı. Sadece "**greve çıkıyoruz. Hazır olun**' çağrısıyla karşılaştık. Şu an 39 tarım işletmesinde grev var. Ama bütünlüklü hareket edilemiyor. Şubeler bu konuda sessiz kalıyor. Yalova tarım işçileri daha şanslı. Çünkü bağlı olduğumuz İstanbul şubesinde söz sahipliğimiz var. Diğer işletmelerdeki işçiler çoğunlukla şubelerini zorlayacak güçte değiller. Bu da İstanbul şubeyi yalnız bırakıyor.

Kendi içimizde oluşturduğumuz grev komitesi, işverenin grev kırıcı tutumlarını şubeye bildirmek, nöbetleri düzenlemek, gelişmeleri takip edip arkadaşlara duyurmak gibi görevleri üstlendi. Özellikle 38. ve 39.maddeler tartışılıp, işverenin tavrını teşhir ediyoruz. Çünkü üretim ve satışı sürdürerek, kendi yasalarını bile ihlal ediyor.

Grevin ne olduğunu, grevde öğreniyoruz. Ancak mücadelenin eğitimle içiçe olması gerektiğinde de inanıyoruz. Sendikanın bu yönde bir çabası yok. Grevi, mücadelemizin haklılığını halka duyurmak, kamuoyu oluşturup destek kazanmak için de çalışıyoruz. Hemen hemen bütün gazeteleri takip ediyor, zorluyor, basını kamuoyu yaratma doğrultusunda önemli bir araç olarak görüyoruz. Yine Yalova tarım işçilerinin çabalarıyla İstanbul şubesinin düzenlediği bir tiyatro gösterimiz var. Benzeri çabaları diğer işletmelere de taşıyabilmek, diğer işletmelerle bütünlük sağlayabilmek, birlikte hareket edip, şubeleri zorlamak için çalışıyoruz, arkadaşlarımızı ziyaret ediyoruz.

BİR GRUP HEREKE NUH ÇİMENTO İŞÇİSİ;

"Greve bilerek çıkartılmışız gibi geliyor bize. Sendikada da hiç grev havası yok. Sendikanın tavrı bizim lehimize değil. Grev öncesi her üniteden seçtiğimiz temsilcilerle işçi arkadaşların hazırladığı taslak üzerinde tartışarak isteklerimizi belirledik. Hazırladığımız taslak şubede değerlendirildi ve genel merkeze gönderildi. Genel merkez tüm fabrikaları dikkate alarak değerlendirme yaptığı için isteklerimiz toplu sözleşme taslağına tam olarak yansımadı. Genel merkezin taleplerin ne olduğu, grevde neler yaşanabileceği konusunda pek çabası olmadı.

Grup sözleşmesi bizim zararımıza. Tek başımıza masaya otursaydık istediklerimizi almıştık. Grup sözleşmesi bizi de bağlıyor ve grev mecbur ediliyoruz.

İşkolumuzda ücretler çok düşük. O nedenle grev sırasında çok sıkıntı çekiyoruz. Esnaf veresiye defteri açtı. Yörenin grevci işçilere karşı tutumu olumlu. Dayanışma için 30 kişilik komite ve şube ile meseleyi tartışıp hareket geçeceğiz. Özelleştirmelerden sonra işçi çıkartma olursa buna izin vermeyiz. Diğer fabrikalarda olursa buna karşı önlemi genel merkezin iste-

Devamı 9.sayfada

Kısa...Kısa...

Sheraton'da grev il...

ESKİŞEHİR

ETİ işçileri grev... hazırlanıyor

Hayret! İşverender... Türk Metal'e muha...

Grev zincirine bir halka daha: ESTO...

Çolakoğlu'nda İşçiler kazandı

...ştirmeye karşı enerji işçilerinden tavır

...aklarımızı gaspettirmeyiz"

...Nolu Şube yönetici ve işçileri İstanbul Anadolu Yakası ...dağıtımının özelleştirilmesine sessiz kalmadı. Devir teslim ...protesto ederek, toplu işten atılmayı engelleyecek ...de protokole eklettirdiler.

...irmeye karşı en etkili tavır, enerji
...n geldi. İstanbul Anadolu Yakası
...ğıtımının özelleştirilmesine Ener-
...sessiz kalmadı. % 5'lik hissenin
...ayrılmasını onaylayan Tes-İş Ge-
...yöneticileri işçilerden gelecek tep-
...yı devir teslim törenine katılmadı.
...leri, OTİM'de TEK ve Aktaş fir-
...sındaki devir teslim törenine ge-
...plerini ilettiler ve protesto ettiler.
...irmeye karşı enerji işçilerinin mü-
... protokole ek bir madde eklendi.
...plu işten atılma protokole eklenen
... engellendi. Özelleştirmeye karşı
...erinin eylemliliği şöyle gelişti:
... Anadolu Yakası Elektrik Dağı-
...elleştirilmesinden etkilenen işçiler
...ktaş firması arasında yapılan de-
...törenine gelerek, Enerji ve Tabii
... Bakanı Fahrettin Kurt ile görüş-

...ümi engelleme ve geciktirme çaba-
...nen, polis kordonunu aşarak ko-
...arak salona girdiler, isteklerini

...e Tabii Kaynaklar Bakanı Fahret-
... işçiler ile görüşmek zorunda kal-

... 1990 günü TEK Anadolu yaka-
...an 500'e yakın işçi OTİM'de tö-
...ldığı sırada işyeri devrinden sonra
...lerinin sağlanmasına yönelik ta-
...en dilekçeler ve bu isteklerinin ka-
...diği takdirde kullanacakları istifa
...yle bakanla görüşme talebinde bu-

...ırmasının bugüne kadar sigortalı
...rmadığı, paravan şirketler kullan-
...sağlığı ve iş güvenliğine ait hiçbir
...rinin bulunmadığını belirten ener-
...şu taleplerde bulundular:
...en, iş akitlerini iş yasasının 13.
... göre feshedemez.
...sasının 24.maddesine göre toplu
...rmada bulunamaz.
...hinatsız olarak işten çıkarma ile il-
...addenin 2.bendine göre, işten çı-
...işçinin kıdem tazminatı TEK
...n ödenir.

...pleri içeren dilekçeleri vermek ve
...i sözlü iletmek isteyen işçiler, po-
...dan engellendi. İşçiler polisin mü-
...e rağmen toplantı salonunun
... ayrılmadı. Bu arada Tes-İş İstan-
... Sekreteri Kamil Kartal, güvenlik
...ını zorla aşarak, toplantının yapıl-
...a girdi. Bakana dilekçeleri vererek

dışardaki işçi arkadaşlarının töreni izlemelerine izin verilmesini istedi. Bakan önce izin vermesine rağmen, daha sonra işçilerle törenden sonra görüşeceğini belirtti.

Tes-İş I No'lu şube yönetimi ve enerji işçilerinin eylemlerini sürdürmelerinden dolayı tören sonrası Bakan, işçilerle görüşmek zorunda kaldı.

Tes-İş İstanbul Şubesi yöneticileri ile işyeri temsilcileri, yukarıdaki talepleri Fahrettin Kurt'a ileterek, protokole istemleri doğrultusunda ek maddelerin eklenmesi gerekliliğini belirttiler.

Aktaş A.Ş.'den % 5'lik hisse alan Tes-İş Genel Merkezi Enerji işçilerinin başında yeni bir patron ve ticarethane gibi hareket edecek. İlerdeki saldırıları engellemek, enerji işçilerinin örgütlü gücünü yaratmaktan geçiyor.

Görüşmenin ardından devir sözleşmesine ...çilerin talebi doğrultusunda "yeni işveren (Aktaş firması) iş yasasının 24. maddesine göre toplu işten çıkarmada bulunamaz" maddesi eklendi.

Türkiye Elektrik Kurumu, Aktaş firması yetkilileri ile Tes-İş I Nolu Şube işçilerinin hazırladığı diğer maddelerin daha sonra görüşülmesi kararı alındı.

İŞÇİLERİN BAŞINDA YENİ BİR PATRON VE TİCARETHANE:TES-İŞ

Fahrettin Kurt, TEK'in elektrik dağıtımının iki türlü özelleştirmeye tabii tutulduğunu, İstanbul ve Kayseri'de "Yarı özelleştirme" diye tanımladığı işletme devri, Rumeli yakası ve bütün Trakya'nın ise "tam özelleştirme" denilen üretim santralleri ile birlikte özel sektöre devredileceğini belirtti.

Türk-İş genel kurulunda özelliştirmelere karşı tavarlarının genel grev olacağını söyleyen Faruk Barut ve Tes-İş Genel Merkezi bu gelişmelere karşı alabildiğine sessiz ve duyarsız. Bu da yetmiyormuş gibi, Aktaş anonim şirketinin hisselerinden % 5'inin sendikaya ayrılmasına da onay vererek, sendikanın bir ticarethane konumuna gelmesini sağladılar.

Enerji işçilerini sermayeye peşkeş çeken ve bundan da pay alan Tes-İş genel merkezi, şimdi enerji işçilerinin başında yeni bir patron ve ticarethane gibi hareret edecek.

Toplu sözleşme masasında işveren tarafında oturacak ve toplu sözleşmelere imza atarken doğal olarak bir patron gibi kârdan aldığı payla hareket edecek. Tes-İş Genel Merkezi gelişmelere onay vermesiyle sarı yüzünü bu sefer saklamaya bile gerek duymayacak.

Özelleştirmelere karşı, enerji işçilerinin üretimden gelen gücünü kullanmak yerine bundan pay almayı yeğ tutan Tes-İş Genel Merkezi İstanbul Şubesinin etkin ve örnek tavrından ders almalıdır.

Tes-İş I Nolu Şube yönetici ve işçilerinin özelleştirmeye karşı duyarlılıkları ve müdahaleleri ile protokole istemlerinin bir maddesi geçmesi diğerlerinin ileride görüşülme kararının alınması sınıfın örgütlü gücü ile nelerin yapılabileceğini göstermektedir.

Enerji işçilerinin istemlerinin bütünüyle hayata geçmemesinin nedeni Genel Merkezin tavrından dolayıdır. Sermayeye çanak tutan ve bundan pay alan Tes-İş Genel Merkezi enerji işçilerinin bütünüyle sonuç alıcı tavır almasında bir engel oluşturmaktadır. Sendika genel merkezinin gerekli tavır ve işlemlerin yapılmasında belirleyici olması ve tuzel kişiliğinin bulunması en önemli etkenlerden birini oluşturmaktadır.

Tes-İş Genel merkezinin % 5'lik hisse almasına çalışanlara % 20 hisse verilmesine 5 yıllık bir süreç içinde % 50'lik hissenin borsada halka açılmasına onay vermek ve akılcılaştırmak, emek içi halklarımızın alınterleriyle yarattıkları değerlerin yerli yabancı tekellere peşkeş çekilmesine onay vermektir.

Sermayenin tabana yayılmasını sağlamak, devlet işletmelerindeki verimsizliği ortadan kaldırmak, çağa uygunsuzluğu, gerekçe gösterilerek modernleştirme adıyla yapılanlar demagojiden aldatmadan başka birşey değildir. Halka açılma gibi sözler birçok örnekte görüldüğü gibi küçük sermaye birikimlerinin toplanarak büyük sermayeye akıtılmasıdır. Alınan ekonomik karar, tedbir ve uygulamalarla tekelleşme olayını hızlandırmaktır. İşçiler açısından ise, bunun anlamı işten atılma, sendikasızlaştırma, kazanılmış hakların gaspedilmesidir.

İşçi sınıfının gelişmelere karşı tavrı özelleştirme ile sınırlanmamalı bir bütün olarak sınıfın örgütselliğine yönelik bu gibi saldırılara karşı üretimden gelen gücünü kullanmalı örgütlü gücünü yaratmalıdır. Sendikal yönetimlerin duyarsızlığı ve işbirliği, sermayenin saldırıları, işyerlerinde yaratılacak örgütlülüklerle asılabilir. Sendikal yaşamın bütününde işçilerin belirleyen, denetleyen, karar alan, uygulayan konuma gelmesini sağlayacak işyeri komite ve konseylerini yaratmak atılması gereken ilk adımdır.

Özelleştirmeler gibi sınıfı açlığa, yoksulluğa, işsizliğe, sürükleyecek gelişmeler bizzat işçilerin devreye girmesi ile engellenebilir. Sorunları yaşayan işçiler sorunların çözümünde de bizzat devrede olmalıdırlar. Tes-İş I nolu şube yönetimi ve işçilerinin tavrı, bu konuda en güzel örneklerden birini oluşturmaktadır.

Toplu sözleşme görüşmeleri sürerken, fabrikanın kapatma ilanı ile karşılaşan Pakmaya işçileri "Bizler çalımakş istiyoruz. Bu kanunsuz lokavttır" diyerek fabrika önünde oturuyorlar.

Pakmaya işçisi fabrika önünde

(İşçilerin Sesi/İzmit)- Son aylarda birçok iş kolunda toplu sözleşme görüşmeleri başladı. Lastik, çimento, seramik ve tarım işçilerinin grevleri işvereni baskı ve oyunlarına rağmen sürerken, toplu sözleşme görüşmeleri aşamasında olan Pakmaya işçisine yönelik bir senaryo oynanıyor.

Pakmaya işvereni ile Tek-Gıda İş sendikası arasında devam eden toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde ve arabulucu aşamasında bir anlaşma sağlanamamıştır. Tek-Gıda İş sendikası grev kararı aşamasında iken 30 Mart Cuma günü işveren tüm çalışanlara ücretli izin vererek fabrikayı 2 günlüğüne tatil etti. 2 Nisan günü işbaşı yapmak için fabrika önüne gelen işçiler fabrika kapısında, 2 Nisan'dan itibaren tesislerin kapatıldığını işçilerin tazminatlarının ve maaşlarının bankaya yatırıldığını yazan kapatma ilanı ile karşılaştılar. **"Bizler çalışmak istiyoruz. İşverenin bu uygulaması kanunsuz lokavttır"**, diyen işçiler fabrika önünde oturma eylemi başlattı. Tek-Gıda İş sendikası bölge başkanı Halil Güloğlu yaptığı konuşmada **"İşveren toplu sözleşme pazarlığı devam ederken ücret artışı yapmaksızın işçilerin hizmet akidlerini feshetmiş ve üretimi durdurarak kanunsuz lokavt yapmıştır. Böylece işyerindeki 360 işçi işverinin kasıtlı davranışı ile sokağa atılmıştır. Toplu sözleşme görüşmelerinde en son % 70 + 7 bin TL verdi, bizim isteğimiz ise günlük yövmiyelere 80 bin TL zamdır"** diyerek işçilere işverenin teklifiin kabul edip etmediğini sordu. İşverenin bu teklifini kabul etmeyen işçiler **"Baskılar bizi yıldıramaz"** diyerek fabrika önünde bekleyişlerini sürdürüyorlar. Fabrika müdürü Kılıçarslan İnce ise **"Sendikanın taleplerini karşılamamız mümkün değil, işyerini kapatma kararı aldık. Uygulamamız lokavt değildir. Lokavt, grev ilanından sonra söz konusudur. Biz talep edilen ücretleri karşılayamayacağımızı görerek tesisin durdurulmasına karar verdik"** şeklinde açıklama yaptı.

Kapıları kaynakla kapatılmış fabrikanın önünde oturan işçilerden biri şöyle diyor. "Sözleşme görüşmeleri sırasında bizler çalışmayı bıraksaydık kanunsuz grev olurdu, üzerimize polisi, jandarmayı sürerlerdi. İşveren 12 Eylül sonrası kendi çıkarları doğrultusunda hazırlanan yasa maddelerini çiğneyerek kanunsuz lokavt uyguluyor, nerede yasalar? nerede devlet ! Jandarma geldi bizi dağıtmaya çalıştı, sanki suçlu işçiymiş gibi. Bu olayda suçlu varsa o da işverendir. Bizim istediklerimizi veremeyeceğini, taleplerimizin çok yüksek olduğunu öne sürüyor. Maya üretiminde tekeli Pak Holdinge bağlı PAKMAYA elinde bulundurmaktadır. İzmir ve Düzce'de iki fabrikası daha vardır, yıllardar sermayesine sermaye katan PAKMAYA'dan istediğimiz insanca yaşamak için gerekli olan paradır. Ayrıca geçen ayın maaşlarını da, tazminatla birlikte bankaya yatırmış bulunuyor. Bu yüzden maaşlarımızı alamıyoruz. Ancak biz bu paraları almayacağız, sonuna kadar mucadele edeceğiz, bu bizim için bir sınavdır, bu sınavı işçi arkadaşlarımızın birliği ile geçeceğimize inanıyorum."

Tek Gıda-İş sendikasının iş mahkemesine ve idare mahkemesine başvurarak uygulamanın durdurulmasını istedi. 11 Nisan'da da yasal prosedür gereği, grev kararı asıldı.

Öte yandan **Selüloz-İş, Harb-İş, Otomobil-İş, Teksif, Tek Gıda İş, Likat-İş, Laspetkim-İş Türk Metal, Belediye-İş ve Çelik-İş** sendikası temsilcileri ve siyasi iktidarlarıyla 1980 yılı gibi yaşatmak istiyorlar. Çünkü biliyorlarki 1980'ler kendilerine yaradı. Giderayak etkinlikleri azalıyor, o halde ne yapıp yapıp kendilerinin yaptıkları yasaları çiğnemeyi uygun gördüler. "İşçiler çok istiyorlar" gibi zavallı gerekçelerle yasalarını yok sayıp ülkede at koşturuyorlar. PAKMAYA mamüllerinin ülkemiz genelinde boykot edilmesini istiyoruz" denildi.

Pakmaya özelinde sağlanan sendikaların bu birliği somut hedeflere yönelereksürdürülmesi gerekmektedir. Ayrıca sorunların gelişmelere müdahale edilmelidir. İşçi sınıfı üzerinde oynanan bu oyunların ve baskıların boşa çıkarılmasının yolu işçilerin örgütlülüğüdür.

Pera Palas'ta mücadele

• Tarihi Pera Palas otelinden atılan 40 işçinin 5 gün süreyle gerçekleştirdiği açlık grevi umulan başarıyı sağlayamadı
• TOLEYİS sendikası yöneticileri gerçekleştirilen eylemler süresince dillerinden düşürmedikleri "yasal sınırlar"ı zorlamadılar.
• Pera işçilerinin ve bütün işçilerinin sorunu olan işten atılmaların önüne ancak örgütlü mücadele ile geçilir

İşverenlerin sendikaya tahammülleri yok. Bunun en son örneklerinden biri tarihi Pera Palas Oteli'nde yaşandı. Otelin işletmecisi Hasan Süzer TOLEYİS sendikasına üye olan işçilerden 40'ını 13. ve 17. maddelere dayanarak işten attı. Atılan işçilerin **"İşe dönmekte kararlı olduklarını"** belirterek otelin önünde başladıkları süresiz açlık grevi 5.günde son buldu.

TOLEYİS sendikası yöneticileri **"İşçilerin sendikalaşmasının doğal ve demokratik bir hak olduğunu"** söyleyerek işverenin bu konuda hiç bir diyaloğa yanaşmadığını belirtiyorlar.

Hasan Süzer ismi son yıllarda kamuoyunda ANAP'la beraber iyice duyulmuştu. Emeğe, emekçiye duşman bir parti olan ANAP'ın kurucuları arasında yeralan Süzer'in işçilere karşı bugünkü tavrı hiç şaşırtıcı değil.

Yeni işten atmaların beklendiği Pera Palas'ta halen çalışmakta olan işçiler atılan arkadaşlarına destek vermek çabası içindeler. İlk atılmalar olduğunda yemek boykotu yapan Pera Palas işçileri devam eden süreçte iş yavaşlatma eylemini sürdürüyorlar.

Arkadaşlarının atılmasına seyirci kalmayan Pera Palas işçilerini vereceği etkili destek, işverenin katı tutumunu kırmanın tek yolu olarak görünüyor. TOLEYİS sendikasının kendisine çizdiği "yasal sınırlar" ise son kertede işçilerle işvereni yüzyüze bırakıyor.

Nitekim TOLEYİS sendikası işçilerin haklı taleplerine sahip çıkmayarak kendini "dışarıda tutmak" yolunu seçti. Biten açlık grevi sonrasında ise göstermelik bir dayanışma hesabı ile vaziyeti kurtarmaya çalışan yöneticiler "desteğimizi sürdüreceğiz" gibi yuvarlak laflarla utançlarını gizleme yolunu seçtiler.

Unutulmasın ki işçi sınıfının çıkarları öncelikle kendi yaratacağı örgütlülüklerden geçer. Bulundukları her alanda örgütlenme ve mücadele yolunu seçen işçilerin, uzlaşmacı sendikacıların yönlendirmelerine ihtiyacı yoktur. İşyeri komiteleri türü örgütlenmeler onların "parsayı kapma" ve "daha çok üye yapma" gibi çıkar hesaplarını da bozacaktır.

Sarı sendikacılık zinciri kırılacak

Bizler Haber-İş Sendikası'na bağlı telefon müdürlüğünde çalışan işçileriz. Ekonomik dar boğaz içinde olmamıza rağmen eli bağlı beklememiz hem işverenin hem de, Haber-iş gibi güdümlü bir sendikanın işini kolaylaştırmaktadır. Duyarlı işçilerin, işyerinde birliği ve örgütlülüğü sağlama girişimleri işveren tarafından kısa sürede öğrenilmekte, mücadeleci işçiler sürgün tehdidiyle karşı karşıya kalmaktadır. Hatta işveren, bazı bilinçsiz işçi arkadaşlarımızdan bizler hakkında şikayet dilekçesi almayı bile başarmaktadır. Disiplin cezaları konusunda ise tam bir keyfiyet hüküm sürüyor. Disiplin Kurulu toplanmadan, temsilciye disiplen cezası verilebiliyor. Şube yöneticilerinin de sahip çıkmaması nedeniyle karara itiraz edilemiyor. Toplu sözleşme döneminde daha direnişlerimiz sürerken işveren bizim ne kadar zam alacağımızı biliyordu. Bunun adı sarı sendikacılık değil de nedir?

Ancak bizler her türlü baskıya rağmen sarı sendikacılık zincirinin, başta duyarlı işçiler olmak üzere tüm işçilerin mücadelesi ve kararlı tavırları sonucunda kırılacağına, söz ve karar hakkına kavuşacağımıza inanıyoruz. Toplu sözleşme döneminde sergilediğimiz onurlu mücadeleye rağmen kapalı kapılar ardında iş bitirenler yok olmaya mahkumdur.

...ÇIKLAMA

...nto İşverenleri Sendikasının, grev-
... işçilerin taleplerini çarpıtıp ve sen-
...zı suçlayıcı ilanlarına karşı Çimse-
...eke Şubemizin cevabıdır:
...r Hereke şubesi yönetim kurulu ola-
...leşme sürecinin başlamasından bu-
...adar tüm gelişmeleri işçimize anlat-
...imizle birlikte karar verdik ve gre-
...kte çıktık. İşverenler verdikleri ilan-
...ir işçinin eline 1.477.155 TL. geçe-
... belirtiyorlar. Bu hesaplama iki yön-
...anlıştır. Birincisi, Nuh Çimento'da
... 1050 işçiden seçmeci tavırla 20 ki-
...rtalaması alınmıştır. İkinci olarak da
...osyal haklar (yakacak-izin-bayram
... plak ücrete yedirilerek açıklanmak-
...r. Kamuoyu olumsuz yönde oluştu-
...k istenmektedir.
...çek nedir? Nuh Çimento-Nuh Kireç-
...ağıt -Nuh Beton'da çalışan işçileri-
...t 200.000 TL.ücret alıyorlar. Ve hat-
...ari ücretle çalışan işçi sayısı azımsan-
...ak düzeydedir. Bu ücretler bir evin
...k masrafı dahi değildir. Soframızda-
...neği de almak isteyen işverenlerimi-
...opagandalarına inanarak dayanışma
... olmamız gereken yöre halkımızın
...ikaya ortak olmak mı istiyorsunuz?"
... bizleri üzmektedir.
...ğimiz, normal bir yaşama düzeyini
...aktır. Bu dört fabrikadaki tüm ça-
...rın alacağının toplam tutarı ise sa-
...Nuh Çimento'nun iki günlük çalış-
...ır.
...gerçeği tüm kamuoyunun dikkatine
...oruz. Saygılarımızla.
Çimse-İş Sendikası Hereke Şubesi

Çimse-İş Adana Şube Başkanı Selahattin Uzun:

"Türk-İş kapıları çalıp, hak arayacağına işçinin sesine kulak vermeli"

13.gününde olan greviniz hakkında bir degerlendirme yaparmısınız?

Bugün 13.gününde olan grevimizle ilgili süreç ne olursa olsun, gerek kamuoyu, gerek demokratik kitle, gerekse işçi arkadaşlarımız açısından olsun birlik ve dayanışma açısından herhangi bir sıkıntımız yoktur. Bu arada özellikle şunu belirtmek isterim, demokratik kitle örgütleri ve sendikaları bu dayanışmalarından dolayı kutlar, bu dayanışmanın sadece grevde değil, her zaman işçi sınıfı ile birlikte kalıcı demokratik hakların elde edilmesine kadar devamını diliyoruz. Grev süresince birçok kişi ve demokratik kuruluşların maddi ve manevi yardımlarını gördük, hele bunların arasında bir emekçi kardeşimizin zaman zanan yolladığı öğle yemekleri bizi çok duygulandırdı.

Bildiğimizi gibi grev, işçi sınıfı için bir savaş ve eğitim okuludur. Bu konuda sendika ve işçi arkadaşlar tarafından neler yapılıyor, ya da yapılmalıdır?

Sorunuza katılıyorum. Komite oluşturduk. Seminerler veriyoruz. lafta değil pratikte bir,eyler yapmak gerekiyor. Seminerlerimize katılım oldukça yüksek. Yerimizin darlığı nedeniyle gruplar halinde yapıyoruz. Biz sade şimdi değil, grevden 5-6 ay öncesinden eğitim çalışmasına başlamıştık, devam ettiriyoruz.

Çimento grevi öncesinde Ş.Yılmaz ile hükümet yetkilileri arasında Bolu Ilgaz otelde bir görüşme yapıldı. Buna bağlı olarak grev ertelemeleri yapılabilir, bu konuda bir hazırlığınız var mı?

Buluşmaları bizce tasvip edilen birşey değildir. Türk-iş kapıları çalarak hak elde etmek yerine, tabanın sesine kulak verip, tabanı ile mücadele ederek hak almasını bilmelidir. Bu nedenle bu buluşmayı Türk-İş tabanı onaylamamıştır. Sonuç, hükümetin kamuoyunu meşgul etmesinden başka birşey değildir.

Her alanda işçi sınıfının mücadelesini kırmak için sermayenin örgütlü gücüne karşı, işçi sınıfımız 12 Eylül ve onun devamcısı iktidarların çıkarmış oldukları anti-demokratik yasaları kırmaya kararlıdır. Zafer işçi sınıfınındır.

Grev erteleme olayı anti-demokratiktir.

Devamı 9.sayfada

Afyon çimento grevi dayanışma ziyaretine sendikacı engeli

"Başımızı belaya sokmayın"(!)

Yaygınlaşan grevlerle birlikte, çeşitli kesimlerin grevlerle dayanışması da yaygınlaşıyor. Grevlerle dayanışmanın bir örneği de 27 Mart günü Afyon Çimento Fabrikasında yaşandı. Öğrenciler, grevci işçilerle dayanışma ve desteklerini bir ziyaretle ifade etmek istediler. Ne varki, Çimse-İş Afyon şube başkanı "bizim grevimiz ekonomik, siz burada slogan atarsanız, bizim de başımızı belaya sokarsınız" diyerek öğrencilerin ziyaretini engelledi. Bu arada olayı izlemek üzere orada bulunan gazetemizin Eskişehir muhabirinin de fotoğraf çekmesini ve röportaj yapmasını engelledi.

Eskişehir'den bir grup işçi imzasıyla gazetemize gönderilen açıklamada olaya ilişkin şunlar söylendi : "... Gazetemiz muhabirine çirkin hakaretlerde bulunarak resim çekmesini ve röportaj yapmasını engelleyen Çimse-İş Afyon şube başkanını bu tavrından dolayı şiddetle kınıyor, işçi sınıfının mücadelesini teslimiyetçi ve dar bir pratiğe hapsetmek isteyen bu zihniyetin hiç bir zaman kazanamayacağını bir kez daha buradan haykırıyoruz".

Grevlerin her yönüyle başırıya ulaşabilmesinin en önemli gereklerinden biri de hiç kuşkusuz dayanışmayı yükseltmektir. Fabrikada çalışan işçilerin ailelerinden mahalleye, diğer fabrikalardan değişik halk kesimlerine kadar destek ve dayanışma, grevin başarısında önemli bir pay oluşturur. Kendi kaderine terkedilen-ettirilen grevlerde gelecek saldırılara karşı koymak nereye kadar gerçekleşebilir. İşçi sınıfının mücadelesini diğer toplumsal kesimlerden yalıtarak, yalnızlaştırarak, frenlemek ve saldırılarını daha fütürsuzca gerçekleştirmek isteyenlere en güzel yanıttır, dayanışma. Özellikle son 10 yıldır kendi çıkmazlarının suçlusu gibi göstermeye çalıştıkları işçi sınıfını ve öğrenci gençliği karşı karşıya getirmeye çalışan egemenlere yanıt grev boylarında dayanışmayı yükselterek verilmelidir.

Altıntavuk'ta sözleşme görüşmelerinde uyuşmazlık

İşverenden "bekaret kontrolü" tehdidi

İşverenden "bekaret kontrolü" tehdidi saldırılar ve sendikalı-sendikasız işçi rekabeti bir bütün olarak hareket etmekle, birlikteliğin örgütlü zemine oturtulmasıyla boşa çıkartılabilir.

İç pazara yönelik ürün veren, aynı zamanda Irak ve İran'a yumurta ihraç eden Hürriyet Holding'e bağlı Altın Tavuk'ta toplusözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanmasından sonra İşverenin saldırıları arttı. Altın Tavuk İşçileri Tarım-İş Sendikası'na üye.

Değişik bölümlerden işçilerle toplantılar düzenleyen işveren geçen yıl yapılan toplu vizite eylemlerini örnek göstererek bayan işçilere yönelik "Ben isteseydim o zaman doktorlara bekaret kontrolu yaptırırdım" sözleriyle cinsel taciz gündeme getirirken, erkek işçiler "anarşistlik ve teröristlik"le suçlandılar. Ayrıca işçilerle tek tek görüşülerek sendikadan istifa etmeleri doğrultusunda tehditlerde bulundu. İşveren "sendikayı karşıma getirmeyin benden her türlü talepte bulunun" gibi konuşmalar yaparak Tarım-İş'in sendikal örgütselliğini parçalamaya yönelik tavırlarını sürdürüyor. Son olarak da sendikalı 13 işçinin işlerine hiç bir gerekçe gösterilmeden son verilmeye çalışıldı. Fakat Tarım-İş İstanbul şube yönetiminin devreye girmesiyle görüşmeler sonrasında işçilerin işbaşı yapması sağlandı.

Sendika yönetimi ve işçiler, toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanmasından sonra işveren saldırı ve tehditlerinin artmasını işyerini sendikasızlaştırma, toplu sözleşme görüşmelerinin başarısızlıkla sonuçlanmasına yönelik olduğunu söyleyerek "Sendikalı 13 işçinin işlerine son verilmeye çalışılmasının altında da bu neden yatmaktadır" dediler.

300 işçinin çalıştığı Altın Tavuk'ta işverenin işten atmaya yönelik çabaları da üretim açısından önemli bölümlerin dışındaki yerlerde yoğunlaşmakta.

İstanbul Şube yönetiminin olaya duyarlı olmasıyla engellenen saldırı bundan sonra da değişik biçimlerde gündeme gelebilir. Doğrudan sınıfın sendikal örgütselliğine yönelik böylesi saldırılar, sendikasız işçileri de kapsayacak şekilde işyerinde yaratılacak örgütlülüklerle göğüslenebilir. İşverenin sendikalı-sendikasız işçiler arasında rekabet yaratma çabaları bir bütün olarak hareket etmekle ve birlikteliğin örgütlü bir zemine oturtulmasıyla boşa çıkarılabilir.

Fırın işçileri örgütleniyor

"Fırın işçileri atılan arkadaşlarına sahip çıkıyor. Bir fırından atılan işçi başka fırından atılan işçinin yerine girmeyecek. Derneğimizin amaçlarından biri de haksız işten çıkartmaları önlemek."

11 yıllık aradan sonra Denizli Fırın işçileri yeniden derneklerine kavuştular. 10 Nisan 1980 günü Denizli Fırın İşçileri Dayanışma Derneği kuruldu. Çabalar meyvesini verdi.

Mart ayı içinde Denizli Oda Tiyatrosu'nda düzenlenen panelden sonra fırın işverenleri işçiler üzerinde yoğun baskı uygulamaya başladılar. Sonraki günlerde beş işçi işten atıldı. Bunlardan yalnız üçü yeniden işe döndürüldü.

Son günlerde derneğin başkanı Hüseyin Şahin'de işten atıldı. Onun adı fırın sahiplerince kara listeye alınmıştı. 41 fırının hiç birinde işe alınmıyor. Bunu, Şahin şöyle anlatıyor: "**Adım işverenlerde korku yarattı. Artık hepsi beni çalıştırmamak için karar almış durumdalar. Örgütlenme girişimleri başladığından bu yana ücretler düzensiz ödeniyor. İşçiler atılan arkadaşlarına sahip çıkıyor. Bir fırından atılan işçi başka fırından atılan birinin yerine girmeyecek Arkadaşlar kararlı. Derneğimizin kurucuları uzun yıllar fırın işçileri mücadelesinin içinde. Derneğimiz Türkiye'de tek dernek. Diğer illerdeki işçi arkadaşlarımızla bağlar kuracağız. Bunun yaygınlaşması yönünde çalışacağız. Ben işten atıldım ama yılmayacağım. İnşaatta çalışır gene bu çalışmalarımı sürdürürüm. Derneğimizin amaçlarından birisi haksız işçi çıkartmaları önlemek.**"

Fırın işileri zoru başarıyor bugün. Uzun yıllar üzerlerine uygulanan baskılar bir yana, işçilerin ayrı ayrı yerlerde olması ve bazılarının da karamsar olması örgütlenmeyi zorlaştırıyordu. Bu koşullarda bile çabalarının olumlu sonuçlar getirmesi pekçok karamsarı örgütlenmeye kazandıracak. Hem mücadele etmenin doğru ve gerekli olduğunu söyleyen hem de bundan çekinen, tavırsız kalan pekçok insan mücadelenin başarılı olması halinde işçi arkadaşlarının yanına katılacak.

Her yerde olduğu gibi onların yaşadığı zorlu yaşam koşulları örgütlenmeye zorluyor.

Fırın işçileri dayanışmanın güzel bir örneğini sergilediler. Bu çabalar önümüzdeki günlerde daha güzel günler vaadediyor onlara. Güzelliklerin örgütlü güçle yaratıldığı bilinci yaygınlaştıkça, işçi kardeşliği ve işçi dayanışması artacak. İşçiler mücadele ederek, öğreniyorlar bunu.

MUSTAFA ALİ ARSLAN

Soda'da grev

(İşçilerin Sesi/Adana)- İşveren sendikası KİPLAS ile Petrol-İş arasında 10.aydan bu yana sürdürülen toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamayınca 4 Mart'ta Soda'da grev başladı. Toplam 1200 işçinin çalıştığı Soda sanayi, Krom Sanayi ve bağlı kuruluşları kapsayan grev, işçilerin hep birlikte Soda Sanayi önüne gelip davullu zurnalı halayları ile çoşkulu bir şekilde başladı. Petrol-İş Şube Başkanı Haluk Kırma grevden başka hiçbir çarelerinin kalmadığını belirtirken, Genel Başkan Münir Ceylan amaçlarının sadece çok iyi bir toplu sözleşme yapmak olmadığını, demokrasi mücadelesini hak alma mücadelesi ile birlikte yürütmek gerektiğini "anarşi ve terörle ilişkileri bulunmadığını, işverenlerin grevlerini saptırmak istediğini söyledi. Ceylan yaklaşan 1 MAYIS'a hiç değinmedi.

Grevin başlamasından sonra sendikada görüştüğümüz işçiler sol basının da içinde bulunduğu demokratik çevrelerin işçilerin sorunlarına karşı duyarsızlığından yakınırken şunları belirttiler: Krom-San'ın kurulu bulunduğu alan çevresinde çeşitli hastalıklara neden olan krom-altı maddeler bulunmaktadır. İlk işe başladığımızda bize esas olarak krom-altı maddelerin neden olduğu astım, kanser, ülser böbrek rahatsızlıkları gibi hastalıklardan "şikayetçi olmayacağım" diye kağıt imzalatmaktaydılar. Böylesine sağlıksız koşullarda çalıştığımız halde, bize verilen sefalet ücretidir.

Kromsan ve Sodasan işvereninin en büyük tehdidi işyerlerini kapatarak bizi kapı dışarı koymaktır.

6 yıldır yapmamız gerekenlerin bilincinde değildik, bunu biraz olsun anlayınca grev silahımızı kullanmaya karar verdik. En büyük eksikliğimiz ise sınıf bilincine sahip olmayışımızdır. Bizlerin bu konudaki eksikliğimizin giderilmesi için ise sendika üzerine düşen görevi yapmıyor.

Sendikaların iç işleyişi demokratikleşmeli, işçiler söz ve karar sahibi olmalı. Yöneticiler her zaman tabanın iradesini dikkate almalıdır. Soda Sanayi işçileri 1 Mayıs'a meşru olduğunu, alanlarda kutlanmasını devletin ve bazı çevrelerin 1 Mayısı terör günü gibi göstermeye çalıştığını, bunun yanlışlığının gösterilmesini savunuyorlar. "Bu konuda sendikalarımız ve demokratik çevreler bize önderlik ederek görevlerini yapmalıdırlar." diyorlar.

Goodyear'dan sonra Pirelli'de de üretim durdu, sırada LASSA var

Pirelli'de coşkulu grev

Lastik işkolunda Good-Year'dan sonra Pirelli de greve çıktı. İzmit'teki Good-Year ve Brisa işçilerinin de katılımıyla 1500 işçi, grev pankartını fabrika kapısına asmak amacıyla yürüyüş yaptılar. Yürüyüş sırasında E-5 karayolunu bir süre trafiğe kapatan işçiler "taslak hakkımız, söke söke alırız" sloganını attılar.

(İşçilerin Sesi-İzmir)- Lastik işkolunda, Good-Year'ın Adapazarı ve İzmir tesislerinden sonra, Pirelli'de çalışan 735 işçi de 2 nisan tarihinden itibaren grevdeler. Grev gün fabrika önünde Pirelli işçilerini yanısıra, Good-Year ve Brisa işçilerinin katılımıyla 1500'ü bulan bir işçi kitlesine seslenen Laspetkim-İş genel başkanı Vahdettin Karabay **işveren kendi işine gelince kaderi paylaşalım diyor. ANSA grevi buna bir örnektir. Burada olduğu gibi fabrikayı greve sürükleyip sonra da kaderi paylaşmak istiyor. Bizlerin bu grevlerden başarılı çıkmamızın yolu dayanışmamızdır.**" dedi. Grev pankartını asmak amacıyla fabrikanın kapısına yürüyen işçiler, yürüyüş esnasında E-5 karayolunu bir süre trafiğe kapattılar. Çoşkulu bir katılım olduğu grevde "**taslak hakkımız, söke söke alırız**" sloganı sık sık atıldı.

İşçilerin kararıyla aralık ayında belirlenen saat ücreti 13 bin olarak belirlenen taslak şu anda 9 bin liraya düşmüş bulunuyor. Buna karşılık işveren sendikası KİPLAS daha önce önerdiği 3600 liranın üzerine çıkmadı. Bu konuda görüştüğümüz bir BRİSA işçisi görüşlerini şöyle dile getirdi; "**Bizler 13 bin liralık talebimizi Aralık ayında belirledik. Şu anki koşullarda istediğimiz para normaldir. Buna rağmen sendika talelerimizi 9 bine düşürdü. Sendika ücret konusunda tutarlı olmalıdır. Bu noktadan sonra daha aşağıda bir paraya imza atmayız. İş kolumuzda çalışan bizler, işten ayrıldığımızda ne yaparız? Bu da göz önünde bulundurulmalıdır.**"

Grevden faydalanan Good-Year işvereni Adapazarı ve İzmit tesislerinde bakımını bitirmiş oluyor. Ayrıca piyasadaki lastiklerine de % 6 oranında zam yaptı. Öte yandan şu anda üretimin sürdüğü BRİSA'da grev kararı asıldı. Buna göre 24 Nisan tarihinde tüm lastik fabrikalarında üretim durmuş olacak.

Sendikalaşmaya karşı bask

(İşçilerin Sesi/Denizli)-Denizli'nin sanayisinde önemli bir yeri olan Erbakır'da 230 işçi çalışıyor. Bir süre önce işçiler sendikalaşma çalışmalarına girmişler, bu çaba işverenin kulağına gitmiş ve işveren derhal 9 işçiyi sokağa atmış üçünü de sürgüne yollamıştı. Otomobil-İş'in Denizli Şube yetkilileri işçilerin örgütlenmesini yalnızca sendikalaşmak olarak algıladıkları için uzun vadeli bir çalışmadan uzak durmuşlardı. Gelinen noktada şube yönetiminin payı büyük. Bugün yaşanan olumsuzluk işçilerin örgütlenmesini etkileyecek Erbakır'daki sendikal örgütlenme böylece başarısızlığa uğrarken, işveren ve polis, işçiler üzerinde baskı uygulamaya devam ediyor. İşyerindeki çalışanlar sürekli denetim altında tutulurken, 11 Nisan günü, düzmece bir mektup bahane edilerek işten atılan dört kişi gözaltına alınıyordu. Gözaltına alınan Veysel Kök, Alaaddin Elmalı, Ahmet Erkuş ve Necdet Özcan'a sorulan sorular oldukça ilginç. Alaaddin Elmalı ile görüşmemiz sırasında Elmalı bunu şöyle anlattı: "**Oruç musun? Neden değilsin? Müslüman mısın? İslamın şartı kaç? Neden otomobil-İş'i seçiyorsunuz? Neden Türk-Metal değil" gibi sorular sordular. Amaçları bizleri korkutmak. İşverenin bir tür baskısı bu. Daha önce hiç birimiz gözal-**
tına alınmamıştık. Şimdi bunlardan
yoruz artık. Bunlar bizi yıldırma ça
Erbakır işçilerinin çabaları şimdil
rısızlığa uğradı. Bunun faturasını yin
ödeyecek. Yanlış anlayışlar sonucu ö
meleri daha da zorlaştı. Bir kez daha,
deli çalışmanın ve işyeri komitelerini
görülüyor. Bugün için işverenin örgü
tirme çabaları devam edecek, işçileri
lenmelerinin önüne geçilmeye çalışılac
işçiler daha ne kadar bekler, 250-38
ralık ücretle ne kadar yetinir belli olma
yakın zamanda bir örgütlenme başar
lemek de doğru değil.

Sümerbank

Danıştay kar
uygulanmıy

(İşçilerin Sesi-Karaman) Karan
bank Pamuklu Sanayi Müessesi'
ve 7 Mart 1983'te 1402 sayılı Sıkıy
sası'na göre işten çıkarılanlar, işe g
için başvuruda bulundular. 9 Şub
rihli Danıştay kararına karşın baş
veren tarafından reddedilmesi üze
idari mahkemeye giderek hak ara
rüyorlar.

Bu konudaki Danıştay kararın
tenim komutanlarının isteği üzerin
ne son verilen kamu personeli ile i
1402 sayılı sıkıyönetim
2.maddesinin 2766 sayılı yasa ile
fıkrasında yer alan 'bir daha kam
rinde çalıştırılamazlar hükmünün
süresiyle sınırlı olarak uygulanm
tiği belirtiliyor. Karar 1402 sayılı
re anti-demokratik biçimde iş akit
lenlere işyerlerine geri dönme olan
Karaman'da 28 Sümerbank işçis
rusuna 'hayır' yanıtı veren Süme
renin tavrı, aynı zamanda tüm işve
rektiğinde yasaları da hiçe sayarak
işçileri işyerlerinde barındırmak
tavrını da ortaya koyuyor. Süme
reni her ne kadar 'başvuruların
kararıyla bir ilgisi olmadığını" i
işçiler, yasal haklarını sonuna kad
bilmek için mücadeleye kararlıdı
saya göre iş akitleri fesh edilen bi
de mücadeleye çağırıyorlar.

Çukurova Teks

Fabrika yan
600 işçi açı

(İşçilerin Sesi/Ankara)- Bütün ç
ha fazla demokrasi, daha çağdaş
çalışma koşulları tartışıla dursun
iş yaşamı, işçi ve işgüvenliği hâlâ
dudağı arasında. Son günlerde
Tekstil'de yaşanan olaylar, bir yö
mizdeki bu çarpık, işveren yanlıs
mayı gösterirken diğer yönüyle de
dikal yapıların ve Türk-İş'in işçi
ne kadar ilgili olduğunu ortaya

Bir süre önce Çukurova Holdin
sin yolu üzerinde kurulu bir fabr
dam fazlası gerekçesiyle 40 işçi işt
Çukurova Tekstil
rikasında 1 Mart'ta tamamen ya
gın sırasında bir itfaiye erinin
sonrasında 600 işçi işsiz ve açıkta
sif sendikası Tarsus Şube Başk
İnandığoğlu konuyla ilgili olarak
cek birşey yok, işçi arkadaşların
natları ve bayram ikramiyeleri
akitleri fesh edilecek. Bu olay tam
salara uygundur. Sabotaj olduğu
yorum. Yanan işyerimiz Çukurov
bağlı bir sigorta şirketi tarafında
dır. Kendi olanaklarımızla arkada
lamaya çalışıyoruz. Yapacak başka
yoktur" diyor.

İşçiler Çeşitli ihtimaller üzerin
sendikanın ve hükümetin ilgisizliğ
nıyor ve şunları söylüyorlar: "Ya
içinde olsaydı, biz kesinlikle canın
na olsa söndürürdük. Zaten olay
ri alan bütün arkadaşlar yangını s
için fabrikaya koştular. Her an ya
kesiyle karşı karşıya olan koskoca
kişilik yangın ekibi koruyordu. Ya
zaman ve hangi nedenle başladığı
miyor. 'Kontak' diyorlar. Her Pa
gibi O gün sabah saat 08.00'de m
ten sonra, bütün şalterler indirilmi
ler kesilmişti. Bu durumda nasıl ele
tağından yangın çıkar? Şu an 600 ki
dı, çoğumuz kirada oturuyoruz. Ş
dar devletten herhangi bir ilgi görm
len hükümet yetkiliside bizi değil i
yaret etti. Görülüyorki bizim aç ve
mamız onlar için hiç de önemli değ
bizim, başsağlığına gidilen yer ise i
pısı. Şu ana kadar tazminat alamad
cağımızı bile bilmiyoruz. Hergün
gelip bekliyoruz. Galiba Şevket b
yangından haberi yok, sendikamız b
ta kalan işçiler yerine işverenin za
şünüyor. Teksif genel sekreteri Z
"Siz rahat durun, dışardaki mihrak
mayın, bir gerekeni yapacağız" di
halde işverenle birlikte bizi sokağa a
yapacakları bu olsa gerek. ancak b
ruz ki, bizzat tüm bu sorunları ya
işçiler kendi sorunlarımıza sahip çık
lenmedikçe, örgütlü gücümüzü send
timlerine oturtmadıkça bu sorunla
şanmaya devam edecektir. Sorunun
dışarıda değil, kendimizdedir, kend
gücümüzdedir.

...s işçileri

...rgütlüyüz,kararlıyız,

...Sesi-Manisa)-193 işçinin çalıştığı ...rgütlü bulunan Petrol-İş Sendi...en arasında uzun süredir devam ...sözleşme görüşmeleri sonuç ver...ilerin örgütlü ve kararlı mücade...u, 2 Nisan 1990 Pazartesi sabahı ...ndı.

...rılan grev yasaklarına rağmen, ...i grev sabahı çoluk, çocuk ve ai...ikte fabrika önünde toplanıp, da...alı halay çekerek, grevlerine ...olis grev başlangıcında davul ça...ken işçilere müdahalede buluna...k kalabalık dağıldıktan sonra, ...l çalındı? Davul çalmak yeni ya...asaktır'' diyerek, davulcuyu evin...desini aldılar.

...edir iş yerinde örgütlü mücadele...lten Polinas işçileri grev süresin...u ve kararlılıkla ''hakkımızı alana ...eceğiz'' diyorlar.

...temsilcisi Lütfi Evren, mücadele...vlerini şöyle anlatıyor: **''İşveren ...n beri işyerinde, üretimde taşaron ...ımaktadır. Taşaronun çalıştırdı...nların üretimiyle bizim iş güven...t eder duruma geldiler. Bu yolla ...adelemizi bölümlerde komiteleş...llemeye çalıştılar. İşyerinde üze...askıyı artırabilmek için disiplin ...sh edip işçiler aleyhindeki ceza...olarak kendileri verme yoluna**

...şmesinden sonra işyerinde başlat...ve kitle sendikacılığı yaratma yo...yeri komite ve konseylerini ...abalarımızda oldukça olumlu yol ...esai saatleri dışında da mahalle ve ...çalışmalarımızın etkili olduğunu ...eren işçiler arasındaki diyaloğu ...İzmir ve çevre ilçelerden, köy...ıma yoluna gittiler. İşverenin ör...izü tehdit eden azgın saldırıları ...şmalarımıza daha da hız verdik. ...de oluşturduğumuz komite çalış...in ettiğimiz komite üyesi arkadaş...işer üçer aylık dönemlerde ... hem işçi arkadaşlarımızı isim ...ne hedef yapmamayı hem de sen...elede bütün arkadaşların aktif rol ...ladık.

...işyerimize gelen İşçilerin Sesi ga...tün birimlerde okunmasını sağla...urduğumuz toplu sözleşme komitesinin çalışmaları sonucu işyerindeki tüm işçi arkadaşların sendikal yönetimde söz ve karar sahibi olduğunu kanıtlayıp, toplu sözleşme taslağını hazırladık. Taslağa göre;

1.Yıl için 1 milyon 300 bin (brüt), 2.yıl için 1 milyon 500 bin, Sosyal haklar paketi (bayram-izin-yakacak parası) 1.yıl için 2 milyon 600 bin (brüt) 2.yıl için 2 milyon, bayramlarda ise fazla çalışmanın zorunlu olmaması, işçinin isteğine bırakılması, çalışıldığı takdirde bayram mesailerinin % 500 olarak ödenmesi gerektiğini vurguladık. Buna karşılık işveren önce masa başında 1.yıl için 787.500 (brüt), 2.yıl için yine aynı ücreti önerdi. Grev kararımızın açıklanmasından sonra bu rakamı 950 bin (brüt) olarak sundular. Sosyal haklar paketini 1 milyon 600 bin TL (brüt) bayram mesailerinin ise % 200 olarak belirleyen işveren alınan grev kararından sonra üretimi şu anda işyerinde bulunan formen, teknisyen ve mühendis gibi idari personelle yürütmeye çalışsa da bunda başarılı olamadılar, sonuçta işyerinde tüm üretim durmuş durumdadır.

Greve başlayıncaya kadar 217.000.- TL. ücretle çalışmakta olan Polinas işçisi ''Bu hayat pahalılığında bu ücretle zaten açtık. Şimdi bu ücreti almadan da aç kalacağız. Ancak direnmesini, mücadele etmesini öğreneceğiz. Kararlıyız, hakkımızı alana dek direneceğiz. Mücadelemiz işçi sınıfı mücadelesine ışık tutsun.'' diyor.

İŞÇİLERE ÇAĞRI

Serel Seramik'te, Çukurova'da, Vestel'de, Raks'da, Safir'de, May Tekstil'de, Yonsan'da, Tasaş'da, Valf Sanayiinde, Ege Kalıp'da, İnci Akü'de ve diğer fabrikalarda çalışan işçiler!

Yonsan'da, Çukurova'da, İptaş'da yaşanan grevlerde grevci işçilerle dayanışma örneği gösteren, maddi ve manevi desteğini esirgemeyen, Polinas'taki işçi arkadaşlarımıza sahip çıkalım. Onlara haklı mücadelelerinde destek olalım. Grevlerin ve işçi eylemlerinin sürekliliğini sağlamak için işçi sınıfının sermaye karşısında güçlü olması gerekir. Bu gücü salğamak için işyerlerimizde grevci işçilerle dayanışma fonu oluşturalım. Polinas'daki grevci işçilere maddi-manevi desteklerimizi ulaştıralım.

-YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ DAYANIŞMASI!

-MÜCADELELERİ MÜCADELEMİZE IŞIK TUTSUN!..

SEREL'de işveren terörü...

(İşçilerin Sesi-Manisa) Serel Seramik işçilerini son dönemlerde geliştirdikleri örgütlenme ve hak alma mücadelesi yeni bir boyuta ulaştı. 3 yıllık toplu sözleşmenin getirdiği ekonomik sıkıntıları aşmak için bir dizi eylem gerçekleştiren Serel işçileri, bunun sonucunda 200 bin lira tutarında ek zam alabilmişlerdi. Hak alma ve örgütlenme mücadelesinin boyutu ise işvereni giderek rahatsız etti ve Serel'de beşer onar kişilik işten atılmalar başladı. İşçilerin bağlı bulunduğu Çimse-İş sendikasının bu eylemlilikler sürecinde işyeri temsilciliklerini işten atarak işverene yardımcı olması ise işin diğer yönünü gösteriyor. Çimse-İş yöneticilerinin ''İşyerlerinde kesinlikle temsilci seçimi yapılmayacak'' şeklindeki tavrı kimden yana olduklarının bir göstergesi. İşyerine atama dahil yapmayan sendika, işçileri yalnız bırakıyor.

Sonuç olarak 91 sözleşmesine örgütsüz, güçsüz ve uysallaştırılmış bir işçi topluluğu ile masaya oturmayı planlayan işveren bu amacında başarılı oluyor.

İşveren eylemlerde etkili olan birimlerde,yönetimdeki şef, ustabaşı ve posta başıları kullanarak işçilere karşı baskı uyguluyor.İşten çıkartılan işçiler işyerindeki baskıları şöyle anlatıyorlar; ''İşyerinde üç kişinin bile biraraya gelmesi yasak. İşveren gruplaşmayacaksınız, diyor. Siyasi sohbet yasak. Yani kısaca örgütlenmeyeceksiniz, hakkınızı aramayacaksınız, verilenle yetineceksiniz, deniliyor. 13. ve 14.maddeye dayanılarak iş akdi feshediliyor''.

Serel Seramik'te işten atılacakların listesini İstanbul genel merkez, fabrika müdürü ve personel şefinden oluşan üçlü grup belirliyor. Bazı şef ve ustabaşıların da buna yardımcı oldukları gözleniyor.

Serel işçilerinin işten atılmaların önüne geçebilmelerinin yolu kendi güçlü ellerindedir. Geliştirdikleri eylemler sonucunda kendi güçlerinin farkına varan Serel işçileri mücadele ve örgütlenme yolunda ısrarlı olmak durumundadırlar.

Çukurova'da grev davuluna engel

Münir Ceylan Aga-kim de yaptığı konuşmada ''Bugün ülke düzeyinde işkolu grevleri yayılıyorsa bunun sorumlusu işçiler değil, 82 Anayasasının sermayedarlara vermiş olduğu güvencedir'' dedi

(İşçilerin Sesi)- Mersin yolu üzerinde kurulu AGA-KİM iş yerinde çalışan 40 kişi adına yetkili sendika Petrol-İş ile işveren sendikası KİPLAS arasında Kasım ayında başlayan görüşmelerin uyuşmazlıkla sonuçlanması sonucu Petrol-İş Sendikasının almış olduğu grev kararı 12 Nisan'da uygulamaya konuldu.

Grevdeki Çimse-İş işçilerinin ve SASA işyerinden gelen işçilerle, bazı sendika şube başkanlarının desteğiyle başlayan grevde ilk konuşmayı yapan Petrol-İş şube başkanı Yusuf Doğan **''İşverenler nelerine güvenerek, işçilere bu kadar katı davranıyorlar. Güvenceleri açık; her 10 yılda bir yapılan cuntalar. Artık cuntalarla terbiye edilmek istemiyoruz.''** dedikten sonra sözü genel başkanı Münir Ceylan'a verdi.

Münir Ceylan, **''Bu gün ülke düzeyinde işkolu grevleri yayılıyorsa bunun sorumlusu işçiler değil, 82 Anayasasının sermayedarlara vermiş olduğu güvencedir. Bunun siyasal anlamdaki yansıması giderek kurumlaşmakta olan faşizmdir. Şimdiye kadar toplu sözleşmelerle, sorunlarımız bir çözüme kavuşmadı. Sorunlarımızın çözüme kavuşması için, iyi toplu sözleşmeler kadar insan hakları ve demokrasi mücadelesinde de yerimizi almamız gerekir.''** derken, konuşmasında Güneydoğu olaylarına da yer veren Ceylan, hükümetin almakta olduğu tedbirlerin adeta bir savaş kararı olduğunu ve en temel insan hak ve özgürlüklerine saldırı olduğunu söyleyerek, buna tüm ülke düzeyinde herkesin karşı koyması gerektiğini, en büyük görevin de işçilere düşmekte olduğunu belirtti.

Daha sonra yüzbaşının davul çaldırmamasını, otobüslerinde davul çalarak protesto eden işçiler, alkışlarla protestolarını sürdürdüler.

Eskişehir Belediyesi toplu sözleşme görüşmelerinde

Uyuşmazlık sürüyor

(İşçilerin Sesi-Eskişehir) Belediye-İş Sendikası ile Eskişehir Belediyesi arasında 21 Şubat 1990 günü başlayan toplu sözleşme görüşmelerinde uyuşmazlık devam ediyor.

Belediye-İş Sendikası'nın 850.000-TL. net ücret istediği görüşmelerde Belediye Başkanı Selam Vardar **''450.000.-TL'den fazla veremem, sizin söylediğiniz rakamı kabul edersem işçilerimin maaşını veremem''** diyor.

Türk-İş 2.bölge temsilciliğinde bir araya gelerek ortak basın açıklaması yapan Türk-İş'e bağlı 14 sendikanın başkanı, Belediye Başkanı Selami Vardar'ın sözlerini üstü örtülü bir tehdit olarak nitelendirdiler. Türk-iş 2.bölge temsilcisi Yüksel Türemiş **''Bizim siyasi hiç bir amacımız yok, amacımız ekonomik. Bir kes'in fiatının 350.000 TL. olduğu ülkemizde 450.000 TL. gibi bir ücret çok komik bir rakamdır.''** dedi.

Bugün, sürekli ve yükselen enflasyon karşısında toplu sözleşmelerle elde edilen ekonomik haklar 3-5 ay içinde eriyor. Bu durum sendika yönetimleri tarafından da bilinmektedir. Ayrıca ekonomik kazanımların demokratik kazanımlarla donatılmasının kaçınılmazlığı açık. Bu kazanımlar masa başlarında bir araya gelişlerle,ayakları havada birlik çağrılarıyla başarılamaz.

Bu nedenlerle belediye işçilerinin haklı kazanımları ancak işyeri komite ve konseylerinin oluşturulmasına, işlerlik kazandırılmasına ve bu yapılanmalar üzerinde yükselecek gerçek anlamdaki sınıf ve kitle sendikasının yaratılmasında odaklanır.

Çelik-İş İzmit Şube Kongresi

Beklenen sonuç

1.Olağan genel kurulu yapan Çelik-İş İzmit şubesinde yönetim tek listeyle belirlendi.İzmit'in metal işkolunda önemli bir potansiyeli bünyesinde barındırma şansına sahip oluşu kongreyi dikkat çekici kıldı.

Çelik-İş İzmit Şubesi 1.olağan genel kurulu 1 Nisan Pazar günü yapıldı. Tek listenin çıktığı genel kurulda bilinen sonuç gerçekleşti.

İzmitte son birkaç aydır yaşanan Türk-Metal'den istifalar ve Çelik-İş'e geçişle yaklaşık 3000 üyesi olan Çelik-İş İzmit Şubesi 16 Ekim 89'da açılmıştı. Sarı-ganster sendika Türk-Metal'in işverenle kucak kucağa tavırları, üyesi işçilerde huzursuzluğu, tepkiyi arttırmış, aynı işkolunda örgütlü diğer tavırları, üyesi işçilerde huzursuzluğu, tepkiyi arttırmış, aynı işkolunda örgütlü diğer sendikalar da yeterli bulunmayınca, ''yeni-denenmemiş'' bir isim olarak örülen Çelik-İş'e üye olanların sayısı birkaç ay içinde 2700'ü bulmuştu.

Çelik-İş'in İzmit'in metal işkolunda önemli bir potansiyeli bünyesinde barındırma şansına sahip görünmesi ve bu anlamda metal işçilerinin mücadele potansiyelini etkileyecek bir konuma geliyor oluşu genel kurulu dikkat çekici kılıyordu.

Kongre, şube başkanı Kadir Uzun'un açış konuşmasıyla başladı. Uzun, ''ekmek, barış, iş, özgürlük ve demokrasi, mücadelesi''nde yeni mevziler kazanmak için işçi ve sendika olarak örgütlenmenin gerekliliğinden bahsederken, sendikal anlayışlarını: Sendikal birlik,sendikal demokrasi, gerçekçilik ve açıklık ilkelerini dayandırdı.

''Sendikal birlik fabrikalarda başlar. İşçi işveren çelişkisi en somut biçimiyle fabrikalarda yaşanır. Fabrikalarda başlayan bu birliği, işkolları, ülke ve uluslararası düzeylerde de sağlamalıyız.'' diyerek sağlıklı bir perspektif sunan Kadir Uzun ''demokratiklik ilkesi''ni açıklarken aynı sağlıklılığı gösteremedi. Uzun; 'Sendikal demokrasinin özü sendikal mücadelenin bütün alanlarında, tabanın söz ve karar sahibi olmasıdır'' derken, bunu yaşama geçirmenin yolunu da temel bir nokta olarak üyelerden, yöneticilere tüm kadroların demokratik yollardan seçilmesi ilkesine dayandırıyordu. Aynı konuda taban örgütlenmelerinden bahseden Uzun bu yapıların üyelerin sorunlarına çözüm getirmek ve istemlerini karşılamak doğrultusunda çalışacağını belirtti. Bu sözler, taban örgütlenmelerinin (adına ister birim örgütlenmeleri, ister işyeri komiteleri densin) içini boşaltan ve bu yapıları danışma, yardım işlevleriyle daraltan bir anlatım taşıyordu. Kadir Uzun'un üçüncü olarak açıkladığı ''gerçekçilik ve açıklık ilkesi'' ise ''sendikal demokrasi'' ilkesini açıklamadaki dar bakış ve eksikliğin ürünü olan bir ilkeydi. Çünkü işçileri tartışma, söz, karar, uygulama, denetleme, yeni sendikal mücadelenin her alanında aktif kılacak işyeri örgütlülükleri tüm gelişmeleri işçilerin denetimine sokacağından ve bu sayede işçilerden gizli saklı hiçbir şey gerçekleşemeyeceğinden bu ilke ne denli gerekli diye düşündürdü bizleri.,

Kadir Uzun'un konuşmasının ardından divanın seçimine geçildi. Divan için tek listenin sunulduğu kongrede divan başkanlığını Çelik-İş sendikası genel başkanı Metin Türker yaptı. Metin Türker yaptığı konuşmada işçilere dayatılmaya çalışılan ''toplumsal uzlaşma''nın işçilerin direncini kırmak için yeni bir oyun olduğunu böylece ülkede tek tip toplu sözleşme yapılmak istendiğini, perdenin önünde evliya arkasında eşkiya görünen işverenle ''toplumsal uzlaşma'' yapılamayacağını belirtti. Türker, ülkede anarşinin baş sorumlusunun MESS olduğunu söyledi. Konuşmasını son bölümünde Çelik-İş sendikasını ''ekonomik'' savaşını kazanmak zorunda olduğunu, grup sözleşmesiyle bu savaşı kazancakları ve grup sözleşmesi sayesinde diğer sendikalarla da bütünlük içinde olunacağını ifade etti. Metin Türker bu konuşmasıyla bir yandan sermayenin ve siyasi iktidarın dayatmaya çalıştığı toplumsal uzlaşma oyununu reddederken, diğer yandan yine sermayenin başka bir oyunu olan grup sözleşmesine kucak açıyordu.

Metin Türker'den sonra delegeler konuştular. Delegelerden Motor Piston'dan atılan Davut Yılmaz eğitim-dayanışma ve birlik üzerine konuşurken, yine Motor Piston'dan atılan Mansur Aydın işyerlerinde özellikle son birkaç aydır yaşanan Türk-Metal, işveren ortaklığını anlatırken, bu ortaklığın işçileri sendikasızlaştırmaya hizmet ettiğini söyledi. Aydın, metal işkolunda yoğunlaşan birlik tartışmalarına ilişkin de: ' Bizleri gerçek anlamda söz

Devamı 9.sayfada

"Sağlık Çalışanlarının Sendikal Hakları" Sempozyumu

Önemli olan mücadelenin içinde olmak

Yunanistan delegesi; "Cunta sonrası anayasa sizinkinden daha kısıtlıydı. Örgütlenmemiz ilk dernekleşme şeklinde başladı. Fakat dernekleşme ve sendikalaşma sürecini bir bütün olarak gördük ve mücadelemizi bu doğrultuda gerçekleştirdik. Birim örgütlenmesi biçimiyle hareket ettik."

İstanbul Tabip, Diş Hekimleri, Veteriner Hekimleri, Eczacılar Odalarının düzenlediği ''Sağlık Çalışanlarının Sendikal Hakları Sempozyumu''31 Mart-1 Nisan tarihleri arasında Büyükşehir Belediye Meclis Salonunda yapıldı.

İlginin oldukça az olduğu sempozyuma değişik siyasal partiler,sendikalar,odalar ve kamu çalışanlarının örgütlülüklerinden temsilciler ve yabancı konuklar katıldılar, tebliğler sundular. Ayrıca **''1965-1970 Kamu Çalışanları Sendikal Deneyi''** adıyla bir panelde düzenlendi.

Sempozyuma katılan DYP Genel Başkanı Suleyman Demirel **''Bu bir feryattır''** derken **''Örgütlenme önemli değildir, ülkenin genel durumu önemlidir''. ''Batı ülkelerinde ne varsa ulkemizde de o olmalıdır''** diyerek **''siyaset''** yapmadığını ifade etti.

Uluslararası kamu görevlileri federasyonu (PSI) Türkiye temsilcisi de **''Örgütünün kamu çalışanlarının sendikal örgütlülüğunün yaratılması mücadelesine bütün desteğini verdiğini''** söyledi.

Hak-İş Federasyonu adına konuşan Necatı Çelik **''Halâ tartışmaların sürmesini 20.yy'ın ayıbı''** olarak değerlendirdi.

Otomobil-İş adına konuşan Mehmet Çapar kamu çalışanlarının yanında olduklarını grevli toplu sözleşmeli sendika hakkının tanınmasını istedi Sempozyuma **Günümüzde Sendikalaşmanın Hukuki Sorunları; Kamu Çalışanlarının Sendikaşına Varma ve Perspektifler''** adlı tebliğler sunuldu. Yapılan panel ve foruma ilgi ve katılım oldukça azdı.

Sempozyumu düzenleyen oda temsilcileri 12 Eylül'ün yarattığı toplum modelini eleştirerek,örgütlenmenin ve çalışmaların hızlandırılmasının önemi üzerinde durdular. İstanbul Eczacılar Odası adına konuşan Fırat Güney **''Mücadelemizi inançla ve kararlılıkla sürdürmeliyiz. Ve bunu inatla ve keyifle yapmak zorundayız. Önemli olan yapılması gerekenlere süre koymak değil, mücadelenin içinde olmaktır.''** dedi.

Sempozyuma değişik kamu çalışanlarının katılımlarına rağmen, nasıl bir örgütlenme, nasıl bir mücadele tarzı, bugün ve gelecekteki görevleri yakalama anlamında verimli sonuçlar çıkartılamadı. Yalnızca sorunlar anlatıldı.

Bunun yanında özellikle Yunanistan adına konuşan, sağlık çalışanlarının sendikalaşma mücadelesini anlatan konuk dikkat çekti.

Gazete olarak biz de ülkemizde yaşananlarla benzerlik göstermesi ve uluslararası deneyim olması açısından Yunanistan'da sağlık işkolundaki örgütlenme süreci ve yöntemi üzerine sorular sorduk.

Bu konuda Yunanistan delegesi'nin görüşleri şöyle: ''Yunanistan'da cunta sonrası bu haklar kazanılarak alındı. Yani mücadeleyle ve mücadelenin içinde aldık. Cunta sonrası anayasa sizinkinden daha da kısıtlıydı. Örgütlenmemiz ilk dernekleşme şeklinde başladı. Fakat dernekleşme ve sendikalaşma sürecini bir bütün olarak gördük ve mücadelemizi bu doğrultuda sürdürdük. Birim örgütlenmesi biçimiyle hareket ettik. Hastanelerdeki sağlık işkolunda çalışanların bütünlüğünü sağlamayı ve duyarlı kılmayı hedefledik. Sendikalaşmayı da bu doğrultuda gerçekleştirdik. Son 6 yıllık süreç haklarımızın büyük bir kısmının kazanıldığı dönem oldu. Şimdi haklarımızı daha da geliştirmeye çalışıyoruz.''

...den işçileri sözleşme ...zırlığında

...e Taş Kömürleri Zonguldak İşlet...e çalışan Genel Maden İşçileri Sen... üye 50 bin dolayındaki maden ...dikanın önümüzdeki aylarda baş... sözleşme görüşmelerinde gündeme ...aleplerin belirlenmesine aktif olarak ...

...lantıyı Amasra Maden Ocakların...n maden işçileriyle yapan GMİS yö... sırasıyla Kandilli, Merkez Servisler, ..., Üzülmez, Kozlu ve diğer birimler...neleyecekler.

...lenen toplantıların, toplu iş sözleş...si maden işçilerini eğitmeye yöne...unu ifade eden Genel Maden İşçileri ...ı Genel Eğitim Sekreteri Sabri Ce...onuyla ilgili olarak yaptığı açıklama...e şunları söyledi: **Tabanın söz ve ...hibi olması ilkesinden hareketle, iş...laşlarımızın toplu pazarlığa ortak ... amacındayız. Sözleşme nasıl yapı... yapılmalıdır.? Pazarlık aşamasın... olabilir? Yasal konumumuz nedir? ...üzerinde duracağız.''**

...işyerlerinde başlatılacak olan toplu iş sözleşmesi öncesi **''Tabanın söz ve karar sahibi olması''** ilkesinden hareketle maden işçilerinde de sözleşme konusunda eğiten ve hazırlayan GMİS, bu arada 26 Mart'ta başlayan Filyos Ateş Tuğla Fabrikası'ndaki grevci işçilere de aktif olarak dayanışma gösteriyor. GMİS'ten bu konuda yapılan açıklamada şöyle denildi: **''Grev sürecini yakından izliyoruz. Bu arada çağdaş Sendikalar grubunun etkin sendikalarından Tarım-İş'e de manevi destek yanında maddi katkılarda bulunma çabamız sürüyor. Toplanan paraların bu sendikamıza aktarılması işlemleri yapılıyor.''**

Çimse-İş grevlerinin de desteklenmesi bir yana, en etkin biçimde grevci işçilerle dayanışmada bulunmamız kaçınılmaz görevimizdir ve bu yapılacaktır.

Özelde Zonguldak maden işçilerinin gündemindeki toplu iş sözleşmesi, genelde de sendikal mücadele ve örgütlenme ile ilgili olarak 17.sayımızda geniş bir değerlendirme yapacağız. Bu çalışma Zonguldak maden işçilerinin de düşünce ve tartışmalarına açık olacaktır.

Bütün Türkiye 1 Mayıs alanıdır

Bütün işyerleri 1 Mayıs alanıdır

İşçi sınıfının 8 saatlik işgünü mücadelesinden doğan 1 Mayıs, süreç içinde anlamı daha da boyutlanarak işçi sınıfının uluslararası mücadele, birlik ve dayanışma günü olarak kabul edilmiştir. 1 Mayıs hem bütün dünya işçilerinin ve emekçi halklarının en genel taleplerinin hem de her ülke özelinde yaşanılan somut sorunlardan kaynaklanan güncel taleplerin yükseltildiği, bu talepler doğrultusundaki mücadelenin daha üst boyutlara sıçratıldığı bir gün olarak değerlendirilmiştir. Yani 1 Mayıs, 1 Mayıs olduğu için değil; salt geçmiş mücadeleyi ve bu mücadelede yitirdiklerimizi anmak için değil işçi sınıfının bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde daha ileri bir noktaya ulaşmak, sınıfın uluslararası mücadele ve bu dayanışmasına hizmet eden birliğinin yaratılmasını sağlamak ve yaşanılan somut durumdan işçilerin ve emekçilerin içinde bulundukları koşullardan doğan talepleri uğrunda mücadelenin yükseltilmesi için kutlanır.

Bu temel tesbit 1 Mayısin kutlanmasına ilişkin salt biçimsel ve mekansal tartışmaların sığlığını gösterirken, asıl yapılması gerekene de işaret ediyor. 1 Mayıs'ın içeriğinin doldurulması ve biçim tartışmalarının ancak bu içerikle bağlantılı olarak anlam kazanabileceği gerçeği, yerine getirmemiz gereken bir görevi de gösteriyor. Dünya genelinde ve ülke özelinde sınıf mücadelesinin bugün içinde bulunduğu durumu, bu durumdan kaynaklanan somut talepleri, işçi ve emekçi güçlerin mevcut koşullarını tesbit etmek ve 1 Mayıs 1990'ın içerik ve biçimini bütün bunlara bağlı olarak ele almak.

Egemen sınıfların pervasızca uyguladıkları soygun, sömürü ve baskı politikalarına karşı bütün halk kesimlerindeki tepkilerin yoğunlaştığı günleri yaşıyoruz. Olağanüstü bölge halkının geliştirdiği ve kitlesel boyutlara sıçrayan direnme mücadelesi, köylülüğün yılların suskunluğunu yırtarak alanlara dökülmesi, öğrenci gençliğin belli bir gelişme içine giren demokratik-özerk üniversite mücadelesi, memurların sendikalaşmak ve haklarını almaları doğrultusunda bir araya gelişleri, cins ayrımcılığına, militarizme, dinsel gericiliğe, insan hakları ihlallerine, çevre kirliliğine karşı insanca yaşam isteklerindeki artış ve çok çeşitli eylem biçimleriyle, grevlerle kendisini açığa vuran işçi sınıfındaki yılların biriktirdiği tepki halk kesimlerindeki canlanmanın işaretleridir. Ne var ki toplumsal muhalefetin çeşitli kesimleri arasında ortak bir mücadele hattının çizelememiş olması bu farklı sınıf ve katmanların ortak tek bir hedefe yönelememesini de beraberinde getiriyor. İşte 1 Mayıs 1990, işçi sınıfı ve emekçi halklar arasında ihtiyacı duyulan ortak bir pratik mücadele hattının yaratılmasına, ayrı kanallardan akan toplumsal muhalefetin birlikte ve aynı hedefe doğru akmasına, bu yöndeki çabaların daha ileri boyutlara ulaşmasına hizmet etmelidir.

Halk kesimlerinde düzene karşı oluşan tepkileri önlemek ve bastırmak amacıyla egemen sınıflar bir yandan 'milli uzlaşma' öneriyleriyle sömürü düzenini işçilere ve emekçilere onaylatmak isterken, diğer yandan provakatif cinayetlerle hedef şaşırtmaya, ortalığı bulandırmaya çalışmaktadır. İçi boş, soyut bir "terör" kavramı ortaya atılarak ve mevcut düzen demokrasi şeklinde tanımlanarak "teröre karşı demokrasi cephesi" oluşturulmak istenmekte toplumsal muhalefetin gelişen eylemlilikleri bu terör tanımı içine sokularak, halka karşı topyekün savaşın meşruluğu sağlanmaya çalışılmaktadır. Oynanmak istenen bu oyunlara karşı, 1 Mayıs 'milli uzlaşma' oyununu bozmalı, yükselen devlet terörüne karşı demokrasiyi varedebilmek için verilen mücadelenin yükseltilmesine hizmet etmeli, fakat bu yapılırken de, egemen sınıfların 'anarşi terör' demagojilerine su taşımamalıdır. Bu pasifist, reformist değil devrimci anlamda kitlesel ve olmayan demokrasiyi savunmak için bir araya gelen ittifakları parçalayıcı nitelikte kutlama olmalıdır.

12 Eylül'le birlikte kapsamlı ve doğrudan bir saldırıya girişen egemen sınıflar ve onların arkasındaki emperyalist güçler, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halkların, her türlü hakkını gasbedip bütün örgütlenmelerini dağıtırken, bütün bir toplumsal hayatın da yeniden bir yapılanmasına giriştiler. Bu gün kendisini 1982 Anayasası, diğer yasalar ve fiili uygulamalarla ifade eden bu yapılanma işçi sınıfı ve emekçi halklar açısından sömürünün, işkencenin, şovenizmin katmerlenmesi anlamına gelirken, emperyalizme olan bağımlılığın daha da derinleşmesine yöneliyordu. Bugün yaşadığımız bir çok sorunun temelinde 12 Eylül fasizmi ve onun dedevamcısı niteliğindeki uygulamalar yatmaktadır. Bu nedenle 1990 1 Mayıs'ı 12 Eylül'ün doğurduğu bütün sorunlarla, yarattığı bütün kurumlarla, getirdiği bütün düzenlemelerle birlikte tarihin çöp tenekesine atılmasına, 12 Eylülcülerden ve onun devamcılarından hesap sorulmasına da hizmet etmelidir.

1 Mayıs 1990, işçi sınıfının özgürce örgütlenmesi, sendikalaşması, toplu sözleşme yapması ve sınıfsız grev hakkına (menfaat, hak grevi, dayanışma grevi, genel grev, siyasi grev) sahip olması doğrultusunda bir mücadele içeriği taşımalıdır. Bu amaçla:

- Bütün çalışanlara özgür sendikalaşma, özgür toplu sözleşme ve sınırsız grev hakkının sadece anayasal bir hak olarak tanınması ve herhangi bir yasal düzenlemeye uğratılmaması,
- Sendikalaşma ve sendikalar üzerindeki her türlü anti-demokratik yasa tüzük, genelge ve fiili uygulamaların son bulması,
- Toplu sözleşmeler üzerindeki bütün sınırlama ve müdahalelerin kaldırılması,
- Zaten sınırlı olan grev hakkını fiilen işlemez hale getirmeyi hedefleyen grev tüzüğünün kaldırılarak, sınırsız grev hakkının tanınması, lokavtın suç ilan edilmesi,
- İşçi kıyımına dönüşen işten atılmaların ve katliam boyutundaki iş cinayetlerinin önlenmesi,

talepleri 1 Mayıs 1990da haykırılmalıdır. Elbetteki bütün bunların gerçekleşmesi ancak verilen mücadele ile sağlanacaktır. Bugün kendiliğindenci ve ekonomik taleplerin ağır bastığı işçi sınıfı mücadelesinde gaspedilen hakları daha ileri boyutlarıyla geri alabilecek, sınıfın ekonomik mücadelesini iktidar mücadelesine tabii olarak yürütebilecek sınıf ve kitle sendikasının, devrimci sendikal yapının yaratılması mücadelesinde 1 Mayıs mevcut birikimde bir sıçramaya da yol açmalıdır. İşçilerin ekonomik mücadelesinin tüm halkın özgürlüğü için, sermayenin boyunduruğundan bütün emekçilerin kurtuluşu için verilen mücadeleye bağlı olarak yürütülmesini sağlayacak sınıfın gerçek anlamda sendikal örgütlenmesinin yaratılmasının gerekleri bütün 1 Mayıs faaliyetlerine yedirilmelidir. Bu doğrultuda 1 Mayıs 1990, işçi sınıfının mücadele birliğinin gelişmesine, gücünün açığa çıkmasına ve sınıfın kendisine güveninin artmasına, hepsinden önemlisi de bu gücün bilinç potasında eriyerek mücadelenin sürekliliğini sağlayacak örgütsel güvencesini yaratmasına hizmet etmelidir. Bu ise işyeri komite ve konseylerinin yaratılmasına bağlıdır. 1 MAYIS'TA İŞYERİ KOMİTE VE KONSEYLERİ İÇİN İLERİ!

İşçi sınıfı üzerindeki yasak ve baskılar bütün halk üzerindeki yasak ve baskılardan ayrı olarak düşünelemeyeceği gibi, işçi sınıfının ülke ve dünya genelindeki sorunlardan uzak bir mücadele çizgisi izlemesi de düşünülemez. Bağımsız ve demokratik bir Türkiye'nin yaratılması, halkın kendi geleceğini kendi elleriyle kurması yolundaki her pratik adımın, her talebin en doğal sahibi ve en kararlı savunucusu işçi sınıfıdır. Her türlü sömürü ve baskının kaldırılması, insan onuruna yaraşır bir düzenin kurulması yolundaki mücadelenin öncüsü olan işçi sınıfı 1 Mayıs 1990'da elbetteki bu yöndeki taleplerini yükseltecektir.

Bu nedenle ;

- 1982 Anayasasının kaldırılması,
- Bu Anayasa ve onun uzantısı yasalarla, tüzüklerle, kanun hükmünde kararnamelerle susturulamayan Türkiye toplumunu ezip sindirecek köleleştirmeyi amaçlayan 2935 sayılı Olağanüstü Hal Bölge Valiliği Kanunu'nun ve son çıkarılan 431 sayılı kanun hükmünde karanamenin kaldırılması,
- Özelleştirme adı altında yapılan yabancılaştırmayla halkın emeğiyle yaratılan değerlerin yerli ve yabancı tekellere peşkeş çekilmesine son verilmesi,
- İdam cezasının kaldırılması, siyasi tutuklu ve hükümlülerin serbest bırakılması, işkencenin durdurulması, işkencecilerden hesap sorulması MİT, Kontr-gerilla ve siyasi polisin dağıtılması,
- DGM'lerin kaldırılması, yargı bağımsızlığının sağlanması,
- Ülkemizin emperyalizmin boyunduğu altında tutulmasına, ülkemizin değerlerinin emperyalistlere akıtılmasına hizmet eden AET, IMF, OECD gibi mali ve siyasi, NATO gibi askeri emperyalist örgütlenmelerle bütün ilişkilerin kesilmesi, ABD ile yapılan ikili kölelik anlaşmaların iptali, ülkemizin stratejik konumunun emperyalizmin çıkarları doğrultusunda kullanılmasının önlenmesi,
- Eğitim ve sağlık hizmetlerinin parasız ve nitelikli bir hale getirilmesi, işsizliğin önlenerek herkese yeteneğine ve isteğine uygun bir iş sağlanması, gecekondu yıkımlarının önlenmesi ve çağın gereklerine uygun bir konut sağlanması ve bunların devletin sorumluluğu altında olduğunun kabul edilmesi,
- Kadınlar üzerindeki her türlü ayrımcılığın son bulması,
- Kapitalizmin kar hırsından kaynaklanan çevre katliamının önlenmesi,
- Üniversitelerin bilimi halkın hizmetine sunan demokratik-özerk bir yapıya kavuşturulması,
- Köylüler üzerindeki tefeci-tüccar cenderesinin, kapitalist tekellerin ve emperyalizmin oyunlarının bozulması,
- Olağanüstü Bölge halkı üzerinde estirilen baskı ve teröre son verilerek demokrasilerin vazgeçilmez ilkesi olan söz, yetki ve kararın halkta olmasının kabul edilmesi, özel timin dağıtılması, koruculuk sisteminin kaldırılması,
- Faşist kurumlaşmanın kaldırılıp SÖZÜN, YETKİNİN VE İKTİDARIN HALKTA OLDUĞU GERÇEK BİR DEMOKRASİNİN YARATILMASI doğrultusundaki mücadele daha da yükseltilmelidir.

Ayrıca dünya genelinde yaşanan gelişmeler neredeyse emperyalizmin uluslararası bir zaferi boyutuna ulaşırken, "sosyalizmin iflas ettiği", "olüp bittiği" çığlıkları atılmaktadır. Bu gelişmeler karşısında yıkılıp iflas edenin sosyalizm değil, revizyonist-bürokratik diktatörlükler olduğunu haykırmak, işçi sınıfının gerçek kurtuluşunun sosyalizmle olduğunu vurgulamak ve YAŞASIN SOSYALİZM şiarını yükseltmek 1 Mayıs 1990'da özel bir önem taşıyor.

İşte yukarıda belirtilen bir konjonktürde ve böylesi bir içerikte kutlanması gereken 1 Mayısın biçimi de anlatılanlara bağlı olarak ele alınarak kutlanmalıdır. Burada karşılaşılabilecek bir sorun üzerinde durmak gerekiyor. Biçim olarak çok farklı iki uçta görünüyor olmasına rağmen öz olarak aynı düzlemde yer alan ve mücadeleyi kısırlığa, egemen sınıfların onayını arayarak 1 Mayıs'ın devrimci özünü boşaltan, düzene eklemlenmeye çalışan, diğer yanda çok daha "radikal" söylemler geliştirilmesine rağmen sonuç olarak aynı yere hizmet eden 1 Mayısı geniş işçi ve emekçi kitlelere mal etmeyi düşünmeden düz bir mücadele mantığı ile somut koşulları gözardı ederek belirli mekanları fetişleştiren bu eğilim aşılmak zorundadır. Bunun aşılması ve 1 Mayıs'ın gerçek anlam ve içeriğine uygun bir şekilde kutlanması için bütün Türkiye,bütün işyerleri 1 Mayıs alanı yapılmalı ve içeriği en geniş işçi ve emekçi kitlesine anlatılmalı, kitlesel ve militan bir mücadele hattı oluşturulmalıdır. Bir yandan üretimden kaynaklanan güç devreye sokulmalı diğer yandan bütün Turkiye 1 Mayıs alanına çevrilmelidir. Elbetteki, işyerlerinde ve çeşitli bölgelerde yapılacak 1 Mayıs kutlamalarında somut koşullar değerledirilerek, çeşitli yaratıcı eylem biçimleri gündeme gelebilecektir.

Soyguna, sömürüye, baskıya, işkenceye karşı, emperyalizme, faşizme, şovenizme karşı bağımsız demokratik bir Türkiye için, üretenlerin yönettiği bir düzen için, halkların kardeşliği üzerinde yükselen savaşsız, sömürüsüz bir dünya için yürütülen mücadelede işçi sınıfının uluslararası mücadele, birlik ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın şanlı bayrağı 1990'da daha yükseklere çekilmelidir. Sloganlarımız dalga dalga bütün ülkeyi sarmalı, faşizme karşı demokrasi mücadelesinde 1 Mayıs'la birlikte yeni mevziler kazanabilmeliyiz.

YAŞASIN 1 MAYIS

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI MÜCADELE, BİRLİK VE DAYANIŞMA GÜNÜ

1 MAYIS'TA İŞYERİ KOMİTE VE KONSEYLERİ İÇİN İLERİ

ÜRETEN BİZİZ, YÖNETEN DE BİZ OLACAĞIZ

BÜTÜN TÜRKİYE 1 MAYIS ALANIDIR, İŞYERLERİ 1 MAYIS ALINIDIR

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ MÜCADELE BİRLİĞİ

Şubeler Platform
1 Mayıs
Taksim için başvuru

İstanbul'da oluşturulan sendika şub
formu, sendika yöneticisi, işyeri temsil
çilerden oluşan 46 kişilik tertip k
MAYIS'I TAKSİM'de kutlamak için
tarihinde bir basın açıklaması yapara
ğe başvurdu.

BASIN AÇIKLAMASI

Değerli Basın Mensupları:
Ülkemizde 1 Mayıs'ı kutlamaya yön
tışmalar yıllardır devam etmektedir. E
nıflar, işçi sınıfının Uluslararası
Dayanışma ve Mücadele günü olan 1
yasaklamaya çalışıyor. İşçi sınıfımız v
halkımız ise, en doğal hakkını kullanab
cadelesini veriyor.
1976-1979 yılları arası işi ve emekç
cü ile yığınsal olarak kutlanan 1 May
lül rejimi tarafından gaspedilen hakla
biridir.
1 Mayıs'ları yasaklamalarla kalmad
sal 1977 1 Mayıs'ında Taksim'de ala
duran yığınlar üzerine ateş açarak, 37 e
ölümüne neden oldular. 1989 1 Mayı
ne aynı alanda, göstericilere açılan a
cunda, M.Akif DALCI yaşamını yi
Mayıs'ı kutlamaya kalkmayın, po
olur" diyenlerle, provokasyonları ter
lerin kimlikleri aynıdır.
Bu yıl 1 Mayıs'ın anlamına yaraşır k
sının iki nedeni vardır: Birincisi, 1990
ına, yılların biriktirdiği sorunları daha
biçimde yaşayarak ve bu sorunların aşı
nünde mücadelenin belli bir yükselme
birlikte giriyoruz. Durumun bilincinde
maye, mevcut yıldırma politikalarını
rılan kararname ile de perçinledi. İ
Mayıs'ın 100.yılı olması nedeniyle, T
de üyesi olduğu Uluslararası Hür İşçi
ları Konfederasyonu (ICFTU), 1990
ın Dünyanın her tarafından görkeml
kutlanması kararını alarak, üyelerine
TÜRK-İŞ ise, uzun yıllar 1 Mayıs'ı sa
nin de ötesinde, 1 Mayıs'ın emekçiler
lik, dayanışma ve Mücadele içeriğini
etmedi. Böyle bir anlayışın 1990 1 Ma
hiplenmesi beklenemezdi. Nitekim, ge
kararına ve ICTFU'nun ilke kararına
TÜRK-İŞ 1990 1 Mayıs'ını kapalı salo
yerlerinde bir bildiri okumakla geçişti
lışmaktadır.
1 Mayıs'larda dünyanın hemen he
ülkelerinde işçi ve emekçiler üretimc
güçlerini kullanmakta, emekçiler 1 M
lamına yakışır şekilde alanlarda kutla
Türkiye İşçi sınıfı ve emekçilerinin de
Birlik, Dayanışma ve Mücadele günü
mayarak, alanlarda kutlamaları en do
larıdır.
Biz İstanbul'da değişik sendika şube
yöneticilerin oluşturduğu ŞUBELER
FORMU olarak, TÜRK-İŞ'in belirled
yıs'ı kutlama biçiminin günün anlamın
olduğunu görmekteyiz.
İşte bu nedenledir ki; Aşağıda imz
lunan bizler, 1990 1 Mayıs'ını en yığın
de Taksim 1 Mayıs alanında kutlamak
alınış bulunuyoruz. Bugün İstanbul V
başvurusunu yapacağımız 1 Mayıs k
na, başta İşçi Sınıfımız olmak üzere, tü
halkımızı mücadeleye güç vererek,
meye çağırıyoruz.

İzmir Belediye İşçileri:

"Çekilsinler yönetimden; Bizler yönetime talibiz"

İşçilerin Sesi-İZMİR)-İki aya yakındır TİS görüşmelerinin sürdürüldüğü Belediye işçilerini işyerlerinde ziyaret ettik. Söyleşiyi aktarıyoruz.

"TİS görüşmelerimiz 5 Mart'ta başladı. Bizler iki ay önceden taslak hazırlıklarına başladık. 500 işçinin çalıştığı TRO-OTO Atölyesinde her postadan seçilen 30 civarında temsilciyle günde iki saat taslak üzerinde çalıştık. Hazırlanan taslak, tüm işçi arkadaşların onayına sunulduktan sonra, sendika yöneticilerine verildi. Belediye-İş bünyesindeki ilgili 4 sendikanın her şubesinden 4 işçi temsilcisinin de katılımıyla oluşturulan üst komisyonlarda taslağımıza son halini verdikten sonra, sözleşme taslakları tüm işçilerin izleyebileceği duyuru panolarımıza asıldı. Sözleşme görüşmelerinin başladığı daha ilk günlerde sendika başkanının işçilerle yaptığı söyleşide "İşçiler olarak taslağa sahip çıkacağımızı, aynı şekilde sendikanın da sahip çıkmasını istedik. Taslak sözleşme çalışmaları sırasında her postadan birer kişinin demokratik yöntemlerle seçilerek oluşturdukları temsilciler kurulu bir örgütlülüğün devamını sağlamak, İşyerindeki sorunları tartışabilmek, diğer işyerleriyle dayanışma sağlamak ve kalıcılaşabilmek amacıyla taslak hazırlıkları sırasında oluşturulan kurulu ve doğal önderlerini bir kez daha, hem de 500 civarında işçinin katılım ve açık oylarıyla yeniden görevlendirerek, güvenlerini tazelediler.

İşyerimizde oluşan bu demokratik yapılanmanın adının konulması üzerinde pek tartışmadık. Kimi işçi arkadaşlarımız "İşyeri komitemiz" kimileri "çalışma komisyonlarımız" vb. sıfatlar kullansa da bizim için önemli olan bunun özüdür diyerek, bu konuda herhangi bir polemiğe girmedik. Bu çalışmalarımıza İNSAN HAKLARI, ÖZELLEŞTİRME, İŞÇİ SAĞLIĞI VE İŞ GÜVENLİĞİ, ÖZÜRLÜLER, EĞİTİM- KÜLTÜR komisyonları oluşturarak, devam etmekteyiz."

"Bizler, TİS görüşmeleri boyunca hep işçilerin birliğini ilke edindik. Tüm işçi arkadaşların çalışmalara fiilen katılmasını istedik. Bunda büyük ölçüde başarılı da olduk. Çimento işçilerini grev yerlerinde 1000'e yakın belediye işçisi olarak ziyaret ettik. Grevci arkadaşlara yoğurtlarımızı götürdük. Onlarla birlikte "İşçiler elele genel greve, işçiler birleşin yönetime yerleşin, Yaşasın 1 Mayıs" vb. sloganlarımızı ettik. Bu tavrımızla kendi işyerimizle birlikte işçi sınıfının birliğinden yana olduğumuzu gösterdik."

"-Sözleşmeler sırasında işverenlerin % 50'lik teklifi karşısında, 12.000 (Onikibin) belediye işçisi, mesaiye kalmama, sakal bırakma, işyerlerinde topluca alkışlı protesto yürüyüşleri düzenledik. İşçi arkadaşların mesaiye kalmamaları, özellikle pazar günleri işyerlerinde üretimin durması, ulaşımda ve temizlikte aksamalara neden oldu. Bu durumu işveren olumsuz yönde ve bizleri halkla karşı karşıya getirecek şekilde, basına demeçler vererek kullanmak istedi. İzmir bünyesindeki 5 belediye başkanı halka hizmet için dayanışma gösteremezken, sözleşme görüşmelerinde % 50'lik teklifle tam bir dayanışma içine girdiler. İşçilere ortak imzalı mektuplar göndererek, boyalı basını da kullanarak gözdağı vermeye çalışıyorlar.

"-İşçi arkadaşlar olarak önemli bir isteğimizi gazeteniz yoluyla işveren temsilcilerine ve tüm kamuoyuna duyurmak istiyoruz.

Gerek Y.ÇAKMUR gerek diğer belediye başkanları istenilen ücret ve sosyal hakların çok yüksek olduğunu, Belediye bütçesinin bu yükü kaldıramayacağını söylüyorlar.

BİZİM TEKLİFİMİZ OLDUKÇA AÇIK

Bizler hizmet üretiyoruz. Yaptığımız hizmetin karşılığında insanca yaşayabileceğimiz haklar talep ediyoruz. Biz belediye bütçesinin istediğimiz rakamları kaldırabileceğini söylüyoruz. Eğer bu konuda samimi iseler:

-ÇEKİLSİNLER YÖNETİMDEN

-BİZLER YÖNETİME TALİBİZ

-ÜRETENLERİN YÖNETEN OLABİLECEKLERİNİ DOSTA DÜŞMANA HERKESE GÖSTERELİM."

"İşverenler tüm işçi arkadaşların adreslerine posta ile gönderdikleri ortak imzalı yazıda sendikanın istediği ücretle kendilerinin vermek istediği rakamı belirtip, aradaki farkın kapatılmayacak boyutlarda olduğunu söylediler.

92 saat aylık mesai ve 2 pazar mesaisi ile elimize geçecek paranın hesabını yaptılar. Haklılıklarını kanıtlamak için hergün gazetelere "İşçi dostu" görünümlü resim ve haberler çıkarttılar. İşçiler olarak bize gönderilen bu yazıları 14 Nisan 1990 günü toplu olarak Konak Meydanı'nda cevapladık. Hepimiz bu yazıları yırtarak, eylemlerimizi daha etkili biçimde sürdürme kararı aldık."

"Yüksel Çakmur'un "Şeker Bayramı öncesi işçilerimin yüzü gülecek" sözüyle 19 Nisan 1990 günü yeni görüşmeye oturtulacak. 48 kabul edilen, 34 anlaşılamayan madde görüşülecek. Eğer sonuç işçiler adına yine olumsuz olursa Şeker Bayramı boyunca taşıma ve temizlik işçileri başta olmak üzere, normal yaşamı durdurma noktasına varabilecek bir eylemlilik kararı alınabilir."

"Bugün bizim özellikle 9-12 Nisan'da yapılan görüşmelerdeki işverenin olumsuz tavrını protesto etmek için sakal, toplu yürüyüş mesailere kalmama gibi eylemlerimiz yanında özellikle Belediye otobüs şoförlerinin iş yavaşlatma eylemi halkın dikkatini çekiyor. Her otobüs belediye işçilerinin TİS görüşmelerinin tartışıldığı yerler oluyor.İşleri aksayan, tepki gösteren insanlara haklı olduğumuzu tek tek anlatarak, işverenin uzlaşmaz tutumunu sergiliyoruz. Belediye başkanlarının uzlaşmaz görünen çelişkilerinin işçilere karşı nasıl yok olduğu, nasıl biraraya geldikleri anlatılıyor. Eylemlerimizin halka karşı olmadığı, işverenin uzlaşmaz tutumuyla işçileri böyle bir eylemlilik sürecine soktuğu anlatılıyor.

"İşe geç gelen, mesaiye kalmayan, pazar günleri me iye gelmeyen bizlerden tek tek savunmalarımız istendi. Bundan önceki yönetimde dahi görülmeyen bu baskı yönetimini toplu olarak savunma hazırlayarak, protesto ettik."

"Son olarak 820 mevsimlik çalışan işçi arkadaşımızın işine son verilmesi işçi fazlalığı var" yalanıyla geçiştirilmeye çalışılıyor. Biz hiçbir işçi arkadaşımızın, neden ne olursa olsun işten atılmasını istemiyoruz. (Atılanlar bize ters görüşteydi gibi sözler söyleniyor.)

"Eski hükümlü statüsüyle işe alınan arkadaşlarla toplantı yapılarak işçi eylemlerinin önderleriymiş gibi gösterilmeye çalışıldı. Bu arkadaşlarımız işten çıkartırız, Ankara'dan sıkıştırıyorlar tehdidi ile karşı karşıya kaldılar. Haklı kavgamızın nedenini işverenler çok iyi bilmelerine rağmen, "kökü dışarda" safsatalarıyla mücadelemizi farklı zeminlere çekmeye çalışıyorlar. Birim yapılanmalarında görev alan arkadaşlar bugün yapılmaya çalışılan eylemleri yetersiz gören işçi arkadaşlarımızı, daha sert eylemler öneren arkadaşlarımızı ikna yöntemiyle ortak mücadele platformunda tutuyorlar. Eylemlerimizi yetersiz gören arkadaşlarımızın hiçbiri eski hükümlü statüsüyle işe alınmadı. Aksine yıllardır bu işyerinde çalışan, 1980 sonrası gerici yönetimler tarafından işe alındılar. Arkadaşlarımız bunlar. Biz haklı olduğumuza inanıyoruz, bunu gücümüz oranında tüm kamuoyuna duyuracağız."

"29 Nisan'da yapmayı düşündüğümüz moral gecemize açık salonda yapılacağı gerekçesiyle izin

Devamı 9.sayfada

Çimse-İş Sözleşmesi bağıtlandı

Genel Merkezin kararsızlığı üzerine şube yönetimlerinin ve işçilerin de katıldığı kitlesel olarak Ankara'ya gidiş yaşandı. Genel merkezde yapılan toplantılar sonucu sözleşme aşağıdaki ekonomik haklarla bağıtlandı.

Ücret 1.Yıl: % 100 675.000 2.Yıl % 60, 255.00 TL.,

Yakacak 1.Yıl: % 100 900.000 2.Yıl % 60 1.000.000 TL.

Ayakkabı 1.Yıl:% 100 75.000 2.Yıl % 60 100.000 TL.

Giyim-İzin 1.800.000 (Her ay 150.000 TL. şeklinde verilecek.)

İşyeri çalışma düzeni, iş güvencesi, işçi sağlığı, disiplin kurulu gibi konularda ne getirildiği şimdilik açık değil.

Ama görünen o ki, işyerlerinin özelleştirilmesi hızlandırılıp, işten atılmalar yoğunlaşabilecek, karaborsa fiyat resmi fiyata dönüşecektir. Gelecek sayımızda konunun değerlendirilmesi yapılacaktır.

İŞÇİLERİN SESİ

Köy Enstitü Gecesi

İşçilerin Sesi (İzmir)-Köy Enstitüleri
yıldönümü İzmir'de bir açık oturum
Konuşmacılar, köy enstitülerinden gü
retmen hareketinin değerlendirmesini y
gün varılan noktayı ve bundan sonr
olması gerektiğinin üzerinde durdular
İsveç Kültür ve Dostluk Derneği'nin d
rak ülkemizde bulunan İsveç Meslek Öğr
Sendikası yöneticileri Ake HANNERSTR
Gerd LUNUDBERG ülkemizde insan
sendikalar alanında incelemeler yaptık
lediler.
İsveç'te öğretmenlerin 1948 yılından
sendikalaşma mücadelesi verdiklerini s
neticiler, sendika hakkını 1966 yılında
belirttiler. Konunun yalnızca öğretme
tüm toplumu yakından ilgilendirdiğini,
timin kültürlü toplumun kaynağı olduğ
diler. Ülkelerindeki iktidarın sosyal
anlayışta olmasından dolayı taleplerini
zarlık aşamasında grev kararına varma
getirildiğini, geniş kitlenin desteğine sa
larını, bunun iktidara baskı unsuru ol
nu söylediler.
Türkiye'de öğretmenlerin sendika çal
ülkenin özgül koşullarına göre şekillene
gün gördükleri kadarıyla iktidarın send
man gibi görmelerinden üzüntü du
belirttiler. Devletle sendikanın birlikte, bi
lerek soruna çözüm yolu bulabileceği
Türkiyeli öğretmenlerin sendika kurma
lelerinin haklı olduğunu, bu isteklerine
larını dilediklerini belirttiler.

Bozüyük Çitosan grevine moral ziyaret

Eskişehir'de işçiler, öğrenciler ve
Devrimci Gençlik'ten oluşan temsilcile
Bozüyük Çitosan Seramik Sanayi
T.A.Ş.'nin grevini ziyaret ederek grev
işçilere başarı dileklerinde bulundular.
Temsilciler grev sözcüsü işçilerle soh
ederek, sorunları hakkında bilgi aldılar.
Sorulan bir soru üzerine, grev öncesi
kararı ve grev hakkında hiçbir bilginin
verilmediğini bu konular hakkında eği
düzeyde hiçbir çalışmanın yapılmadığ
belirten işçiler sendika yönetimlerini
elestirdiler

...k şef, tek parti

...sayfada

...oy, Ç.Emeç cinayetleri bu zemini ... mevcut yapı "demokrasi" diye ... bu yapıyı korumak doğrultusun... terörü" yükseltilmiştir.
...-Cizre-Silopi-Midyat'da başlayan ...eriler.. MGK toplantısı, zirveler, ...akat ve son kararname.. Sonuç, ...rlüğün pekiştirilmesi, TEK ŞEF-...l'ye gidiş.

...ARNAME VE GETİRDİKLERİ

...name, her ne kadar bir bölge için ...elirtiliyorsa da, tüm ülkeyi kap... niteliktedir. Kararname, basına ...a artırımı, bölge dışına sürgün, ...kal çalışmalara darbe, uygulayıcı...a dava açılamayacağı bir içerik...ği ile kararname, sıkıyönetimden ... işleyişi getirmektedir. Özellikle ...-matbaaya getirilen uygulama uy...a yorumuna açık ve esasta basını ...halkın bilgilenme ve tavır belirt...un elinden alınmasıdır. Yayının ...o-girmemesi önemli değildir. Ül...nde olursa olsun verilen bir emirle ...lecektir. Basımevlerine getirilen ...umalar, yayınların basımını engel... zamanda basımevi sahiplerine san...i tanımaktadır. Bu genelde tüm ...le sol basına vurulan bir darbedir. ...**nda 12 Eylül'le** başlatılan "solu ...**ne" politikalarının bir parçasıdır.** ...ne köylerin boşaltılmasını veya in...nın ortadan kaldırılmasını getir...ani, bölge içi veya dışı zoraki ika...vatmaktadır. Yine, işçilerin en ya...ı (grev-sendikalaşma vb.) kullan...adan kaldırmaktadır. Çalıştığının ...amayan işçiler, bu doğrultuda bir ...emeyecek. Sendikalaşamayacak... için öncelikle bölge valisinin olu... zorundadırlar. Ayrıca, yargıçlar ...ışına çıkarılabilecektir. Yani, dev... savcısına, yargıcına güvenme-...

...RA YÜRÜYÜŞ"TEN UYGUN ...ADIM YÜRÜYÜŞE

... kadar Cumhurbaşkanını tanıma ... sıkmayacaklarını ve parlemento-, ...iradesini yansıtmadığını belirten ...derleri kararnameye şikeli olarak ...ktadan itiraz etmektedirler. Ken...okrasinin savunucuları olarak gö...ler suç ortaklarını inkar yoluna ...er. Ülkede "demokrasi" olmadı...ler şimdi demokrasiyi korumak...yorlar. Ve "silaha karşı silahlı ..." kaçınılmazlığını vurguluyorlar. ...' safsataları ardına sığınarak ...rünü" savunuyorlar. Ana muha...I.İnönü, "polise yardımcı olaca...ahipleneceğiz.. Kurtuluş savaşı ruhu ile savaşmak"tan dem vurarak son kararnameyle ilgili "getirilen önlemler huzuru sağlamaya yöneliktir. Şimdi getirilen önlemler bir başlangıçtır, ama zayıf bir başlangıçtır.. Zorunlu ikamet.. Eskiye göre biraz yumuşatılmış ve daha insalcıl (nasıl oluyorsa) bir hal verilmiş gözüküyor.. Sansür konusu, demokrasi için kısa bir süre için haberlere engel kabul edilebilir" diyerek ve "Milli mutabakat hükümeti" önererek mevcut yapıyı savunmaktadır.

Demirel ise, sanki onay vermemiş gibi kararnameyi "Kuyucu Murat Paşa yöntemlerine" benzeterek tam bir ikiyüzlülük göstermektedir. Sanki, 24 Ocak kararlarını "faşizm dense de bunları uygulayacağız" diyen kendisi değilmiş gibi pişkinlik gösterileri yapmaktadır.

Muhalefet liderleri, iktidara yürüdüklerinden, cumhurbaşkanını indirmekten, hesap sormaktan söz ederlerken, zirve toplantısından uygun adım yürüyüşle çıkarak cumhurbaşkanının meşruluğunu, karşı çıktıkları "demokrasi'yi korumak için getirilecek önlemleri şartsız destekleyeceklerini ilan ediyorlardı. Tam anlamıyla Türkiye toplumuna ihanet çizgisine oturmuşlardır.

DİRENME ODAKLARI YARATILMALIDIR:

Bütün bu gelişmeler önümüzdeki süreçte tüm toplum kesimlerine yönelik saldırıların yoğunlaşacağının ipuçlarını göstermektedir. Bu saldırılar, en meşru ve yasal haklarımızın kullanılmasına yönelerek **12 Eylül'le biçimlendirilen yapının daha da tahkim edilerek tek şef tek parti yönetimi hedeflenmektedir.** Yapılacak hak arama eylemliliklerine yani işçilerin grevleri, öğrencilerin özerk-demokratik üniversite, kamu çalışanlarının grevli-toplu sözleşmeli sendikal hak mücadeleleri, insan haklarının savunulması ve olağanüstü bölge halkının en ufak istemleri "anarşi-terör" olarak nitelendirilip, "demokrasiyi koruma" adına saldırılacaktır. **"Milliyetçilik-mezhepçilik körüklenerek, hakları birbirine kırdırma politikaları gündeme gelebilecektir.**

Emperyalizmin ve onunla bütünleşmiş egemen ittifakın bu politikalarını yokedici kararları ve oluşturmayı amaçladıkları bloku parçalanmaya hizmet edici eylemliliklerin yaratılması göreviyle karşı karşıyayız.Bu görev, toplumun tüm alanlarında yaratılacak direnme odaklarının ve devrimci-demokrat muhalefet hareketinin eksenini oluşturacak işçi sınıfı, diğer toplum kesimlerini çevresinde toparlama misyonunu taşıyabilecek tek güçtür. Tam bu noktada işyeri komite ve konseylerinin kaçınılmazlığı ve oluşturulması gerektiği bir kez daha kendini dayatmaktadır. Bu örgütsellikleri oluşturduğumuz ve işlerlik kazandığımız oranda bu saldırılar göğüslenir,yeni mevziler kazanılır ve kalıcı birlikteliklerin nüveleri ve direnme odakları yaratılabilir.

Başkanlar salonda

Baştarafı 1.sayfada

Bazı "sol kanat" sendikacıların, Ilgaz Dağında yapılan gizli görüşmeye yönelik eleştirilerinden sonra başkanlar kurulu "Cuma namazı ve öğle yemeği için toplantıya ara verdi."

CUMA NAMAZINI MÜTEAKİP 1 MAYIS TARTIŞMASI.

Toplantının öğleden sonraki ikinci bölümü ise 1 Mayıs tartışmalarıyla geçti. "Sol kanat" sendikacıların 1 Mayıs'ın alanlarda kitlesel bir şekilde kutlanması şeklindeki önerileri, Türk-İş yönetimi ve "sağ kanat" sendikacıların, 1 Mayıs'ın kapalı salon toplantısıyla kutlanması, şeklindeki önerileriyle karşılandı.

Tümtis ve Hava-İş sendikalarının 1 Mayıs'ın işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücade günü olarak, sınıfın ekonomik demokrasi-politik hak ve istemlerinin öne çıkartılarak alanlarda kutlanması ve aynı zamanda tüm işyerlerinde işi durdurarak 1 Mayıs'a ilişkin bildirilerin okunması önerileri sert tartışmalara yol açtı.

Türk-İş yönetimi, provakasyon mantığının arkasına sığınarak alanlara çıkmayı reddederken, tüm işyerlerinde 1 Mayıs günü bildiri okunmasını kabul ediyordu. Başkanlar kurulunda Türk-İş yönetimiyle birlikte tavır alan Türk Metal Sendikası ise bildiriye karşı çıkıyordu.

Tez Koop-İş Sendikası genel başkanı ise, farklı olarak 1 Mayıs'la birlikte 8 Mart'ın da Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak Türk-İş tarafından her ikisinin de alanlarda kutlanmasını öneriyordu.

Petrol-iş sendikası genel başkanı Münir Ceylan ise, 1 Mayıs'ın alanlarda kutlanmasını savunmakla birlikte, bu öneriyi Türk-İş'e bağlayarak, kendilerine bir manevra alanı oluşturuyordu. Şalter indirmekten, 1 Mayıs'ı alanlarda kutlamaktan söz eden Ceylan Türk-İş 1 Mayıs'ı alanlarda kutlarsa, kendileri de alanlara çıkabileceklerdi.

Türk-İş başkanlar kurulunun baştan sona bir "alan tartışması" kapalı salon toplantısıyla kapatılırken, hem Türk-İş'in birlik ve beraberliği bozulmamış hemde birçoklarının gönlü hoş tutulmuştu. Zira yedekte tutulan "bu da bir başarıdır" değerlendirmeleri her zaman hazırdı.

Şevket Yılmaz, durumdan memnun olarak salondan çıkarken, "Türk-İş'in birlik ve beraberliği doğru yoldadır. Kimse yanlış yazmasın, yanlış beyanat vermesin" diyerek gerekli uyarılarda (!) bulunuyordu.

Başkanlar kurulunun sonuç beldirisinde ise: Kamu İşveren Sendikaları grev teşvikçiliği yapmaktadır denilerek, "Toplumsal uzlaşma çağrısı yapan işveren kesiminin bu niyetini samimi bulunmadığı" anlatıldı. Bildiride "Erken bir genel seçime gidilmesinin zaruri olduğunda ittifak edilmiştir" denildikten sonra 1 Mayıs'a yönelik olarak başkanlar kurulunun kararı şöyle anlatılıyordu: "Türk-İş yönetim ve başkanlar kurulu, 1 Mayıs kutlamalarıyla ilgili konuyu ağırlıklı şekilde müzakere etmiştir. Bu gün ülkemizin içinde bulunduğu nazik koşullar nedeniyle bu yılki 1 Mayıs kutlamalarının, Türk-İş salonunda ve işyerlerinde bildiri okunmak suretiyle yapılması uygun görülmüştür."

Başkanlar Kurulu toplantısını değerlendiren sendikacılardan Basın-İş sendikası genel başkanı Ali Ekber Güvenç: "Başkanlar kurulunda ilk kez 1 Mayıs'ın ICFTU ilkeleri çerçevesinde kutlanması, ancak Türkiye'nin içinde bulunduğu koşulları da dikkate alarak,bu kez salonda kutlanması talepleri vardı. Ağırlıklı olarak salonda kutlanması görüşü bu döneme özgü olarak kabul gördü" derken, Ağaç-İş sendikası genel başkanı Güral Erçakır ise: "1 Mayıs İran'da bile alanlarda kutlandığına göre, bizde de 1 Mayıs alanlarda kutlanmalıdır. İleride bunun gerçekleşeceğine inanıyorum" diyordu.

"Çekilsinler yönetimden"

Baştarafı 8.sayfada

verilmedi. Bu geceye katılan tüm insanlara haklılığımızı anlatmayı düşünüyorduk. 12.000 belediye işçisinin moral gecesi yapma talebi Emniyet Müdürlüğü tarafından izin verilmeyerek, geri çevrildi."

22 Nisan 1990 günü saat 13.00'de Gaziemir'de mitingimiz var. Petrol-İş sendikasıyla ortaklaşa düzenlediğimiz bu mitinge tüm işçileri belediye işçileri olarak da davet ediyoruz."

"Anlaşma sağlanamayan bir sözleşme maddesi de 1 Mayıs'ın işçi bayram olarak kutlanması isteği. "Ben daha önce Buca belediye başkanlığı yaptığım sırada işçi % 200 zam istedi, ben % 350 zam verdim" diyen Y.Çakmur, sözde demokrat, ilerici kimliği ile 1 Mayıs işçi bayramını sindirememiştir. Bizlere karşı almış olduğu bu tavırla sermayenin tarafında olduğunu ilan etmiştir.

Bazı sendikaların kendilerine ait gazete, dergi vb. yayın organları var. Bizim kamuoyuna sesimizi duyurabileceğimiz yayın organımız yok. Bu konuda genel merkezimize en az 50 mektup yazdım. Bu eksikliği gören arkadaşlarım benden daha fazla mektup gönderdiklerini söylemelerine rağmen, genel merkezimizin bu olaya yaklaşımında bir farklılık göremiyoruz. Bizim, sorunlarımızı duyurabileceğimiz yayın organına ihtiyacımız var."

İzmir Büyükşehir Belediyesi ve ilçe (Konak, Buca, Bornova, Karşıyaka) Belediyelerinde çalışan 12.000 işçinin sorunlarını özet olarak işçi arkadaşların ağzından aktarmaya çalıştık. Bu sorunlarına yine kendi gayretleri ile başladıkları çözüm yollarını başka işyerlerindeki işçi arkadaşlarımıza bilgilendirmeyi aktarıyoruz. Görüştüğümüz işçi arkadaşlardan son günlerde basına, özellikle sol basına uygulanan baskı politikalarına karşın verilen varolabilme gayretleri doğrultusunda başarı dilekleri aldık.

Grev komiteleri

Baştarafı 4.sayfada

okulu" olarak değerlendirebilmektir.

Grevlerin bir savaş okulu olarak değerlendirilebilmesi, mücadelenin grev süresi ile sınırlanmaması, kazanım, deneyim ve birikimlerin sınıfın örgütlülüğünü bir üst basamağa sıçratma doğrultusunda bir pota işlevini İşyeri Komite ve Konseyleri görecektir.

Grevler süresince yaşanacak sorunları çözme, grevi yönlendirme, grev sonrasında saldırılara karşı önlemler alabilme doğrultusunda daha organize hareket etme ihtiyacıyla grev komiteleri yaratılmaktadır.

Bu çaba İşyeri örgütlülüğünün daha da yaygınlaşması bütün kitleye nüfuz etme ve kavranması doğrultusunda bir yönelim taşımalıdır. Yani grev komiteleri işyeri komitelerini bir organı olmalıdır.

Komite grev anında olsa bile, grev okulunun kazandırdığı birikimlerle kalıcı örgütlülüklerin yaratılması sürecine girilmelidir. Doğal ilişki ağları geliştirilmeli, nitelikleştirilmeli, sendikal yaşamın bütününe işçilerin çekilmesi, aktif katılımı sağlanmalıdır.

Grev komiteleri gelip geçici bir örgütlenme olarak algılanmamalı ilk önce duyarlı insanlardan başlayarak tüm işçileri kapsayıcı ilişkiler yaratılmalı ve sistemleştirilmelidir.

Grev komiteleri kendi içinde evrilerek mücadeleyi kalıcı kılacak örgütlenme olan işyeri komitelerince dönüşmelidir.

Grevin başarıya ulaşması sağlam bir örgütlülük gerektirir. Örgütlenme sorunu greve çıkıldığı anda değil, toplu sözleşme görüşmeleri ile birlikte ele alınmalıdır. Bugüne kadar yapılan grevlerde grev esnasında veya sonrasında (tensikat gibi) saldırılarla yüzyüze kalınmış, bu saldırılara gerekli yanıt verilememiştir. İşyeri örgütlenmeleri üzerinde yükselmeyen çabalar, iyi niyetli çabalardan öteye gidememiştir.

12 Eylül sonrasındaki grevlerin hemen hemen bütünü ekonomik talepler doğrultusunda gerçekleşmiştir. Demokratik talepler öne çıkartılamamıştır. Örneğin, çalışma sürelerinin kısaltılması, iş sağlığı, iş güvencesi, çalışma koşulların düzeltilmesi gibi talepler ekonomik talepler kadar önemlidir. Ayrıca, toplu sözleşmelerin hazırlanmasında söz sahibi olan işçiler, bağıtlanmasında da söz sahibi olabilmelidir. Bu bir güven sorunu da değildir. Ancak, bu görevlerin yerine getirilebilmesi işçilerin örgütlü gücünün devreye girmesiyle mümkündür. Bütün bu talepleri gerçekleştirmek işyeri komitelerinin görevleri arasındadır. Örneğin toplu sözleşme masalarında sınıfın özgücü işyeri komiteleri örgütlenmeleri ile taşınmalıdır.

Grev komiteleri de bir organ gibi organizması olan İşyeri Komitelerine bağlı çalışarak, ilişki ve müdahalelerini buna göre belirlemelidir.

Grevler sınıf bilincini geliştiren "okul' haline dönüştürülmelidir. Bunu da ancak eğitimle sağlayabiliriz. Mücadele eğitim ve örgütlenmenin içiçe yürütülmesi grev komitelerinin çalışmaları içinde değerlendirilmelidir. Bu çalışmayı sürekil kılacak, nitelleştirecek, sınıfı kavrayacak örgütlenme işyeri komite ve konseyleridir. Bugüne kadar grevlerde yeteri kadar dayanışma gerçekleştirilmemiştir. Grevlerde dayanışmanın gerçekleştirilmesi, sınıf kardeşliğinin pekiştirilmesi ve gerekli ilişki ağlarının kurulması işyeri komitelerinin görevidir.Grev komiteleri de ihtiyaçları tespit etmeli organize etmeli ve işyeri komitelerine bağlı bir şekilde hareket ederek çözüm yolları bulmalıdır.

Grev, bir savaş okulu olduğu kadar demokrasi okuludur da. Grevler, sendikal demokrasinin yaşatıldığı, ilkelerinin hayata geçirildiği alanlara çevrilmelidir.

Bu ilişkiler, grevin başlatılışına, sürdürülüşüne ve bitirilişine de nüfuz etmelidir., Yalnızca grev zamanında değil, sendikal etkinliğin bütün alanlarında sendika içi demokrasi yaşatılmalıdır. Sendikal yapıların, "greve evet-hayır, bitirelim mi bitirmeyelim mi" gibi demokrasicilik oyunları sınıfın bizzat devrede olmasıyla bozulabilir. Grev komiteleri bu görevlerle de yükümlüdür. Grev komiteleri grev dönemindeki sıcaklığı, grev sonrasındaki mücadeleye taşımalı ve bu mücadeleyi sürekli kılacak işyeri örgütlenmelerine bağlı şekilde çalışmalı veya bu örgütlülüğe dönüşmelidir.

...eler ...k-İş'e

...ayfada

...imlerinde açığa çıkmasına hizmet ...nıfının üretimden gelen gücünün ..., başta Taksim olmak üzere alan...sı ve en geniş işçi ve emekçi kitle...lanması doğrultusundaki eğilim...ta olduğu toplantının en olumlu ... birisi de farklı işyerlerinden ve iş... işçilerin, 1 Mayıs'ı ortak olarak ...kleriydi. Belediye-İş şubeleri adı... bir konuşmacı yanlış bir şekilde ...kurulunun kararı olarak tanıttığı ... bir olumsuzluk olarak ortaya çık...den bir adım önde olmak gibi an...arış isteğinin yansıması olan bu ta...**lediye-İş şubeleri olarak, yarından** ...**ksim'e yasal başvuru hazırlıklarına** ... **İsteyen bizimle ilişkiye geçsin"** ...endisini ifade ediyordu. Belediye-... şubeden bir konuşmacının bu ka...iciler kurulunun değil, şube yöne...ararı olduğunu açıklaması ve şube...nu adına yapılan bir konuşmada ...e yasal başvurunun Belediye-İş şu...eğil, ortak bir şekilde kararlaştırı...acağının söylenmesi, bu olumsuz ...emesine yol açtı. Geniş işçi kitle...lığı bu toplantıda çıkan eğilimleri ...mek ve bir karara varmak üzere, ...ha sonra yeniden toplandılar. Bu ...1 Mayıs'ın, 1 Mayıs taksim alanın...ası yönünde başvuru yapılması ka.... İşçi sınıfına üretimden gelen gü...anılması ve işçilerin alanlarda ol...ıyla birleşen bu karar, işçilerin ge...erini yansıtan bir nitelikteydi. ...ene işçileri Mecidiyeköy'e çağırıp ...et içinde işçileri yanlız bırakan sen...icileriyle kıyaslandığında çok da...nitelikli bir konumda olan şubeler ...nun aldığı bu kararlar işçi sınıfının ...sahip çıkmak, anlam ve özüne uyg...kilde kutlamak istediklerini yan...

Kim çiziyor?

Baştarafı 1.sayfada

"Bir şey sorduğunuzda cevap alamıyoruz. Hiçbir gelişmeden bilgimiz yok. Ankara'ya gidecek heyete bizden birini de katın ve başkan sana tavsiye bir an önce yola cıkın. Hakkımızı yedirtmeyiz" sözleriyle sık sık sözü kesilen Bayatı, genel merkezin iflas etmiş politikalarını savunamaz hale geliyordu. Çimento işçisi hak alma mücadelelerinin "milli güvenliği"ne biçimde etkileyebileceğini anlayamamıştı. "Anarşi terör var deyip, kanun hükmünde kararnameler çıkartıyorlar. Sonra da ilk iş grevleri durduruyorlar. İşin ucu sendikada, çimento işvereninde değil, hükümette, Amerika'da bitiyor" diyordu işçiler.

Ancak, o gün bu denli yoğun dile getirilen tepkiler sonuç vermedi. Diğer çimento fabrikalarında olduğu gibi, Yarımca Seramik Fabrikasında da üretime başlandı.

Ayda 250 bin lira ücretle, yaşamla ölüm arasındaki sınırda gidip geliyor çimento işçisi ve "kaybedecek bir şeyim yok" diyor. Kavgaya hazır, ama örgütsüzken kavgası, direngenliği eriyip gitmeye mahkum.

İşverenlerin

Baştarafı 1.sayfada

lantısında; "18 gün devam eden büyük bir grevin tam sonuç alma noktasına geldiğinde ertelenmesi, işçilerle birlikte sendikaya karşı da hükümetin geleneksel bakış açısını göstermeye yeterlidir." diyordu.

Çimento grevi başladığı andan itibaren hükümet-işveren ikilisinin çeşitli saldırılarıyla karşı karşıya gelirken, tüm bunlar 12 Eylül yasalarına dayanılarak, yapılmaya çalışılıyor 2822 sayılı yasadaki "milli güvenlik" gerekçesi, işverenlerin azgın sömürüsüne serbestiyet kazandırmanın güvencesidir. "Anarşi ve Terör" demagojileriyle toplumsal muhalefet bulanıklaştırılarak, başta işçi sınıfı olmak üzere bütün bir halka yönelik saldırı politikaları gündeme getirilmekte, bu saldırılara böylesi bir zeminde ve "milli güvenlik" gerekçe edilerek, meşruiyet kazandırma çabaları gösterilmektedir.

Tüm bu saldırıları bertaraf etmek, örgütlenmekten, bilinçle direnmekten geçiyor. Çatışmanın temel ekseni işyerlerindedir. İşyerlerinde başlayan bir örgütsellik, sınıfın eylemliliğinde ve onun eyleminin muhtevasında sınıf bilimiyle kucaklanarak, egemenlerin her türden saldırılarına karşılık, meşruiyetini işyeri komite ve konseyleriyle kendi eyleminin içerisinde yaratacaktır.

Bu meşruiyet, 1 Mayıs alanlarında, direnişlerde, grev boylarında sınıfın eylemliliğinden geçmektedir.

İşçilerle görüştük

Baştarafı 4.sayfada

mi doğrultusunda alacağız. Özelleştirmeye karşı yapılacaklar sendikanın bileceği iştir."

BİR GRUP DARICA ASLAN ÇİMENTO İŞÇİSİ

İlk grevimizi yaşıyoruz. 79 yıldır Aslan Çimento'da grev yaşanmadı. İşverenle tek başımıza masaya otursaydık sözleşme şimdiye imzalanırdı. Daha önceki yıllarda hep böyle oldu. Çimento işkolunda ücretler, hayat koşulları çok kötü. İşveren sendikası greve çıkmamız için adeta bizi zorladı. Bugün çimento altın gibi görülüyor. Sanki greve çıkmamız onları memnu ediyor. Grev öncesinde sendika tarafından bize anket kağıtları dağıtıldı. Biz de isteklerimizi yazdık. Ortaya çıkan taslak bizim taleplerimizin ortalamasını veriyordu. Eğitim vb. çalışmalar konusunda pek birşey yapılamıyor. Özellikle şu sıra sendikanın çalışmaları yoğun. Bu yüzden biz de zorlayamıyoruz. İşveren sendikası: **'sizin istediklerini verirsem, grev sonrası toplu işçi çıkartırım'** diyormuş. Sendikamız bu tehdite karşı işgüvenliğimiz için mücadele veriyor. Gelişmeleri şubeden izleyip, öğrenebiliyoruz. şube 24 saat açık oluyor. Burada toplanıp sohbet edebiliyoruz. Darıca halkı bize mümkün olduğunca destek veriyor, esnaf veresiye alışveriş yapma olanağı sunuyor. Yerel gazeteleri kullanarak sesimizi duyurmaya çalışıyoruz. Grev sonrası işten atılma olursa buna izin vermez, direniriz. Özelleştirme konusunda sendika tavır belirler."

BİR GRUP LASTİK İŞÇİSİ:

"Grevimiz şu an başarıyla sürmektedir. Bizler lastik işçileri olarak 1980 sonrası gasp edilen haklarımızı alma uğraşındayız. Ancak toplu sözleşme taleplerimizde ekonomik istemler ön plana çıkmaktadır. Zaten alınan paralar enflasyon sonucu 6 ayda eriyip gitmekte. Bu nedenle alınan paranın, alım gücünü koruyucu nitelikte isteklerle masaya oturmalıydık. Bir de işgüvenliği sorunu var. Daha önce yaşadığımız gibi grev ertesi işveren toplu halde işçi çıkarabiliyor. Bu yüzden talebimiz olan 26 hafta üzerinden ihbar tazminatı işveren için caydırıcı bir nitelik taşıyor. Hakların alınmasının tek yolu örgütlülükten geçiyor. Halen çalışan bir komitemiz bulunuyor. Kararları burada alıp uygulamaya çalışıyoruz. Ayrıca sendikanın da yardımıyla eğitim çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Grev bizim için bir okul oldu.

Beklenen

Baştarafı 7.sayfada

karar sahibi kılacak işyeri örgütlenmeleri kurulduğunda ve birlik bu örgütlenmeler üzerinde, işyerlerinden, biz işçilerden başladığından gerçek anlamını bulacaktır." dedi.

Yapılan diğer konuşmalar da genelde Çelik-İş sendikasına beslenen umutlardan sözedildi. Delegelerin ardından sıra Çelik-İş merkez genel kurulun baş aktörü İstanbul şube başkanı (eski polis) Muzaffer Gökçeoğlu'na geldi. Gökçeoğlu yaptığı konuşmada "12 Eylül'ün hediyesi anti-demokratik yasalardan, dünyadaki gelişmelere" değin birçok konuya değinirken, "esas adamlığa" İzmit'te de elden bırakmıyordu.

Katılımın yüksek olmadığı şube kongresinde Kadir Uzun bu duruma Ramazan ayında olunmasına bağlıyordu.

Tek listenin çıktığı kongrede yönetim kuruluna Kadir Uzun(başkan), Mustafa Karahan (sekreter) ve Meral Runlu(mali sekreter) getirildi. Yönetim listesinde Mahle Piston ve İstanbul Segman'dan hiçbir delegenin yer almamış olmasını sendika yönetimi bu işyerinde yetki tartışmasının netleşmemesine, bu anlamda bu işyerlerindeki işçileri mağdur etmek istememelerine bağladılar.

...k-İş kapıları

...5.sayfada

... işçinin işverenle anlaşmazlıkları so... olacak, hemde kalkıp onu erteleye...naya zorlayacaklar. Bugün beş fab...a uygulanmakta olan bu erteleme ...di yasalarına bile uymamaktadır. **...s hakkında düşünceleriniz nelerdi?** ...s genel bir olgudur. Tüm demokra...rgütleri ve sendikaların birlikte ha...en güzel şekilde alanlarda kutlanma...anayız. Bu konuda, Türk-İş'in baş...rulundan çıkacak kararı da bekli...çi sınıfının birlik dayanışma günü ...ülüğünde ve beraberliğinde kutlan...Adana'da bulunan sendikalarla bir ...erek bir kara almayı düşünüyoruz. **...ür ederiz.** ...bu arada sizin aracılığınızla sorunu...arlı tüm kamuoyuna ve İşçilerin Se...kkür ederim..

İŞÇİLERİN SESİ

Sahibi: Çetin UYGUR
Yazı İşl.Md: Soner KIZILKAYA
Üretenler: Çetin UYGUR, Füsun DEMİRALP, Aytimur DOĞAN, Soner KIZILKAYA, Behzat TAŞ, Ali ATEŞOĞULLARI, Volkan YARAŞIR, Meral ASLANKAYA, Ülfet TAYLI, İ.Hakkı ORTAKÖY, Naci ALPKAN, Hasan BURGAÇ, Selman SEZER, Hüsamettin AYTAŞ ve işyerlerinden işçiler
Yazışma Adresi: Prof K.İsmail Gürkan Cad.3/5 Hüdaverdi Apt. Cağaloğlu-İSTANBUL
Tel: 528 16 73
Dayanışma ve Abone Ödentileri: Yapı Kredi Bankası Çağlayan Şb.TL Hesap No: 12096-4
Döviz Hesap No: 620 328-5
Ankara Bürosu: Adakale Sk No:16/6 Yenişehir
İzmit Bürosu: Hürriyet Cad. Çeşit Çakko İş Kervansarayı K:7 No:82
Adana Bürosu: İnönü Cad. Aydın İş Hanı Kat: 5 No:63
İzmir Bürosu: Kahramanmaraş Mah. 842 Sk. No:9 Konak
Eskişehir Bürosu: İstiklal Mah. 2 Aydın Cad. No:58/3
Dizgi-Baskı: Sor Haydar 1(?) 575 32 60

ÜRETİMDEN GELEN GÜCÜMÜZÜ KULLANALIM

ALANLARA ÇIKALIM

Yeni bir 1 Mayıs'a hazırlanıyoruz. İşçi sınıfının ve bütün emekçilerin mücadele, birlik ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın 100. yılına hazırlanıyoruz. Egemen sınıfların yıllardır yürüttükleri bütün politikalara, halka karşı giriştikleri katliamlara, 1 Mayıs'ı unutturma, içeriğini boşalttırma çabalarına karşı bir kez daha alanlara çıkacak, taleplerimizi haykıracağız.

Toplumun farklı kesimlerinden, uygulanan baskı ve sömürü politikalarına karşı tepkilerin çoğaldığı, seslerin yükselmeye başladığı bir dönemde kutlayacağız 1 Mayıs 1990'ı. İşte böylesi bir dönemde alanlarda yükselteceğimiz taleplerle bütün halkın isteklerini dile getirmeliyiz.

Yükselen toplumsal muhalefeti ezip, dağıtmak, olağanüst bölge halkının kitlesel bir direniş boyutu kazanan mücadelesini her türülü yolla bastırmak amacıyla egemen sınıfların ve onların siyasi temsilcilerinin yoğun ve kapsamlı bir saldırıya geçtikleri günleri yaşıyoruz. İkinci bir "Takrir-i Sükun" niteliğindeki son kanun hükmündeki kararname ile her türlü keyfiliğe ve devlet terörüne zemin hazırlanmaktadır. Bütün bu saldırılar ardarda gelen zirvelerle, şike muhalefetin de desteğiyle kendisine meşruiyet kazandırmak istemektedir. Gelişen baskı, terör ve yıldırma politikalarına karşı en geniş bir şekilde direnmeli, oluşturulmak istenen "milli uzlaşma" cephesinin politikalarını geçersiz kılarak, 1 Mayıs'ta mücadele bayrağını daha da yükseltmeliyiz. Yeni "Takrir-i Sükun"a, 413 sayılı Kanun Hükmündeki Kararnameye hayır demeliyiz.

1 Mayıs 1990'da işçi sınıfının ve bütün emekçilerin ekonomik, demokratik ve siyasi taleplerini haykırmalıyız.Özgürce sendikalaşmak, özgürce toplu sözleşme yapmak ve sınırsız grev hakkı, işten atılmaların son bulması, iş cinayetlerinin önlenmesi, başta 1982 Anayasası olmak üzere bütün anti-demokratik kanun, tüzük ve yönetmeliklerin kaldırılması yönündeki istemlerimizi dile getirmeliyiz.İdam cezasının kaldırılması,işkencenin önlenmesi , işkencecilerden hesap sorulması, siyasi tutuklu ve hükümlülerin serbest bırakılması, MİT, siyasi-polis, Kontgerilla'nın dağıtılması, halkın düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün sağlanması,12 Eylülcülerden ve onların uzantılarından hesap sorulması, Bölge Valiliği, koruculuk sistemi ve Özel Tim'in kaldırılması gibi taleplerimiz, gerçek bir demokrasinin kazanılması mücadelesine bağlı olarak 1 Mayıs 1990'da dalga dalga yayılmalıdır. İnsan onuruna yakışır, sözün, yetkinin, kararın ve iktidarın halkta olduğu bir düzen istemimizi, sosyalizmin ölüp-bittiği yolunda çığlıklar atılan bugünlerde işçi sınıfının gerçek kurtuluşunun sosyalizmde olduğu bilincine daha sıkı sarılarak Yaşasın Sosyalizm şiarıyla birleştirmeliyiz.

Egemen sınıfların sürekli, sistemli ve örgütlü saldırılarına karşı bizler de 1 Mayıs 1990'da yakalanacak mücadele birliğinin sürekliliğini sağlayacak örgütlenmeler içine girmeliyiz. Toplumun farklı kesimlerinden yükselen hareketlenmelerin birbirleriyle ortak bir kanalda akmasını sağlamalıyız. Mücadelenin sürekliliğini ve birlikteliğini yakalamak yönünde, bizler işçiler olarak kendi örgütlenmelerimizi işyeri komite ve konseylerini yaratma çabalarımızı 1 Mayıs 1990'la birlikte bir üst noktaya sıçratmalıyız.

Başta Olağanüstü Bölge halkı ve işçi sınıfı olmak üzere bütün halka yönelik saldırıların daha da şiddetlenip boyutlandığı bugünlerde, en kitlesel bir şekilde bu saldırılara karşı direnmek ve bu saldırıları boşa çıkartmak gerekmektedir. 1 Mayıs 1990 bunun ilk halkalarının yakalanacağı çoşkulu, kararlı, bilinçli ve kitlesel bir kutlama olmalıdır. Bütün Türkiye, bütün işyerleri 1 Mayıs alanı olmalıdır. Bu nedenle 1 Mayıs'ta üretimden gelen gücümüzü devreye sokalım, meydanları 1 Mayıs alanlarına çevirelim ve gücümüzü Taksim'de birleştirelim

1 Mayıs Amerikan işçi sınıfının mücadelesinden doğdu

19.yüzyılın son 30 yılında Avrupa ve ABD'de kapitalizm niteliksel gelişmeler gösterdi. 1870-90 arasında dünya sanayii üretimi üç kat arttı. Elektrik enerjisinin, dinamonun bulunması, enerji naklinin olanaklı hale gelmesi, kömürden sağlanan enerjinin öneminin artması,metalurji alanındaki gelişmeler sanayide yeni ufuklar açtı, petrol enerji kaynağı olarak devreye girdi. Sanayideki merkezileşmeye ve giderek artan tekelci yapılara paralel olarak çok sayıda işçinin çalıştığı büyük işletmelerde işçi yoğunlaması gözlendi. Bunun sonucunda işçilerin ortak davranış bilinci ve güveni güçlendi.

Daha önce dayanılmaz çalışma koşullarına, bunalım dönemlerindeki kitlesel işten çıkarmalara düşük ücretlere karşı kendiliğinden doğan, çoğunlukla sert geçen direniş ve grevlerin yerini, göreve daha örgütlü, sendikalar ve işçi birliklerince yönlendirilen, günlerce, haftalarca süren ve binlerce hatta onbinlerce işçiyi kapsayan grev ve direnişler aldı. Dönemin grevlerinin temel istemleri daha yüksek ücret, 8 veya 10 saatlik işgünü, yaşlılık ve hastalık sigortası gibi sosyal güvenlik önlemleri, çocuk ve kadın emeğinin kullanımına belli sınırlar ve güvenceler getirilmesi, çok fazla olan iş kazalarında işveren sorumluluğunun tanınması, daha iyi konut ve yaşam olanaklarıydı.

Özellikle1880-1895 arasında grev hareketine karşı hükümetler hemen hemen her yerde ordu ve polis birliklerini kullandılar, hareketi kuvvet ve silahla bastırmayı denediler. Çok sayıda işçi yaşamını yitirdi. Ancak bu süreçte işçi sınıfının önemli kazanımlar elde etmesi önlenemedi. Ayrıca 1880'ler boyunca salt siyasal amaçlı grev ve direnişler yaygınlaştı. Yüzyılın sonlarında işçi sınıfı, genel oy, seçme ve seçilme hakkı için mücadeleyi yükseltti.

1880-1990 döneminde grev hareketinin yükselişi uluslararası işçi hereketi için üç sonuca yolaçtı: Bu çapta bir grev hareketinin daha güçlü bir örgütlenme gerektirdiğini işçiler kendi deneyimleriyle öğrendiler ve sendikalar işçi birlikleri güçlendi ve önem kazandı. İkincisi, ekonomik amaçlı hareketin sonuçları, işçilere, sadece ekonomik taleplerle yetinilmeyeceğini, ekonomik taleplerin gerçekleşmesinin siyasal haklara bağlı olduğunu gösterdi, siyasal amaçlı grev ve direnişler yayıldı. Son olarak da, grev hareketi ve işçi direnişleri, Almanya, Fransa, İngiltere ve yeni dünyada ABD gibi ülkelerden, işçi sınıfının, görece daha güçsüz, daha genç daha örgütsüz olduğu Doğu Avrupa ve Balkan ülkelerine, Akdeniz ülkeleri, İspanya ve İtalya'ya ve Rusya'ya yayıldı.

1 MAYIS 1886

1881'de Pittsburg'da yarım milyon işçiyi temsilen 107 delegenin bir araya gelmesiyle kurulan FOTLU (ABD ve Kanada Örgütlü Meslek Kuruluşları ve İşçi Sendikaları Federasyonu) 8 saatlik işgünü mücadelesine ulusal çapta ivme kazandırmak ve bu konuda işçilerin kararlıklarını göstermek amacıyla 1 Mayıs 1886'da bir günlük grev yapılmasını kararlaştırdı. Ve tüm sendikalardan o güne bazı hazır olmalarını istedi. 1 Mayıs 1886'da tüm ülkede 350 bin işçi greve gitti. Ülkede yaşam durdu, işçiler 8 saatlik işgünü için seslerini yükselttiler. ABD'nin en poli tik kentlerinden olan Chicago'da 1 Mayıs 1880 günü 40 bin işçi greve çıktı

Chicago'lu kapitalistler, bu uyanışı ne pahasına olursa olsun ezmek için saldırıya geçti. Olaylar 3 Mayıs günü Mc Cormick Harvester fabrikasının önünde patlak verdi. Fabrika ücret zammı ve 8 saatlik işgünü talebiyle greve katılan 1400 işçiyi işten çıkarmıştı. 3 Mayıs günü 350 kişilik Pinkerton çetesi koruması altındaki grev kırıcıları çalışmaya başlatıldı. Bu durum protesto eden grevci işçilerden bir kısmı grev kırıcıların üzerine yürüyünce, polis topluluk üzerine ateş açtı ve 4 işçi öldürüldü, çok sayıda işçi yaralandı. İş verenlerin güdümündeki basın olayın sorumlusu olarak işçileri gösterdi. Olaydan sorumlu tutulan 8 işçi mahkemeye çıkarıldı. Daha başta bu 8 işçiyi yoketmeye kararlı olan mahkeme tamamen düzmeceydi. Yargılanan işçilerin hepsi idama mahkum edildi. Ancak üçünün cezası halkın tepkisinden korkulduğu için hapis cezasına çevrildi. Louis Tings hücresinde öldürüldü. Alber Parsons, August Spier, Adolp Fischer ve George Engel idama mahkum edildiler. İşçi sınıfının bu 4 yiğit önderi 11 Kasım 1887'de asıldı. Parsons özür dilekçesi verirse cezasının ömür boyu hapse çevrileceğini söyleyenlere şu yanıtı veriyordu: "Bütün dünya biliyor suçsuz olduğumu, eğer asılırsam cani olduğumdan değil sosyalist olduğumdan asılacağım"

II.Enternasyonal'in 1889'daki Paris Kongresi'nde Amerikan İşçi Federasyonu'nun önerisi üzerine Amerikan işçi hareketinin 8 saatlik işgünü mücadelesinin desteklenmesi amacıyla 1 Mayıs 1890'da uluslararası çapta gösteriler yapılması kararlaştırıldı ve 1 Mayıs günü işçilerin uluslararası mücadele, birlik ve dayanışma günü olarak kabul edildi.

1 Mayıs'ı unutturamadılar

Türkiye'de egemen sınıflar ilk kutlandığı yıllardan b[...] yana 1 Mayıs'ları engellemeye çalışıyor. Kimi zaman "ba[...]har bayramı" yutturmacısıyla, kimi zaman kutlayanla[...] "vatan haini' ilan etmeye çalışarak, kimi zaman da ka[...] dökerek, İşçilerin 1 Mayıs'larda güncel taleplerini dile ge[...]tirmeleri mücadele kararlılıklarını vurgulamaları, örgüt[...] güçlerinin bilincine varmaları ve giderek siyasal h[...]define yönelmeleri onları korkutuyor. Ülkemizi empe[...]yalizme açık pazar halin[...] getirdiklerini, bizlerin ödediği vergilerle kurulan, ayak[...]ta duran KİT'leri yok pahasına uluslararası tekellere sa[...]tıklarını, Anayasa ve yasaların hep sermaye sınıfı lehin[...] işleyen yüzünü, işkenceyi baskıyı, sömürüyü unuttурma[...] istiyorlar. Ama başaramıyorlar. 1 Mayıs'ların tarihi b[...]bakıma bu unutturamayışın, bütün baskılara karşı mü[...]cadeleyi sürdürme kararlılığının tarihi.

İlk 1 Mayıs kutlamaları 1900'lerin başına dayanıyo[...] 1909'da Üsküp ve Selanik'te Türk, Bulgar, Yahudi, Ru[...] işçiler, her ulustan işçinin kardeş olduğunu gösterirces[...]ne kolkola yürüdüler. 1910'da diğer bölgelerde de ku[...]lanan 1 Mayıs, 1911'deki görkemiyle egemenle[...] korkuttu. Selanik'te 12 bin işçi grevdeydi ve yaklaşık [...] bin işçi, işçi sınıfının uluslararası marşı enternasyona[...] söyleyerek yürüyüş yapıyordu. Birinci Paylaşım Sava[...] boyunca kutlanamayan 1 Mayıs Kurtuluş Savaşı'nda [...]gale karşı anti-emperyalist gösterilere sahne oldu. 19[...] yılında işgalcilerin ve işbirlikçi Osmanlı hükümetinin ba[...]kılarına rağmen işçiler "bağımsızlık" isteyen pankartlar[...] yürüdüler. 1921 1 Mayıs'ı o güne kadar yapılan en gö[...]kemli kutlamaydı. Onbinlerce işçi emperyalist işgale ka[...] mücadele azmini haykırdı. 1912'de Ankara'da kutlan[...] 1 Mayıs. 1922 1 Mayıs'ı İstanbul, Ankara, İzmit ve Ad[...]pazarı'nda yine anti-emperyalist bir içerikle kutlan[...] Mersin'de işçiler, halkı Fransız işgaline karşı direnişe ç[...]ğırdılar.

İşçilerin sendikal ve siyasi taleplerle bir araya gelm[...]sinden korkanlar 1935'te 1 Mayıs gününü "bahar ve [...]çek bayramı" ilan ettiler. İşçi hareketini denetim altın[...] tutma çabalarının bir aracı olan Türk-iş buna karşı çı[...]madı. Üstelik 274-275 sayılı yasaların yürürlüğe girdi[...] 24 Temmuz'un "İşçi Bayramı" olarak kutlanmasını ön[...]rerek bir yandan, işçi sınıfının gerçek taleplerini yans[...]mayan bu yasalar meşrulaştırılmaya çalışılırken, b[...] bir yandan da Türkiye işçi sınıfının enternasyonalist day[...]nışma ve mücadele gücünü engellemeye çalıştı.

Bütün bu çabalar 1 Mayıs'ın yeniden kitleselleşmesi[...] önleyemedi. 1972'de iki bin işçi iş bırakarak mücade[...] geleneğini yaşattı.

DİSK 1 Mayıs'ın taksim alanında onbinlerin katılımıy[...] kutlanmasına öncülük etti. 1 Mayıs üzerindeki yasak z[...]cirleri kırıldı. Taksim Alanı 1 Mayıs Alanı olarak an[...]maya başladı. 1977'de daha çoşkulu, daha kitlesel [...] gösteriler. Ülkede sürüp giden faşist saldırılara karşı baş[...] işçi sınıfı olmak üzere bütün halkın teslim olmayaca[...] vurgulanıyordu. Miting bitimine doğru ateş edilmeye ba[...]ladı kitle üzerine. Polis panzerlerle saldırdı. Saldırı işç[...]lerin kanını emerek yaşayan sömürücülerin bir tertibiy[...] Tıpkı 4 Mayıs 1886'da Amerika'da olduğu gibi 36 k[...] öldürüldü. Egemen sınıflar yine işçileri suçladı.

Ancak kendi mahkemeleri bile gerçek suçluların o[...]lar olmadığını ortaya koydu. 1978'de yine Taksim al[...]nında toplanan onbinler katliamı lanetliyor, "Katillerd[...] hesap soracağız" diyorlardı. Katliamı ile korku salma[...] amaçlayanların planı ters tepti. 1979'da sıkıyönetimle [...]kildiler işçilerin karşısına, 1980'de olduğu gibi sokağa çı[...]ma yasağı ilan ettiler. Ancak bu kez tüm Türkiye, ülken[...] dört bir yanında onlarca alan 1 Mayıs alanıydı. İşçile[...] diğer emekçi kesimler bir araya gelip faşizme olan ne[...]retlerini haykırıyor , gösterilere binlerce kişi katılıyord[...]

12 Eylül'le birlikte 1 Mayıs'a yönelik ideolojik sald[...]rılar da yoğunlaştı. Yasal 1 Mayıs gösterileri TV aracı[...]ğıyla yaşadığı eylem gibi gösterilmeye, 1 Mayıs'[...] meşruluğu bir kez daha tartışılır hale getirilmeye çalış[...]dı. Ama ta 1909'lardan bu yana gelişen kutlamalarla [...] Mayıs'ı beyinlerine kazımış olan işçiler, birlik, mücad[...]le, dayanışma günlerine sahip çıktılar. 1978'de bir salo[...] toplantısıyla kutlanan 1 Mayıs 1988 ve 1989'da alanlar[...] taşındı.

GÜCÜMÜZÜ 1 MAYIS ALANINDA BİRLEŞTİRELİM